

KOL: PLAY

בס"ד. מגזין קול פליי
לתרבות ומוזיקה יהודית
ירחון מס' 6 : טבת תשפ"א

שנה לסיומי הש"ס

ר' אביש בראדט ופנחס
ביכלר בטורים מרגשים

הדינרים היוקרתיים

איך הם מתקיימים בימי קורונה?

ישראל ג'רופי

אחרי 15 שנים על הבמה
מוציא סוף סוף סינגל

אברומי פלאם

מחפש שיר שישלב ישן וחדש

תמונה אחת שווה

גלריות מרהיבות מאירועי
חנוכה במדור מורחב

משרד התרבות

עם הרב אליהו ברוני

מזמר מצליח לראש ישיבה:
אחרי הקמפיין המוצלח
לישיבה שבראשותו, **בערי וובר**
מגלה איך הפך מזמר מצליח
לדמות שמחזקת בחורים
ונערים, מספר על האלבום
החדש שמתקדם בצעדי ענק
ומדבר על ההשוואה לליפא
שמעלצר בתחילת הדרך ועל
הדרך שעשה מחסידות פאפא
לברסלב ולאומן

בערי וובר

מסע קולינרי

שלושה שפים צעירים ומצליחים,
ועוד אחד וותיק, מספרים על
אירועי הבוטיק שהפכו ללהיט

גם בסגר:
דודי
רובינשטיין
חוזר
לפראג

משה דוויק

הפייטן והזמר
המצליח מחבר
בין סגנונות,
וזכר בשעות
הענוגות בחדרו
של מרן

הרב שלמה טויסיג

מונה רוזנבלום

הטורים של:

אומרים כן לחיסון!

מכבי עושה לכם סדר
במידע על חיסון הקורונה

כולנו
ערבים
זה לזה

והמנה השנייה מאפשרת לגוף להילחם ביעילות מקסימלית - במקרה שיגיע. כלומר, קבלת מנה אחת מתוך השתיים לא תאפשר לכם להיות מחוסנים באופן מלא! לכן ישנה חשיבות עליונה לקבל את שתי המנות בטווח הזמן שיוגדר לכם על ידי הצוות הרפואי. ההגנה המירבית של החיסון מתחילה לאחר כשבוע מקבלת המנה השנייה.

אם יש לי אלרגיה לפניצילין או לכל תרופה אחרת - לא אוכל להתחסן?

אנשים עם רקע של אלרגיה קלה, לפניצילין או לכל תרופה אחרת (עם תופעות של פריחה, גרד, נפיחות קלה) או בעלי תגובה אלרגית חמורה למזון יכולים להתחסן.

אז מתי אי אפשר לחסן?

במקרה של אנשים עם רקע של תגובה אלרגית מסכנת חיים למנה קודמת של חיסון הקורונה, הסובלים מתגובה למספר תרופות מוזרות, או במקרים בהם לא ידועה הסיבה לתגובה האלרגית החמורה.

במקרים אחרים בהם חלה תגובה אלרגית מסכנת חיים לתרופה או לחיסון - יש להתייעץ עם הרופא טרם קבלת החיסון.

אני רוצה להתחסן גם מפני שפעת וגם מפני קורונה, האם אני יכול להתחסן במקביל?

ככלל אין מניעה לקבל את שני החיסונים יחד, אך משרד הבריאות החליט על הפרש של שבועיים בין חיסון מפני קורונה לכל חיסון אחר, כדי שהצוותים הרפואיים יוכלו לעקוב אחר המתחסנים ולנטר תופעות לוואי.

התגייסות האוכלוסייה לקבלת החיסון חשובה ביותר ותהווה את ההתחלה של הירידה בתחלואה, עד שבועז"ה נצא כולנו מכלל סכנה.

אחרי כמעט שנה של מלחמת קיום אל מול נגיף עולמי שהגיע אלינו ללא הזמנה ושינה סדרי עולם. סוף סוף, יש לנו את ההזדמנות לחזור אל השגרה הברוכה והבריאה.

החיסון נגד וירוס הקורונה של חברת פייזר אושר ב-FDA (מנהל המזון והתרופות האמריקאי) והחיסון של חברת מודרנה יעלה לאישור בימים הקרובים, זאת לאחר ששני החיסונים הראו הצלחה של כ-95% ביעילותם למנוע תחלואה בקורונה.

ריכזנו עבורכם מה שכדאי לדעת לפני קבלת החיסון וגם אחרי.

שו"ת קורונה

האם החיסון יוכל לגרום לי לחלות בקורונה?

לא! החיסון אינו מכיל את הנגיף עצמו או חלקים ממנו, ולכן אינו יכול לגרום למחלה. החיסון יכול לגרום לתופעות לוואי מקומיות כמו כאב ואודם באזור ההזרקה ולתסמיני מחלה קלים, כדוגמת חום קל, כאבי ראש, חולשה וכאבי שרירים, המעידים על תגובת מערכת החיסון לחיסון. תופעות אלה צפויות לחלוף תוך מספר ימים.

האם החומר הנשני בחיסון יוכל לשנות את המטען הנשני שלי?

לא! החיסון נגד נגיף הקורונה מבוסס על מולקולת mRNA המכילה "הוראות ייצור" להכנת חלבון המחקקה חלק ממעטפת הנגיף.

כשהמערכת החיסונית תיחשף לחלבון זה, היא תייצר נוגדנים על מנת שבפעם הבאה שתיחשף לנגיף הם יפעלו כנגדו. המולקולה אינה נכנסת לגרעין התא שלנו ואינה יכולה להשפיע על המטען הגנטי שלנו. לכן לסברה כי החיסון עלול לשנות את המטען הגנטי אין כל בסיס והיא אינה נכונה.

האם חובב לקבל את שתי מנות החיסון?

כן! המנה הראשונה של החיסון מלמדת את הגוף לזהות את הנגיף,

ערבים זה לזה

בשביל אמוא
שרוצה לארח את
כל הזוגות לחג

בשביל סבתא
שעדיין לא זכתה
לראות את הנין החדש

בשביל הילד
שחולם לחגוג
בר מצווה עם סבא

כדי שכולנו נוכל לחזור לשיגרה
אומרים כן להיסון!

החיסון נגד הקורונה כבר כאן
בשלב הזה החיסון ניתן
לבני 60 ומעלה

לקביעת תור *3555

**בזמן
אמת
רק מכבי!**

מכבי
קבוצת הבריאות הטובה בישראל

יש קופות חולים ויש מכבי *4535

מוגש כמידע לחברי מכבי

הערכה

תוכן

16: א זינגער ראש ישיבה

איך הגיע **בערי וובר** לתפקיד ראש ישיבה, אחרי שנים של שירה באירועים ובמופעי ענק? | אהרן אטינגר

26: צוות הפקה

פרויקט מיוחד: **המפיקים הגדולים בציבור** החדרי מספרים על הפקות הענק, גם בזמן הקורונה | ישראל גולדמן

34: ממשנה עד משה

גדל על מוזיקה חסידית ומוביל את הפייטנות המזרחית: **משה דוויק** גורף הצלחה אחר הצלחה | מרדכי רביבו

40: שף תאכל

שלושה שפים צעירים – ועוד אחד מוותיקי התחום – על מנות הגורמה שהפכו לפופולאריות דווקא בעידן הקורונה | יונתן ריגלר

טורים

8: ר' אביש בראדט

10: הרב שלמה טויסיג

12: מונה רוזנבלום

14: פנחס ביכלר

מדורים

6: בקצרה

48: ובאו האובדים

50: בית נאה

52: נעים להכיר

54: משרד התרבות

55: החודש בתמונות

60: ישראל שומע ומדווח

62: קפיצה לחייל

64: אוכל

65: לחיים בשניים

66: החידושים של דוליק

67: דוליק בולש

חמש שנים מלאו החודש לפטירתו של המלחין ר' בני הרשקוביץ ז"ל. גם בחייו הוא נחבא אל הכלים ולא עשה לעצמו יחסי ציבור, אבל עד היום, רבים לא מכירים את השם שעומד מאחורי השיר שמושר בכל שבת בכל בית כנסת, "אין ערוך לך".

אלא שלבני, כמובן, היו עוד הרבה מאד לחנים שהוא עמד מאחוריהם. הוא הלחין חלק גדול מאד מהשירים הטובים ביותר של מיכאל שטרייכר (ביניהם שיר מדהים באנגלית בשם "כח התפילה", באלבום הנושא את השם הזה), ועוד לחנים לרבים מזמרי התקופה, כמו למשל חלק מאלבומי הראשון של יידו המלחין גדעון לוין שיחי, וכמובן בתקופה מאוחרת יותר שירים ליידל ורדיגר, לתזמורת שלהבת ואפילו למוטי שטיינמץ.

איפה ישנם אנשים כמו האיש ההוא. בני היה מלחין אחד בדורו, כזה שכל שיר שלו היה מלא ברגש יהודי חם. לא שירי אווירה אלא שירי נשמה אמיתיים (וגם שירי שמחה אמיתיים, כמובן). מה מנחם היה לשמוע השבוע מבנו, ר' מאיר, שאבין ז"ל הותר אחריו אחר פטירתו, לא מעט לחנים שלא פורסמו. כעת רק צריך זמרים שירימו את הכפפה ויתנו לנו עוד שירים כאלה.

הספרים והספרים

והפעם: מי הוציא הכי הרבה אלבומים במוזיקה הים-תיכונית

יניב בן משיח
(8 אלבומים)

גד אלבז
(8 אלבומים)

חיים ישראל
(16 אלבומים)

אבי בן ישראל
(19 אלבומים)

כחה חילים

האלבום החדש של "אידיש נחת"

יוסי גרין עושה זאת שוב ושוב, כבר כמעט יובל שנים. מצליח לחדש את עצמו כל הזמן. כעת, הוא עושה זאת בפעם הרביעית עם "אידיש נחת" והאלבום החדש "אמונה ובטחון". הוא קלט כבר לפני כמה שנים את הפוטנציאל של מקהלת ילדים חסידית שתשיר את לחניו, ואכן, ההימור לא אכזב.

קשה מאד היום להוציא להיטים, וכשאלבום מצליח להכניס לפלייליסט אפילו שיר אחד, זה נחשב הישג. גרין עושה זאת באלבום הזה, עם לא פחות מ-4-5 שירים, שמושמעים ללא הרף ברדיו. שימו לב, למשל, ל"מי שיש לו", שנחשב ללהיט הקצבי של האלבום (ואפילו נכלל בגרסת גיטרת המשחק לילדים. ראו במדור "ישראל שומע ומדווח"). השיר הפותח, "ולמדתם אותם", קיבל טוויסט מעניין בעיבוד עם המנגינה המוכרת לתפילה ולימוד מהחידור, מוטיב מרגש במיוחד בשיר.

"אני מאמין – עשה עושה", כבר תפס לו מקום של כבוד כלהיט השקט של האלבום, עם עיבוד קלאסי ומיוחד של הצמד קליין-ברי, שעשו יחד עם יהודה גלילי עבודה מדהימה בעיבוד האלבום. והאחרון – עוד הימור של גרין: לחן נוסף שלו על המילים "וזכנו לקבל שבתות", אותן שר לראשונה אברהם פריד בלחן של גרין, כשהפעם המילים מקבלות פירוש שונה ומפתיע במיוחד, לא פחות טוב ויפה מה"זכנו" הקודם.

הפעם גם הפתיעה בהפקה עם זמרים אורחים כמו אהרליה סמט, ובכלל, מדובר בהפקה חסידית משובחת במיוחד. רוצו להאזין.

051-2051076

רוצים לקבל את מגזין "קול פליי" מידי חודש ישירות לטוואסאפ? שלחו את שמכם ל-

למינוי דיגיטלי במייל, שלחו מייל ל- minuy@kol-play.co.il

עורך: חנני בלייר | **עריכה גרפית:** מנדי שכטר | **כותבים ומשותפים:** הרב שלמה טויסיג, מונה רוזנבלום, פנחס ביכלר, ישראל גולדמן, דודי רובינשטיין, ישראל כהן, יונתן ריגלר, אהרן אטינגר, יואב שוורץ, ישראל ברגמן, אלי הלמן, יוסי אטינגר, דניאל שטרן, ר' אהרליה וינטרוב, דודי קאליש, ר' אביש בראדט
מו"ל: קול פליי – ניח ברמה בע"מ | **מנכ"ל:** עו"ד אריאל דרעי | **ייזום וניהול:** צביקה כהן
מנהל תוכן ושיווק: עוזר דרוק | **ייצוג מוזיקלי:** יואלי דיקמן | **צלמי מערכת:** משה ביטון, נתן איבגי
הפקה: בר פוינט אוף סטיל בע"מ | **בשער:** בערי וובר, צילום: זטוגרפי | **מערכת ומנהלה:** ז'בוטינסקי 7, בני ברק
דוא"ל: magazine@kol-play.co.il | **טלפון:** 03-5777782 | **אין המערכת אחראית לתוכן המודעות וסגנון**

KOL
PLAY

אפיקס

פאגי מזמין אתכם להתאזן מחדש

**פותחים חשבון בפאגי ונהנים מחבילת הטבות
ייחודית שתעזור לכם להגיע לאיזון כלכלי**

**ייעוץ פיננסי חינם
ע"י יועץ כלכלי מומחה²**

**פטור מעמלות
ל-10 שנים¹**

מעמלת ערוץ ישיר ועמלת מינימום

**הלוואה עד 100,000 ₪
בריבית אטרקטיבית³**

בחשבון בו מופקדות שתי משכורות
בסכום כולל של 10,000 ₪ ומעלה

**הלוואה עד 30,000 ₪
ללא ריבית³**

בחשבון משותף בו מופקדות שתי משכורות

**חדש! פתיחת חשבון
ביישומון פאגי⁵**

**קביעת פגישה בסניפים
דרך האתר או 3360*⁴**

פאגי
הבנק הבינלאומי

pagi.co.il

ההטבות יינתנו ללקוח חדש בבנק הפותח חשבון פרטי (לא עסקי) ועומד בתנאים המפורטים לגבי כל אחת מההטבות.¹ מבצע הטבה בעמלות מותנה בהפקדות משכורות חודשיות בסכום כולל של 3,000 ₪ ומעלה, וכפוף לתנאים המפורטים בסופס המבצע.² הייעוץ הכלכלי יינתן ע"י גורם חיצוני ואין הבנק אחראי לתוכנו ולא לפעילות המבוצעת במסגרתו, לרבות נטילת אשראי ולא ביצוע השקעות.³ אין לראות בפרסום זה משום הסכמה או התחייבות למתן אשראי כלשהו. אשראי יוענק בכפוף לשיקול דעת הבנק ולהמצאת ביטוחנות לשביעות רצונו. אי עמידה בפרעון ההלוואה עלול לגרור חיוב בריבית פיגורים והליכי הוצאה לפועל. ההצטרפות לתכנית/למבצע כפופה לשיקול דעת הבנק. ההטבות כפופות לתנאים המפורטים במסמכי הבנק וכן להסדרים הנהוגים בבנק. ההטבות ניתנות לצורך פעם אחת בלבד, ובמהלך 10 שנים ממועד ההצטרפות לתוכנית פאגי קצב. אין כפל מבצעים ואין מעבר ממבצע למבצע. הבנק רשאי לשנות את תנאי ההטבות או להפסיקן בכל עת. מיועד ללקוחות המגויס לשירות פאגי אין לזן בעלי הרשאה מתאימה, השירות כפוף לתנאים המלאים המפורטים במסמכי הבנק ולפי העניין גם באתר pagi.co.il וכן להסדרים הנהוגים בבנק. השירות ניתן במכשירים תומכים בלבד ובכפוף לתנאי הבנק ואישורו. ככלל השירות מיועד ללקוחות פרטיים (לא עסקיים), בגירים, שולחם תושבי ישראל בלבד. השירות ניתן לתושבי ישראל שאינם מנהלים חשבון בבנק הבינלאומי.

ר' אהרליה וינטרוב הקדושה שבמוזיקה

הרבי מסטריקוב לימד אותי שיש קדושה בתווים. כן, כן. לדידו, לא קיימת שמיעת מוזיקה "סתם כך", אלא רק בזמני קודש ושמחה יהודית

אני חסיד סטריקוב מבטן ומלידה, כבר שבעה דורות. עד גיל 17 זכיתי לחסות בצל הרבי הקודם זצ"ל. שנה לאחר פטירתו הוכתר חתנו הצעיר, האדמו"ר מסטריקוב שליט"א. זכיתי לעמוד לימינו כמה שנים, ואוכל לסכם שהוא "גדול אניני המוזיקה" שאני מכיר. מיד תבינו גם למה. האדמו"ר מסטריקוב שליט"א הוכר לאנשי המוזיקה ולא מהפן החיובי. בתחילת דרכו היה מותח ביקורת עצומה על המוזיקה בת דורנו. הוא לא היה מסוגל לשמוע את "גם זו לטובה" של ליפא שמעלצר, שגם "חטף" ממנו אישית על הראש. הוא אף התחלחל ממשיכת המילה "ושבתי" ושאל אותי "בשיר 'אך טוב וחסד'. תאמרו: הוא לא היחידי, יש קיצוניים ממנו. אז זהו, ממש לא.

מבחינתו - התווים קדושים. כן, שירה ומוזיקה אצלו הן בבחינת "קדשים קלים". אין שמיעתן מותרת בכל מקום ובכל זמן, ויש בהן איסור "מעילה". לדידו, לא קיימת שמיעת מוזיקה "סתם כך", אלא רק בזמני קודש ושמחה יהודית. ומעל הכל - אין מקום לכל סגנונות המוזיקה החדשים כלל וכלל!

הוא עצמו, כיום כבר כמעט ולא שר. אך מלפנים, כאשר היה משורר, היו צריכים עצבי ברזל לשמוע את שירתו. בשירי מודז'ץ, אותם הרבה לשיר,

ישנן לפעמים מעין ירידות דרסטיות. הוא היה שר אותן זה תו אחר תו, כאילו התעכב על הפסנתר באיטיות מדהימה, שלפעמים גרמה ללחן חדש... כל תו, תו קודש הוא; כל פיסת ניגון, יש להבינה עד שורשה. כנ"ל גם בתפילותיו הארוכות: כל אות נאמרת בניגון המיוחד לה. אין אצלו שום פספוס.

אני לא בא להתווכח עם הקוראים, האם דרכו מתאימה לדורנו או לא. ככלות הכל מדובר ביהודי ת"ח ענק שצמח רוב ימות השנה, וכשהוא כבר אוכל משהו בסוף היום, זה כוית מזונות שאבי שליט"א שומר לו משיירי הקידוש של שבת... הוא לא שם תנומה לעיניו יותר משעתיים ביממה, ובמשך כל היום נע בין התפילה, בה כל שמו"ע בין חצי שעה לשעה וחצי, לבין לימוד התורה. ולאחר כל זאת, הוא מצליח "לשרוף" את רוב שעות היום לסייע לכל יהודי שפונה אליו באשר הוא - תמצית חייו.

בהשקפה זו גדלתי. ותתפלאו, אני עדיין אוהב כך. לדעתי, כל אחד צריך לשאוף ללמוד תורה כמו הרב אלישיב זצ"ל בכל רגע. אבל אוכל להבין את מי שלא לומד 18 שעות ביממה, וגם את מי שבקושי לומד דף היומי רבע שעה ביום. אני אפילו מעריך אותו. כך במוזיקה: אני מבין את הסגנון החדש, אבל בלב אדע תמיד שיש הרבה יותר גבוה, הרבה יותר קדוש!

אם כעת גם אתם יודעים, זו כבר התחלה מצוינת...

* הכותב מגיש את תכנית "שאבעס טיש" ב"קול פליי", בכל שישי בשעה 15:00

אלי פרידמן (משמאל)
ודובי בנט, מתכוננים
למופע בבני ברק
בחסות הברה סלולרית,
לפני למעלה מעשור

נתן איבגי
פניאל
לאלאק

דודי קאליש משחק מול המצלמה

כיום, בתקופה בה ההופעות אך ורק מועברות בשידור וולא קהל, צריך מידה של עבודה עצמית שלא להיות כפוף לתנאים הרגילים (כלומר קהל), כדי להביע את עצמך

ישנה תופעה חדשה, שהמצב הנוכחי הביא עימו: להופיע בפני מצלמה, ולא מול קהל. בעצם, אתה מופיע לפני קהל הרבה יותר גדול שצופה בך בארץ ובתבל, אלא שהוא פשוט לא יושב מולך. התופעה אמנם לא חדשה, בעידן הקליפים והמדיה, אבל זה שיש רק את האפשרות הזאת ולא משהו אחר, זה חדש ומפתיע. זה דורש ממך להיות גם שחקן טוב, ולחשוב כאילו יש קהל מולך למרות שבעצם אין. זה דבר מדהים.

לפני כזאת הופעה, צריך הרבה עבודה עצמית, שלא להיות כפוף לתנאים מסוימים שבביל להביע את עצמך, אלא תמיד להשתדל להיות במצב שווה, ללא תנאים חיצוניים. אגב, זה עוזר מאוד גם בעבודת ה', וזה העיקר. אז תודה לך ה' שעזרת לנו להיות יותר ממוקדים במה שאנחנו

עושים, בלי טריקים ובלי שטיקים.

עוד תופעה מוזיקלית: לאחרונה משרבבים בלחנים מילים ביידיש, עברית וכו', כשנראה שבלי זה - כביכול השיר אינו שווה. כאן תבוא הדעה הנחלקת לשניים, יש כאלה שיאמרו: מה רע בפסוק מתיילים, משנה באבות או מאמר חסידי כמו שהוא - ללא תוספות, כמו פעם שלא נגעו בפסוקים, ורק אמרו את אמרותיו של דוד המלך, המבטאות מצוין את כל מה שאתה צריך לאותו זמן.

יש כאלה שיאמרו שדווקא מדובר בתופעה חיובית, שכן המלחין מבטא את עצמו גם במילים שהוא מוסיף על הפסוק. הבעיה נוצרת, כשהמילים אולי מבטאים את מה שהמלחין מרגיש, אבל הן לא בהכרח הכוונה של הפסוק עליו הוא שר. להבין באמת פסוק לאשורו, ולתרגם אותו לשפה אחרת, זה בהחלט לא דבר פשוט. אני עצמי לא נוקט כאן בשום צד, רק רוצה להסב את תשומת לב המאזינים בדורנו הנפלא.

עשרת הלהיטים של
החודש ברדיו "קול פליי"

רק עוד רגע
עקיבא

אחות קטנה
יונתן שינפלד

מי שיש לו
אידיש נחת

למה
פרחי נוי יורק

מה טובו
אבי מן

מתי
נתנאל ישראל

בסוף יהיה טוב
אסף הרוש

מי להשם אלי
נתי לוין

אפשר לפעול
ולתקן
שלמה ברנר

ויקבץ
קובי גרינבוים

קול פליי:
טבת תשפ"א

אריאל דרעי

האור שבקצה המנהרה

דווקא בתקופה של פירוד ושל בחירות, יש לנו את המוזיקה המאחדת; החיסונים גם הם כבר כאן, ואולי בקרוב נארח שוב את קהל המאזינים באירועי ענק

לכאורה, שוב תקופה של פירוד: בחירות בפתח, עוד הפעם. שוב יתחילו הקמפיינים המסייתים, המחלוקות, הריבים. בחזרה שוב להתקפות, לראיונות הצעקניים. בקיצור, בחירות. ולא רק פירוד, אלא גם חוסר בהירות. אין עתה אף אחד שיוכל לנבא, בשום צורה, מה יהיה בעוד 3 חודשים. מפלגות אוויר נפתחות ונסגרות, מועמדים עולים ויורדים.

אך ב"ה, דווקא בזמן של תהפוכות פוליטיות, כששום דבר לא ברור, יש לנו נושא אחד שמאחד את כולנו: המוזיקה. לאלה האוהבים להתעדכן באקטואליה, זו זמנך תקופה חגיגה. אבל מי שרוצה לעתים לשמוע גם קול קצת אחר, להירגע מהאקטואליה, בוחר להאזין בימים אלה לרדיו "קול פליי" ולשמוע מסרים של אחדות וחיבור, של המוזיקה המאחדת, במקום פוליטיקה מפלגת.

בסיעתא דשמיא אלו גם הימים שרואים בהם את האור שבקצה המנהרה. החיסונים כבר כאן, וישראל מובילה בכמות המתחסנים, וייתכן שעוד תקופה קצרה כבר נוכל לחזור לשרה הישנה והברוכה, כשאנחנו מצדנו נוכל לארח את קהל המאזינים והקוראים במעמדי ואירועי הענק, כפי שעשינו כל השנים לאורך ימי השנה.

אבל גם במצב הנוכחי, הצליחו שדרני ומפיקי "קול פליי" להעביר את חנוכה האחרון בצורה ייחודית ויוצאת מן הכלל. חודש כסלו התחיל בויץ מדהים עם ישי לפידות בשידור חי משיבת נהורא, בתכניתו החדשה של ישי, "פותחים שבוע" המשודרת מידי מוצ"ש. בחנוכה עצמו, עלה לאוויר פרויקט יוצא דופן: הדלקת נרות מוזיקלית עם ר' אהרלה וינטרוב, בכל יום מחסידות אחרת ועם ניגוניה השונים. ימי החנוכה הם גם ימי ריבוי לימוד התורה, ובמסגרת זו, התרגשנו במיוחד לחלל בתכניתו הפופולארית של יואלי דיקמן "מאסטר פליי", פרס ייחודי: ארון ספרים עם 120 ספרים מספרי היסוד של הלימוד הישיבתי, כתומה לשיבה שעלתה בגורל.

וכמובן, מגזין "קול פליי" חגיגי במיוחד לימי החג, שהגיע לכל בית ובית והכניס אור ושמחה בעוד פלטפורמה מיוחדת. גם הפעם, מחכה לכם מגזין עשיר ומגוון במיוחד. קריאה נעימה!

יואלי דיקמן ממליץ לכם להשקיע האזנה נוספת

הפעם: זיכרים בכמות גבוהה...

ללא ספק, ההמצאה הגאונית של עולם המוזיקה והתעשייה האולפנית, היא מוצר שנהיה היום "מוצר צריכה בסיסי" בכל אולפן, לכל זמר ולכל מי שמתקש לקרוא לעצמו זמר. מילת הקסם, תחניקו חזק, היא ה"מלודיין". ונסביר: עד לפני שנים בודדות, יכולת להיות גם "חצי זמר" ולהוציא שירים, כי היו תוכנות (אוטוטיון), שהיו מתאמצות לסדר את הזיכרים ואיכשהו היו צולחות את המשימה המתישה. אך המאזינים היו מרגישים את התיקונים המחושמלים והמתאמצים...

כך היה, עד שהגיעה המצאת ה"מלודיין" (תוכנה לתיקון ועיצוב שירה), שבה אתה יכול להסתפק בלהיות רבע זמר ואפילו ראש ממשלה (...). ובזמן הפנאי להיכנס לאולפן, לתת טייק זיוף מכובד, ולהיות הכי רגוע שבעולם. וזאת מכיוון שהמלודיין כל כך גאונית, עד כדי כך שאתה יכול לדבר משפט, והיא תהפוך את המשפט למנגינה. שלא לדבר על תיקוני זיכרים מדויקים להפליא, וכל זאת מבלי לפגוע באיכות הסאונד של ערוץ השירה. כיום, אגב, אין כמעט זמר בעולם שהשירה שלו לא עוברת ליטושים של מלודיין.

וחשוב להבהיר: לא כל אחד שעובר את המלודיין נהפך לזמר. יש הרבה מאוד פרמטרים וקריטריונים בחבילה הנקראת "זמר", מעבר לסתם לשיר צלילים מדויקים בסולם. בשירה יש עניין של רגש, דינמיקה ודיקציה (חיתוכים נכונים של המילים), ועוד הרבה ניואנסים שהופכים את החבילה כולה ל"זמר". כמובן, העולם היום הפך למייבין, ולא צריך להיות מוזיקאי גדול בשביל לאבחן משמיעה ראשונית מי באמת זמר ברמ"ח איבריו, ומי בגדר הפנטזיה המלודייתית.

מול הזמרים מהדור הקודם, שבילו מאות שעות שירה באולפנים מבלי שום מכשיר כלשהו שיתקן להם את הזיכרים, כשהם פשוט היו חייבים להיות זמרים מושלמים ונטולי זיכרים, כמו מו"ב, פריד, יידל, שטרייכר וכו', עולם הזמרים כיום מתחלק ל-2: בין זמרים זמניים, אופנתיים, שנהנים מאבא מלודיין שמגדל אותם לא רע, עד שיבואו זמרים מחליפים שאולי יעשו את זה קצת יותר נקי, לבין קבוצת זמרים עכשווית ואיכותית ממדרגה ראשונה, שמגיע להם מילה של כבוד ופרגון. המסכה הזאת קיימת לא רק בשירה אלא גם בחיים האישיים של כל אחד ואחד מאיתנו. תנסו ותשתדלו להישאר טבעיים ואמתיים כמה שיותר בכל תחום, כי האמת, בסופו של דבר, היא המנצחת.

מעמד שלא אשכח

שנה לסיום הש"ס, טבת תש"פ-טבת תשכ"א: בעל המגן ר' אביש בראדט נזכר ברגעים המרטיטים באצטדיון "מטלייף" בניו ג'רזי, עם מאה אלף מסיימי הש"ס

ר' אביש בראדט (ממין) עם שאר הזמרים, בסיום הש"ס בארה"ב בשנה שעברה

יתרגש ממנו, וגם זה הצליח מאד. בסיום בשנה שעברה, לא שרנו שיר יחידי מהשירים היותר חדשים, אלא מחרוזת שירים כזאת, יחד עם שאר הזמרים, וזה ב"ה היה נפלא מאד.

יש היום זמרים צעירים רבים, אבל אני חושב שאולי בחרו דווקא בי לשיר, כי כבר הייתי בס"ד בהרבה מאד סיומים קודם לכן, אז היה בזה משהו סמלי. מעבר לכך, אני לא מופיע בסתם הופעות ואירועים, רק במעמדי קודש כמו סיום הש"ס, אז המארגנים חשבו שאני צריך להיות שם. כמובן, אף אחד לא חיפש פה "שוואו". לדוגמא, לא היו קטעי סולו מיוחדים, כל הזמן כולנו, כל הזמרים, שרנו יחד. גם בקטעי הסולו, היו שניים ששרים ביחד. וכך גם עם מקהלת הילדים. הכל היה שירה מתוך דיבוק חברים.

וההשפעה בכזה מעמד היא מיוחדת. אתה רואה על הכיסאות מכל הכיוונים את כל הגוונים של כלל ישראל: חסידים, ליטאים, ספרדים, מודרן אורתודוקס ובעלי תשובה. כולם היו ביחד, מאה אלף איש! כשמדברים על מספר עצום כזה, זה כבר מראה שהשתתפו שם מכל כלל ישראל, וזה היה מאד מרגש. אפילו הגויים שעבדו במקום, דיברו על כך, על האחדות שראו מולם. בשלב מסוים הראו על המסך קטעים מסיומי הש"ס הקודמים, עד לסיום הש"ס של השנה שעברה, והלב מתרחב, כי לא כל אדם זוכה לזה.

ברמה הטכנית, אולי היה חסר לי קצת הממד של לשיר קרוב לגדולי ישראל, כי הפעם, בימת הזמרים היתה במרחק מהבימה של הגדולים. בשנים שעברו, שרתי הרבה יותר קרוב אליהם ויכולתי לדבר איתם. ותמיד זה מרגש: אתה שר על שולחן מלכים! ובסיום הש"ס גדול כל כך - מדובר על מלכים שמתקבצים ממש מכל העולם היהודי. אבל הסיבה למרחק שלנו הפעם מיבמות הרבנים היתה משמחת: רק בזמנו, כשה"עולם" היה יותר קטן והכל היה הרבה יותר מסודר, היינו קרובים אל בימת הרבנים. כעת, הציבו את הבמה שלנו הזמרים במרחק מבמת הרבנים, בשל הקהל העצום שהגיע.

והלוואי שזוכה לעשות זאת ובאופן הרבה יותר גדול, אי"ה, בביאת המשיח.

היה קר שם, באצטדיון "מטלייף" בניו ג'רזי. הקור בחוץ היה עז, לא פשוט. אבל בפנים, בלב, היה חם. 100,000 יהודים התאספו יחד, לסיים את הש"ס, בחודש טבת תש"פ.

מי האמין אז, שבתוך שנה העולם יתהפך לגמרי. בעולם של אז, כולנו עוד יכולנו לצאת וללמוד בחוץ. שנה אחרי, לימוד התורה אולי רק התגבר מאז, ב"ה - אבל יותר בפנים, בין כותלי הבית, בשל המצב. החופש לצאת, ללכת, ולהיות רגוע שלא יקרה לך כלום, הוא כבר דבר שעבר מן העולם בשנה הזו. כמובן, יש אנשים שהיעדר הצורך בנסיעות רק גרם להם להגביר חילים לתורה, לנצל את הזמן שהתפנה ללמוד עוד.

עבורי, היום הגדול של סיום הש"ס בארה"ב, בו זכיתי לשיר על הבמה, היה מרגש ביותר, זאת למרות שכבר זכיתי לשיר בחמישה סיומי הש"ס שקדמו לו, והשתתפתי בעוד סיומי הש"ס, לפני כן, כלומד, כאברך צעיר. באותו יום של המעמד, היה כאמור קור עז ביותר, והאצטדיון הוא פתוח, והיה חשש איך ניתן יהיה לקיים את האירוע. אולם כשנפתחו השערים וההמונים זרמו, התברר כי איתני הטבע ומוגז האוויר לא יכולים לו ליהדי שבא לחגוג את סיום הש"ס, אותו למד יום יום, בכל תנאי שהוא. זה היה קידוש ה' עצום.

לפני האירוע, עשינו כמה חזרות, כי היינו צריכים לשיר יחד כל הזמרים (ברוך לוי, שלומי גרטנר, שלומי דאסקל ואני), ובזמן מסוים גם יחד עם מקהלת הילדים - מה שהיה רגע השיא במעמד. למעשה, כל רגע במעמד היה מיוחד בפני עצמו, בלתי נשכח. אבל עבורי, היה גם משהו אישי: ממש באמצע האירוע, קיבלתי טלפון מהארץ. הייתי אמור לנסוע ללוס אנג'לס לשבת, כאשר ביום ראשון נערך גם שם מעמד סיום הש"ס בו הייתי אמור לשיר, ומיד לאחר מכן לנסוע לארץ לבקר את אמי שתח'ל, אותה אני נוהג לבקר 4-3 פעמים בשנה.

והנה, קרובי משפחה מצללים אליי באמצע האירוע הענק, ומספרים לי שלקחו את אמי לבית החולים. תוך כדי שאני שר ומשמח את ההמונים, הייתי צריך לבטל את הנסיעה שלי ללוס אנג'לס, ולדאוג מיידית לנסיעה לארץ כבר באותו לילה. נקל להבין שהייתי בלחץ עצום, אבל השתדלתי לזכור את המטרה לשמה אני שר, ולשמח ולרגש. זה לחלוטין היה זמן של רגש.

בדרך כלל, בסיומי הש"ס הקודמים, היינו מתאמנים ועושים חזרות בעיקר על שירים עממיים וידועים כמו "כד יתבין" ו"לולי תורתך", ומחרוזת שירים שמחים שכולם מכירים, כדי לשיר מיד לאחר קריאת ה"מזל טוב" שאחרי הסיום. הסיבה פשוטה: אירוע כזה, הוא כמובן לא עניין של הופעה ושל שירים חדשים, זאת לבד מהרצון לשיר שירים מוכרים לכולם, כדי שהכל יצטרפו אלינו בשירה.

אלא שבפעמים האחרונות של סיומי הש"ס, חידשנו מעט בזה. פעם אחת, בסיום שנערך לקראת חודש אלול, הצעתי שישירו את "מכניסי רחמים" מהסליחות, וזאת היתה הצלחה עצומה. קידוש ה'. בסיום שלאחר מכן שרנו את "רבונו של עולם", אחרי שחיפשו שיר שהעולם

front פרונט

* הוד מיה למוחשה בלבד

יוקרה פוגשת שקט

כנריקה HEIGHTS

במרום 'משהב' המבוקשת, בטופ של גבעת זאב הוותיקה

מגוון דירות גדולות 6,5,4 חד', דירות גן ופנטהאוזים במפרט גבוה ומפנק מעבר לסטנדרט. כולל יחידת הורים, מרפסות גדולות, מחסן וחניה לכל דירה למשפחות השואפות לשקט ואיכות חיים בלב קהילה איכותית, במרחק דקות הליכה ממוסדות חינוך, בתי כנסת, קאנטרי ענק ומרכזי קניות.

כנריקה. הזדמנות של בית לחיים

7
דק' לתחנת
הרכ"ל העתידית
ברמות ירושלים

3
דק' מכביש 443

14
דק' ממטרופולין
מודיעין

KANERICA.CO.IL < 02-6515666

ערכות בנקאית
מזרחי טפחות

הרב שלמה טויסיג רב קהילת בעלזא, בורו פארק
shloimesinger@yahoo.com

הלחן שהמתין 27 שנים

כותב השורות עם ר' יצחק פוקס

מה קרה איתי, כיוון שזה כל כך לא אני לקפוץ ולעשות דברים מהרגע להרגע בנושאים האלה. אבל לא נתתי להם זמן לנשום ואמרתי להם שאני בא לפגוש אותם עוד מעט כדי להשמיע להם את הלחן.

כבר היינו בעיצומה של העבודה על הדיסק השני שלי, "טויסיג 2", אבל עוד בשלבים של ללקט לחנים ולא בשלב של לעבד ובטח שלא להקליט. מיד כשהם שמעו את השיר, הם כבר הבינו למה אני כל כך רוצה אותו. יש משהו מיוחד בשיר הזה, שכשאתה שומע אותו הוא נכנס לך לראש ולא יוצא (בטח לא כל כך מהר...). באותו יום כבר סיכמנו שהשיר ייכנס לרשימה של השירים לאלבום החדש. אבל כעת הנחתתי עליהם פצצה נוספת: הייתי בשיא ההתלהבות מהשיר, וקמתי ואמרתי להם: תקשיבו לי, אני רוצה להוציא את השיר בתור סינגל כבר כעת - ואחרי זה נשים אותו גם על הדיסק. זה היה נשמע הזוי, כיוון שבעולם נהוג שאם מוציאים סינגל מתוך אלבום, זה רק כשהאלבום כבר קרוב לצאת ואז משחררים שיר אחד מתוכו בתור סינגל כדי לתת טעימה מהאלבום, אבל אנחנו עוד היינו בשלב מאד מוקדם של האלבום. אז המפיקים שלי ניסו להוריד אותי מזה, אבל אני בשלי, יותר מדי בהתלהבות מהשיר מכדי שיוורידו אותי מהרעיון.

כשהמפיקים ראו עד כמה שאני נחוש, הם החליטו ללכת איתי על זה, ומיד הכנסנו את רולי אזורי לתמונה, שיעבד את השיר. כבר אז סיכמנו איתו שאנחנו רוצים ממנו עיבוד בשביל הסינגל שייצא כעת, ועיבוד נוסף וחדש לשיר - בשביל הדיסק. ואכן, כך יצא השיר לפועל: רולי עיבד, יצחק פוקס שהיה אז בניו יורק, נכנס איתי יחד לאולפן ושר, והשאר, איך שאומרים, היסטוריה. החלק המעניין בכל התמונה הוא שיצחק פוקס אמר לנו אז שהלחן הזה יושב אצלו כבר 27 שנה על המדף, ולא הלך לשום מקום - כי הוא חיכה לי.

כמה מתאים לסיים בזמנים שכאלה, עם כל מה שקורה בעולם, שתמיד צריך לזכור ש"לה' הארץ ומלוואה", שהוא מנהל את העולם מתחילתו ועד סופו, וכמה שהלחן הזה מתאים לכל תקופה ובפרט לתקופה שלנו. עכשיו, כשסיימנו לקרוא את הסטור, אני מקווה שזה יגרום לכם שה"בם" הזה לא יפסיק להתנגן לכם בראש. ככה, אולי תרגישו קצת את מה שאני הרגשתי כששמעתי את השיר הזה בפעם הראשונה...

ר אשית, רציית להודות לקוראי המגזין הנכבד על כל התגובות המדהימות והמחממות את הלב והמיילים שאני מקבל ממכם. קיבלתי לא מעט פניות ובקשות ללכת, לכתוב ולדבר על הרבה נושאים שונים, וכמובן אשתדל עם הזמן להוציא מהכח אל הפועל. תרגישו חופשי לכתוב אליי את אשר על לבכם, למייל שמופיע למעלה, ובעז"ה ניגע אט אט בנושאים השונים. אך הפעם, נמשיך בעוד טור של "מאחורי הקלעים".

אחד השירים המאד מוכרים שזכיתי להוציא לאור, היה "לה' הארץ ומלוואה" או בשמו האחר "בם בם", בלחן של ר' יצחק פוקס. שלא יישמע חלילה כהירות, אבל אני רוצה להאמין שאני לא צריך הרבה להזכיר לקוראים באיזה שיר מדובר. על השיר הזה אפשר לומר שהוא חרש כל עיר ומדינה, מארץ הקודש לארה"ב, ומאנגליה לאוסטרליה, והוא נמצא כמעט בכל אירוע - מחתונות ואירועים משפחתיים ועד דינרים ואירועים חגיגיים, והוא כמובן עומד בראש הרשימה של שירי הקומיץ. את השיר הוצאתי למעשה בשתי גרסאות: הראשונה יצאה לפני כ-11 שנים בתור סינגל, בדואט ביחד עם יצחק פוקס ובעיבוד קומיזי של ידידי היקר רולי אזורי, וכשנה וחצי לאחר מכן, הוצאתי את השיר מחדש באלבום "טויסיג 2", הפעם בעיבוד קצבי יותר ומאד מיוחד - גם הוא של רולי אזורי.

ועכשיו, לסיפור שמאחורי השיר: באותה תקופה, יצחק פוקס היה מגיע הרבה לניו יורק לאירועים, והאמרגן שלו פה בניו יורק, ניסה כמה פעמים לשכנע אותי להקשיב לשירים שלו, אך משום מה כל הזמן דחייתי אותו בתירוצים שונים. יום אחד, ממש בזמן שאני עומד לצאת מהבית כדי ללכת לשיר בחתונה, הוא מתקשר אליי ואומר לי: יש לי שיר שאתה חייב להקשיב, זה בול בשבילך! ניסיתי לדחות אותו ולומר שאני כעת יוצא לחתונה לשיר ואין לי זמן, אבל אז הוא אמר לי: אין בעיה, אני אפגוש אותך אחרי החתונה. כעת כבר לא יכולתי לדחות אותו עוד, וסיכמנו להיפגש לאחר החתונה.

בערך ב-1 בלילה, כשהסתיימה החתונה, דיברנו וסיכמנו היכן להיפגש. במקום המיועד המתין לי האמרגן, נכנס לרכב שלי ואז הוציא מצלמה דיגיטלית (זה עוד היה לפני עידן הטלפונים המשוכללים) והראה לי קליפ של יצחק פוקס אצל מישור בבית, לילה לפני כן, שר עם כמה חבר'ה ומנגן שם את השיר "לה' הארץ". הקשבתי לשיר כמה פעמים, הרגשתי שיש שם משהו, אבל לא יכולתי לומר שאני מתחבר לשיר במאה אחוז. אמרתי לו שיתן לי לישון על זה, מה שבעצם היתה אמורה להיות דרך יפה לצאת מזה...

למחרת בבוקר התעוררתי, ובראש מתנגן לי כל הזמן הפזמון "בם בם בם...", ולא יוצא לי מהראש. הלכתי להתפלל, והשיר עדיין מזדמזם לי ללא הפסקה. מיד אחרי התפילה הרמתי טלפון למפיקים שלי דא, שני המוכשרים יוסי טיברג וגרשי מושקוביץ, ואמרתי להם: תקשיבו לי, יש שיר ששמעתי אותו לראשונה אמתול בלילה - ואנחנו היום מתחילים לעבוד עליו! הם לא הבינו

הטעם האמיתי

לזכות לעשות טוב!

פרסי השבוע:

מכונת קפה
NESPRESSO

קוד שבועי: 277145

מערכת
קריוקי
Innova

קוד שבועי: 567064

נגן mp3
כשר

II Business Plus

קוד שבועי: 202664

רחפן
זעיר
עם מצלמה

קוד שבועי: 404567

ועוד פרסים שווים
מחכים לכם בטלמסר!

רוצים לזכות? אוספים בקבוקים ופחיות עם ספרות, | **רוצים לעשות טוב?** קוקה-קולה תורמת ומאפשרת גם לכם לתרום או מרכיבים את הקודים ויכולים לזכות בפרסים שווים! | להתנדב בשיתוף היזמה הלאומית "מתחשבים" של הפורום הכלכלי-חברתי

לפרטים: 5475*

*הפרסים מתחלקים מידי שבוע ביום ג' בשעה 15:00 בבוקר | **ממגוון משקאות מותג קוקה-קולה ישראל, לא כולל בקבוקי זמכית | בכפוף לתקנון | התמונות להמחשה בלבד | תקופת הפעילות החל מ-כ"ב כסלו ועד כ' שבט תשפ"א | קוד שבועי נפרד לכל פרס | יש לשמור את הבקבוקים או הפחיות לצורך אימות הזכייה | בנושאי נגישות: HanitS@cocacola.co.il

ר' משה מרדכי (מונה) רוזנבלום
magazine@kol-play.co.il

האתגר של הניגון הקדוש

כותב השורות אצל הרבי מלובביץ'

היחיד לניגון היה הקלטה של הרבי שר' ד' בבות בהתוועדות, אבל אף פעם הניגון לא הוקלט בצורה מקצועית. היה פה פחד מסוים: האם מתאים שניגון כה קדוש ומסורתי יעלה על אלבום, ויהיה נגיש לכל אחד? אולי הוא יהפוך בכך לפחות מיוחד? ואולי יהיו כאלה שישמעו וישירו אותו גם בזמנים אחרים? הרי היתה מסורת לשיר את הניגון הזה רק בתאריכים מסוימים. בינתיים, ב"ה הצלחנו לעבד את ד' בבות ולהנגיש אותו למאזינים, אבל לשייע, גם לאחר ההקלטה, היה חשש גדול. החשש, צריך להדגיש, היה של שייע, כי הוא לא שיתף אותי אז בגודל האחריות שיש עליי, ואני לא ידעתי עם איזו פצצת אטום אני מתעסק...

בסוף, כמובן, לא נותרה ברירה, ולאחר שהאלבום היה מוכן, שייע שלח אותו עם אחד מגבאי הרבי עבור הרבי. הרבי קיבל את השירים, ולא הגיב, לא לחיוב ולא לשלילה. מבחינת שייע, היתה פה בשורה עצומה: אם הרבי לא הגיב בשלילה לרעיון הוצאת האלבום החוצה, הרי שאפשר להוציא אותו לאור עולם. וכך היה. תחשבו על הצד שכנגד: אם הרבי היה אומר מילה אחת כנגד רעיון הוצאת האלבום, כל ההשקעה העצומה, השעות, וגם הכסף הרב שכבר הושקע - היו יורדים לטמיון והאלבום היה נגזל...

מאז האלבום ההוא, הקשר שלי לחב"ד התחזק והתעצם, כשיאור כאמור הוא באירוע השנתי בכפר של י"ט בכסלו. למרות שהשירים הם פחות או יותר קבועים, בכל שנה יש אדרנלין חדש, עוצמות חדשות. גם האווירה שם בבית הכנסת, מדהימה: רגועה בהתחלה, ותוך כדי נהיית סוחפת יותר ויותר, כשהשיא הוא בעת שירת ניגון "פדה בשלום נפשי" שחיבר הרבי בעל התניא כאשר היה במעצר המפורסם. את הקטע הקצבי של השיר, יכולים חסידי חב"ד בכפר לשיר אותו אפילו שעה ברציפות, והעוצמה רק מתגברת כל העת. ראיתי שם בכפר חב"ד את כל ראשי הממשלות וקודים בהתלהבות עם הניגון הזה...

ואי אפשר לסיים בלי לתאר את המפגש האישי שלי עם הרבי. זכיתי להיכנס אליו בעת חלוקת הדולרים ביום ראשון, כאשר הייתי בניו יורק לנצח על הופעה מסוימת. הרבי, במפתיע, נתן לי שני דולרים ואמר: דולר אחד עבור הניצוח שלך כאן (בארה"ב), ודולר נוסף - עבור הניצוח שלך בארץ הקודש.

בחודש שעבר, כמידי שנה, זכיתי להופיע בי"ט כסלו בכפר חב"ד. האווירה היתה אמנם שונה, ללא קהל (רק בשידור ישיר), אבל הדביקות והשמחה החסידית היו שם בהחלט. כמו בכל שנה. זה למעלה מ-30 שנה שאני זוכה - בשנים האחרונות אפילו עם ילדיי, שדרך אשתי הם דור עשירי לבעל התניא - ללוות בנגינה את האירוע המרומם הזה. והחיבור לא התחיל שם. אני זוכר את עצמי כבר בתור ילד מגיע לכפר בי"ט כסלו, יושב על ספסל בחוץ ומקשיב למנגינות. בכפר חב"ד הכרתי לראשונה שירים כמו "ושמחת בחגך" או "ממצרים גאלתנו".

אבל לפני כמעט 30 שנים יצא לי לעסוק בפרויקט מיוחד ויוצא דופן - עבודה על צמד אלבומי "נעימות חב"ד ליובאוויטש". ר' שייע סגל, יהודי חשוב מהכפר ומחברי מקהלת חב"ד, פנה אליי אז ורצה להפיק אלבום מניגוני חב"ד. זו היתה הפעם הראשונה שחב"ד הוציאה החוצה בצורה מסודרת ומופקת היטב את הניגונים שלה. שייע רצה לשמור על הייחודיות, וקבע שהאלבום יהיה ללא שירה, רק עם נגינה, כדי שניצמד מדויק ככל האפשר לניגונים המקוריים.

היתה לנו סיעתא דשמיא מיוחדת בהקלטות. אני זוכר שניגשתי לניגונים האלה בחרדת קודש, ראשית כל כי הם ניגונים קדושים, ומעבר לכך, גם בגלל האתגר העצום להוציא מכלי הנגינה רגש חסידי ואנושי. כשאתה שר, אתה יכול להביע הרבה רגש בשירה. אולם בניגון בכלי, כדי להכניס רגש לכלי, הנגן צריך להכניס את כל כולו בתוך הכלי, וזה לא פשוט. ישבתי אז עם הנגן הוירטואוז פטר ורטהיימר ז"ל (שיום פטירתו הראשון חל בחודש זה) על קטעי הסולו של כלי הנשיפה שביצע באלבום. יכולתי אז לשבת אתו שעות על פראזה פשוטה, ולא להניח לו עד שהוא ביצע בדיוק את מה שרציתי. זאת היתה עבודה סיופית ומיוחדת, בה לא ויתרנו אפילו על קנייטש אחד קטן בכל ניגון וניגון. פטר, מצדו, התפאר עוד שנים רבות אחר כך בעבודה המיוחדת שעשה באלבום הזה, הוא הרגיש שהיה שם משהו מיוחד. ההקפדה על כל פרט ופרט היתה יוצאת דופן.

השיא באלבום, היה ניגון ד' בבות, ניגון רוחני ונעלה. עד אז, אף אחד לא העז להעלות את הניגון על תקליט, מאחר ו"ד' בבות" הוא ניגון קדוש בחב"ד, אותו שרים רק בעתים מאד מיוחדות, כמו ביום כיפור, י"ט כסלו או בעת החופה. כשניגשתי להפיק מוזיקלית את היצירה, גיליתי שלא רבים מכירים אותה על בוריה, וכדי לדייק אותה, למדתי אותה מהתווים שהתפרסמו בספרי "ניגוני חב"ד" שיצאו בזמנו. אלא שבעת ההקלטות התברר לי שכנראה גם בספרים נפלה טעות. ד' בבות (בבות=שערים) הוא ניגון שמחולק ל-4 חלקים, ורוב העולם שרים אותו לא נכון, ולכן גם אני הקלטתי אותו לא נכון. ואז, לאחר ההקלטות, נאלצנו לשכפל את הקטע הראשון פעמיים, כי כך הוא צריך להישמע. ולא מדובר בדור המחשבים, אלא ממש ישבנו לחתוך סרטים, לשכפל ולהדביק...

ר' שייע, בהחלטה שלו לשלב לראשונה את הניגון הקדוש ד' בבות באלבום, לקח ריזיקה עצומה. הוא פחד לשאול על כך את הרבי, שהיה אז בחיי חיותו, מחשש שאולי יקבל תשובה שלילית. עד אז, המקור

עורכי הדין ה"אונורעריס" לשירותך. מוזמן להצטרף לנבחרת!

**החל הרישום
למכינות הגברים**

בכל התחומים, המקצוענים של אונו מובילים!

הצטרף לנבחרת ה"אונורעריס" - הבוגרים של הקמפוס החרדי אונו, והרשם למכינות הגברים שמתחילות בפברואר 2021, כך תוכל להמשיך וללמוד לתואר אקדמי יוקרתי בתחום המתאים לך ביותר ואשר יסייע לך בס"ד להתפרנס בכבוד.

B.A. בחינוך וחברה

- נוער בסיכון / שילוב והכלה
- אנשים עם מוגבלות
- מסלול השלמה מקוצר לבעלי/ות תעודת מורה מוסמך בכיר

B.A. במנהל עסקים

- נדל"ן ותשתיות/שמאות
- ראיית חשבון
- פרסום ושיווק
- משאבי אנוש

L.L.B. במשפטים

- עריכת דין

הקריה האקדמית אונו
Ono Academic College
ה ק מ פ ו ס ה ח ר ד י

מסלולי לימוד נפרדים
לגברים ולנשים

מלגות וסייע
בעזרת לימוד

מערכת
תמיכה מקיפה

קמפוס ירושלים הגן הטכנולוגי בנין 8, מלחה | קמפוס אור יהודה רח' אריק איינשטיין 3

072-333-4719 לפרטים
והרשמה:

פנחס ביכלר
מנצח מקהלת "מלכות"
p0527645882@gmail.com

הסיום של ר' דוד

על סיום הש"ס המרגש ביותר בחודש הסיומים דאשתקד

כותב השורות בסיום הש"ס של 'דרשו' ביד אליהו

"כן! וגם זה לא בטוח...", השיב ר' ארי בפשטות.

"חונתי", החל מספר החתן, "מוסר ארבעה שיעורי דף היומי מדי יום, אחד מהם בעיון, כך שהוא מסיים כעת את הש"ס ארבע פעמים! ביום שישי שאלתי אותו: 'שווער יקר, מה עם הסיום האשי שלך?' והשווער ענה: 'אופס, לא חשבתי על זה. אך יש לי כמה קטעים של סופי מסכתות ששמרתי לסיומים אקראיים וטרם סיימתי אותם...' שאלתי את השווער אם הוא זוכר אלו מסכתות הוא צריך להשלים. משנתן לי השווער את הרשימה, הדפסתי לו את כל סופי המסכתות האלו בכדי שיוכל לסיים אותן, ואז הצעתי לו שנערוך לו סיום רבתי כנאה וכיאה למי שסיים הש"ס שלו הם למי שבזכותו רבבות יהודים בכל העולם מסיימים את הש"ס וגם יודעים אותו!

"חמי סירב נחרצות!" ממשיך ארי, "ואמר לי: 'אם אספיק במהלך השבת להשלים את הקטעים החסרים נוכל לערוך את הסיום בסעודה שלישית. לכן', הוא פונה אליי, 'ייתכן שבשעות הקרובות יתקיים סיום הש"ס האשי של חמי, ותצטרכו קצת לשיר...'".

ההלם היה מוחלט. ר' דוד הופשטטר, האיש והאגדה (הפעם באמת), איש החזון שהחזיל מכיסו עשרות ומאות מיליונים בכדי להגדיל תורה ולהאדירה; האדם שיכול היה לפרגן לעצמו רק פעם אחת את הכבוד של לומר בעצמו את ה'הדר' במעמד כמה אלפי איש, לכל הפחות בסיום של מנצ'סטר או פריז, אם לא ב'יד אליהו' או בניר יורק; וגם אם לא, יכול היה לארגן לעצמו 'מסיבת סיום הש"ס' רבתי לפחות בסדר גודל של חתונת קורונה ממוצעת בבית שמש; הוא, ר' דוד, מצדו, עורך את סיום הש"ס בקרב קבוצה מצומצמת של משפחה ואנשי הפקה שנוכחים במקום, בסופה של סעודה שלישית, על לחמניות, קצת דג וטחינה, ושני סיבובי ריקוד של 'אשריכם תלמידי חכמים'.

אם תרצו, זה היה הסיום המרגש ביותר!

מ
הו סיום הש"ס המרגש ביותר שהיה לך? נשאלתי לא מעט בשנה האחרונה, על ידי לא מעט אנשים, בלא מעט הזדמנויות. אז החלטתי, שבמלאות שנה ל'חודש סיומי הש"ס' - טבת תש"פ, אגלה באוזניכם מה בעיניי היה 'הסיום הגדול ביותר'.

כבר מנסים לנחש? אמממ, חבל. אתם כנראה לא בכיוון.

ובכן, טבת דאשתקד נחרט בזיכרוני כמו בזיכרון רעיי חברי המקלה (שמנתה לעתים 20:30:40 איש!), כתקופה היסטורית, מרגשת ובלתי נשכחת. החל משלהי ימי החנוכה ועד ט"ו בשבט בלינו עשרות שעות על במות סיומי הש"ס הגדולים בכל קצווי הגלובוס. זכיתי להופיע בסיום הגדול של אגודת ישראל ב'ארנה' ירושלים, כשם שהופיעה 'מלכותנו' בסיום של דגל התורה ב'יד אליהו'; הנעמנו את הסיומים הגדולים של חיפה וקריית אתא, כמו את של פתח תקווה וירושלים; ובתווך קיפצנו מקהילה לקהילה, מבית מדרש למתנ"ס קהילתי, כשהמנון 'שישו ושמחו בשמחת התורה' לא מש מפינו.

ואולם, גולת הכותרת הייתה ללא ספק המסע הגדול של סיומי הש"ס של 'דרשו' - מסע שהחל בבנייני האומה בירושלים במוצאי שבת חנוכה, עבר דרך מנצ'סטר האנגלית, שב ל'יד אליהו' התל-אביבי, המשיך ללונדון הבירה, משם לפריז הגדולה, ומשם לתחנת הסיום - המעמד ההיסטורי בארה"ב בהשתתפות 40,000 מסיימים!

אז מה מבין כל הסיומים היה המרגש ביותר? (רמז: הוא לא מתוך הרשימה הנ"ל...). ובכן, מעשה שהיה כך היה: בשל ההכנות והחזרות הרבות לקראת הסיום בארה"ב שהתקיים ביום ראשון בשבוע (בו הופענו לראשונה לצד מקהלת 'שירה' מארה"ב, בליווי תזמורות 'פרייז' המקומית ו'המנגנים' הישראלית, בניצוחו של מונה רוזנבלום ורשימת אמנים ארוכה כמו זאנוויל ויינברגר, אייזיק האג, מוטי שטיינמץ, אהרלה סאמט ועוד), הקדמנו טוס לארה"ב לפני שבת, כבר בליל יום רביעי.

בשבת ה'אויפרוף' של הסיום - שבת שירה, התארח כל החבראי במלון בניר ג'רו' (בבעלותו של מחותנו של הנשיא היוצא דונלד טראמפ, אביו של חתנא דבי נשיאה - ג'ארד קושנר...). נכחה שם הקבוצה הישראלית שכללה זמרים, נגנים, אנשי הפקה וארגון, יחד עם משפחתו של נשיא ארגון 'דרשו' הרב דוד הופשטטר שליט"א.

בשבת אחרי הצהריים ניגש אליי חתנו של ר' דוד, ה"ה ר' ארי זיידנפלד מליקווד, ולוחש לי בדבר הבא: "כדאי שתהיו ערוכים לסעודה השלישית, כי ייתכן שחונתי, ר' דוד, יערוך אז את סיום הש"ס האשי שלו!..."

"מההה!!?" פלטתי בתדהמה. "זה 'כל' סיום הש"ס של האיש וסיומי הש"ס!!?" ניסיתי להבין.

MILLER POINT.
מילר.

matamcc.com

הקישקע החדש של 'מטעם' לעונג שבת אמיתי

הזמינו עוד היום ממגוון המטעמים
הבלעדי של 'מטעם'
לסעודת שבת מושלמת

להזמנות: חנות המותג - אגריפס 30 י-ם | 02-6243443 | 02-6232839 matamcc.com

ניתן להשיג את מוצרי 'מטעם' ברשתות המזון המובחרות ובאיטליזים ברחבי הארץ

בערי ושמא

קול פליי :
טבת תשפ"א 16

הכירו: בערי וובר, זמר,
מלחין ו...ראש ישיבה
• בשנים האחרונות,
מלבד קריירת שירה
ואלבומים ענפה,
משמש בערי וובר
כראש ישיבת "כוכבי
אור" במונסי, ניו יורק
• כעת, כשההוצאות
גברו מאד, כל עולם
המוזיקה בארה"ב
התגייס בקמפיין
ענק למען בערי
והבחורים • עכשיו הוא
מספר על ההתחלה
בויליאמסבורג, על
ההתקרבות לברסלב,
על התכילה לפני
3,000 איש באומן,
החברות עם ליפא
שמעלצר, ועל
הקמפיין הענק
שהצליח לגייס
מעל מיליון דולר
לישיבה ולהעמיד
אותה על תילה

אהרן אטינגר

צילומים: חיים טויטו,
עקיבא הרשקו, זלו גרפי

שאינו חסיד באבוב. זה היה האלבום הראשון בסדרה, ועוד לא היו מכירות כמו שאר האלבומים שלו שהצליחו מאד, אבל אלה שאוהבים את הלחנים של גולדמן, מכירים את האלבום הזה".

אז מתי התקרבת לברסלב?

"זה כבר היה בעיקר אחרי החתונה שלי, למרות שהתחלה היתה כבר לפני. עזבתי את ישיבת פאפא כשהייתי בן 18, והלכתי ללמוד בארץ במשך 3 שנים, בישיבת מיר. וכשהייתי בארץ, התחלתי קצת להתקרב לברסלב. צריך להבין שבזויליאמסבורג בה גדלתי, לפני 20 שנה, לא היו עניינים של ברסלב. רק בזכות בית כנסת שאבי למד בו שיעור, והיה לו שם חבר ברסלב'ר, הכרתי שיש מושג כזה. אבל ברסלב עדיין לא היתה נפוצה בארה"ב כמו היום. רק אחרי שהגעתי לארץ והתחלתי להסתובב פה בעיר העתיקה, במקומות הקדושים ובבתי הכנסת, התחלתי לראות שיש עולם אחר לגמרי, משהו שמדבר אליי."

"אפשר להבין, כמובן, שבתחילה מה שדיבר אליי הוא החלק הגשמי של השמחה והריקודים, אבל אחרי זה, מה שמשיך אותי היה החלק הפנימי יותר, של הצעקות לה' וההתבודדות. היום אני זמר וזה עוד יותר מדבר לנשמה שלי, אבל כבר אז, בכל ליל שישי ישבתי בקבר דוד וניגנתי על גיטרה, והיינו שם קבוצה של אנשים שחיוקנו את עצמנו בדרך של ברסלב. ואז דבר הולך לדבר, ומישהו משך אותי גם להגיע לאומן. חצי שנה לאחר מכן התחתנתי, אבל כל הזמן היה לי בראש שאני חייב לחזור לברסלב וללמוד אותה בצורה עמוקה יותר. לאחר החתונה, גרתי חמש שנים במונרו, ובשנים האלה לא הייתי שייך לקבוצה מסוימת. בזמן ההוא גם לא עבדתי כזמר, אלא עבדתי בבניין קבלן שיפוצים. ממש חתכתי עצים לעשות מהם מדרגות, ועשיתי שיפוצים. ב'2008, היה כאן בארה"ב המשבר הכלכלי הגדול והבנתי שאני צריך לעשות הסבת מקצוע, ואז התחלתי לעבוד עם מקהלת שירה. הייתי חלק מהמקהלה ושרתי באירועים שונים. אנשים ראו אותי שר פה ושם, וראו שאני קצת שונה, כי תמיד גם ניגנתי על גיטרה, וזה לא היה כל כך סגנון מקובל אז - אברך חסידי שגם מנגן על גיטרה שירי קומיץ. בשנים ההן, זה לא היה נפוץ כמו היום. זה גם היה הזמן בו התקרבותי והתחברתי יותר ויותר לברסלב, ומאז אני שם."

כבר שנים שהוא נוסע לאומן מידי ראש השנה, ומשמש שם גם כבעל תפילה בימים הקדושים. בשנים האחרונות, הוא מגיע ליום כיפור לארץ, ומנהיג תפילה ייחודית ל"מבקשים" בירושלים. "אני לא 'בעל תפילה' בהגדרה", הוא מיד מסתייג מהתואר. "אני בכלל לא מבין בחזנות ולא מתעסק בזה. אנשים שמתפללים לפני העמוד הם אנשים שהם יותר חזנים ומכירים את הנוסח. אני לא מכיר את הנוסח כמו חזנים אחרים, אבל פעמיים בשנה אני אכן ניגש כבעל תפילה, בראש השנה וביום כיפור, וגם זה, רק באומן

בערי וובר הספיק כבר להופיע על הבמות הנחשבות ביותר במוזיקה החסידית ברחבי העולם, הוציא להיטי ענק וכבש כל פסגה אפשרית. אבל גם הוא לא האמין שעשור וקצת אחרי שהתחיל את קריירת השירה שלו, יתווסף תואר חדש לשמו: "הראש ישיבה". אבל זה בדיוק מה שהוא משמש עבור חבורה של עשרות נערים מניו יורק, שהתקבצו בישיבה תחת הנהגתו של ר' בערי. איך זה בדיוק קרה? רגע לאחר הקמפיין הענק שעשה לגיוס כספים עבור אחזקת הישיבה שלו, בערי מדבר על הכל.

בראשית הריאיון, חשוב לבערי להבהיר: "אני חסיד ברסלב, ובתור יהודי חסידי אני מאמין שפרסום לפעמים יכול להזיק לבן אדם. אני לא מרבה להתראיין, אבל הפעם הסכמתי משתי סיבות. ראשית, לעשות קידוש ה'. אם יש עניינים שאני מתעסק בהם ואני יכול לספר עליהם ודרך זה לחזק אנשים או לעשות קידוש ה', זו חובתי. שנית, כל נשכח שהשירה והמוזיקה הן בסופו של דבר הביזנס שלי, וחלק מזה, מה לעשות, הוא גם הפרסום. כדי להיכנס ללב ולנשמה של המאזינים. חשוב גם להם להבין מאיפה ההתרגשות והשמחה שלי באה, לפרש את מה שהם שומעים ממני, להבין את הרקע."

אז תספר לנו על הרקע שלך. היכן גדלת?

"גדלתי במרכז וויליאמסבורג, מעוז של חסידי סאטמר. 90 אחוז מהחברים שנולדו שם, מקושרים לחסידות סאטמר. אבל דווקא אני לא - למדתי בחיידר של חסידות פאפא, אליה אני גם מקושר משפחתית: הרבי הקודם מפאפא היה הדוד של אבי, כלומר, סבי היה גיסו. אחרי המלחמה, סבא היה ממש קרוב אל הרבי והוא היה חלק מהקמת והנהלת החסידות מחדש בארה"ב". כיום, בערי מתגורר במונסי.

כבר כילד, מספר בערי, התחיל לשיר. "בעצם אני בא ממשפחה מאד מוזיקלית. אחים שלי, ובני הדודים, כולם מאד מוזיקליים, אבל כמעט אף אחד לא לקח את זה כפרנסה וקריירה. מבין בני המשפחה, רק אני, ועוד בן דוד שהוא גם זמר - יששכר גוטמן, שרנו באופן מקצועי. כשהיינו ילדים היינו שרים ביחד בחתונות של דודים ומשפחה. שנינו גם שרנו כילדים באלבומים שונים. אני למשל שרתי באלבומים של מרדכי בן דוד, מנדי ורדיגר ועוד. אם תקשיב לאלבום 'ניגוני בית אבא' של מרדכי, תשמע אותי סולן בכמה מקומות. שרתי כילד בן 11 גם בכל שירי האלבום 'קינדר קלאסיק' שמכיל שירי ילדים ביידיש. יששכר, בן דודי, שר באלבום השני בסדרה, בזמן שאני כבר הפסקתי לשיר, כשהייתי בן 13.

"אגב, יצא לי לשיר גם באלבום הראשון של 'מחנה שלוה' (באבוב) של ר' משה גאלדמן ז"ל. הייתי הסולן הראשון ששר שם

מופיע ב'האסק'

עם מרדכי בן דוד, ליפא ושאר החברים, לפני פתיחת הקמפיין לישיבה

בתחילה מה שדיבר אליי הוא החלק הגשמי של השמחה והריקודים, אבל אחרי זה, מה שמעך אותי היה החלק הכימי יותר, של הצעקות לה' וההתבודדות. היום אניזמר וזה עוד יותר מדבר לנשמה שלי

וליפא באמת השפיע עליך?

"ליפא בוודאי השפיע עליי, כי גם הוא היה - ועדיין כמוכן - מאד אנרגטי. הוא אמן שבא עם רעיונות מקוריים, וגם לי היו רעיונות. אז נכון, אני באמת מאד אוהב אותו, אבל אני גם אוהב את מרדכי בן דוד וגד אלבז, וגם אהבתי מאד את הסגנון של ר' שלמה קרליבך וגם של פריד ושל יידל. אני לקחתי מפה ומפה, לא רק מליפא ספציפית. אבל ליפא היה גם חבר, שעזר לי בכל מיני דברים בתחילת הדרך."

ואתה מסכים עם זה שהסגנון שלך כיום שונה מזה שבו התחלת? ניתן לראות שאתה מוציא היום פרויקטים יותר "חשובים", כמו למשל שירי שבת או מזמורי התיקון הכללי.

"אני לא מסכים עם זה, כי אי אפשר ללמוד על הסגנון שלי מאלבום אחד, פשוט כי יש לי גם צד של קומיז'ק, גם צד מוזיקלי יותר, וגם צד של רגש ושמחה. זה נכון שאצל הגויים, לכל זמר יש סגנון אחד, כל זמר והעניין שלו - רוק, פופ, רגאיי וכו', וזה כל מה שהוא. אבל אצלנו, בגלל שכל העניין של שירה ומוזיקה הוא של חיזוק, להעביר אמונה ומסרים של יהדות, אז אנחנו חייבים להיות מאד מגוונים: להראות את העניין של שמחה ודבקות בסגנון של קומיז'ק, בסגנון רגש רוחני, ואפילו בפופ. להראות שגם שם יש אלוקות. באלבום הראשון לא היה לי עניין לעשות סגנון של קומיז'ק, כי זה לא היה הסטייל של האלבום ההוא, אבל כבר בשני הוצאתי את 'פארבריינגען' שכבר היה סגנון שונה. בכל הקריירה קפצתי מסגנון לסגנון: מצד אחד שירים חדשים ואנרגטיים, ומצד שני הוצאתי אלבומים כמו פארבריינגען 1, פארבריינגען 2 ו'תיקון הכללי', שמביעים יותר את העניין של הנשמה."

מתי היתה הפריצה גם לקהל הישראלי?

"מהאלבום הראשון כבר היו אוהדים לסגנון, שמיד תפסו שיש פה משהו חדש, שונה ממה שהיה לפני כן. כי גם בראשון הלכתי עם כיוון שונה בכל שיר, לקחתי מעבדים חדשים וגם מלחינים חדשים, וזה היה סיכון - אבל סיכון שהתברר כהצלחה. אתה יכול לראות גם היום שהשירים שלי באלבום הראשון 'בעזרת ה' יתברך' לא היו בסגנון שהיה עד אז. אמנם לא הלכתי בקיצוניות לצד

ורק בירושלים. למה? כי זאת זכות, כי זה נותן לי דלק וחיזוק. זאת זכות להתפלל ביום כיפור בעיר הקודש, במקום הכי קדוש שיש בעולם, ביום הכי קדוש בשנה. למעשה אני מרגיש קצת שאני ממשיך בזה מסורת, כי גם סבי היה בעל תפילה בפאפא בשחרית. אני מכיר קצת את הנוסח המסורתי, אבל גם כשאני ניגש להתפלל במקומות האלה, אני לא מתפלל בנוסח המסורתי, אלא במין מיקס של קצת ברסלב מפה, וקצת שירים וניגונים משם. אני עושה את זה כי זה חיזוק לעצמי, וגם כי יש אנשים שרוצים להתפלל במניין כזה. זו קבוצה קבועה שהולכת איתנו בירושלים ובאומן. זאת זכות להתפלל עם קבוצת יהודים שאני ממש חלק ממנה. באומן מדובר על קהל גדול, ב"ה, של כ-3,000 איש."

"ליפא עזר לי בתחילת הדרך"

בוא נחזור קצת לתחילת הקריירה: כשהפצעת עם האלבום הראשון וההופעות, ובאת עם האנרגיה שלך, אנשים אמרו: "הנה ליפא שמעלצר 2".

"זה דבר שבאמת חשוב לי להסתכל בפנימיות שלו ולברר מה זה אומר. כשאנשים אמרו 'הנה הגיע ליפא חדש', אני מודה שקצת אהבתי את זה, כי ליפא היה אז כוכב עולה ופורץ בכל התחומים של המוזיקה החסידית, ותפס אז את הכותרות. אז חשבתי לעצמי שאם אנשים אוהבים את הסטייל שלו וחושבים שאני בסטייל שלו, אז הם יאהבו גם הסטייל שלי. אבל בעומק של העניין זה מאד הפריע לי, כי ידעתי שאני לא ליפא. אני בא עם עניין אחר ועם מטען אחר. היום, אחרי שנים, הקהל כבר למד לשים לב לזה. אנשים עדיין אומרים אמנם שיש תכונות שונות שליפא ואני דומים בהן, אבל הם גם שמים לב שיש בי צד אחר, כמו הסגנון של מרדכי בן דוד, שמילי אונגר ועוד זמרים. אתה שואל למה בהתחלה השוו אותי לליפא? אולי בגלל שהייתה לי את האנרגיה הזאת ושרתי שירים בסגנון חדש שלא היה עד אז, הבאתי לשולחן דברים אחרים ממה שפריד ובן דוד הביאו. בגלל שאנשים לא ידעו להיכן אני הולך, הם שמו אותי בקופסה של ליפא."

עם בחורי ישיבת "כוכבי אור", ואצל מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א

ופשוט החלטנו על המקום להכניס את השיר, בעיבוד יפה של נפתלי שניצלר. אגב, דבר דומה היה באלבום 'בן של מלך', כשהחלטנו להכניס את השיר 'ואפילו בהסתרה', שבועיים לפני שהאלבום יצא. ובחזרה לניגון חב"ד: אנשים שמעו את השיר אצלי באלבום, ואחרי חצי שנה הוא כבר היה בכל העולם, בכל אירוע שהוא. אחריי ניסו עוד זמרים למצוא כל מיני ניגוני חב"ד אבודים ולחדש אותם. אבל אני שוב אומר, זה לא קרדיט שלי. אני לא עשיתי כלום, הייתי רק השליח באמצע הדרך לפרסם את השיר."

אתה עובד כבר על האלבום הבא?

"אני כל הזמן עובד עליו, וכעת אני כבר אחרי שלב רוב העיבודים, כשמה שנותר הוא לשיר את השירים באולפן. יש לי כבר 60 אחוז מהעיבודים, ואני מקווה שתוך חצי שנה אוציא את האלבום. איזה סגנון הוא יהיה? כמו באלבומים המקוריים שלי. שילבתי באלבום הזה כמה שמות חדשים ופחות מוכרים, כמו יענקי קליין, וגם מלחינים ומעבדים ידועים כמו מוטי אילוביץ', מאיר אדלר, הרשי וינברגר, פינקי וובר, וגם שירים שאני הלחנתי. בכל פעם אני מנסה לחדש באלבום שאני מוציא, לא סתם להוציא כי אני חייב להוציא, ואני מקווה שזה יצליח גם פה. אני תמיד אומר למלחינים שאני עובד איתם: תביאו לי כל מה שיש לכם. אני למשל לא חייב שבאלבום שלי יהיו 5 שירים קצביים ו-5 שירים שקטים. אם יש 3 שירים קצביים שאני אוהב ו-9 נוספים בסטייל שקט יותר, זה בהחלט מצוין עבורי."

השני; לא באתי ואמרת למאזינים 'אני אראה לכם איך אני עושה פופ מטורף', אלא הכל היה עם עדינות, אבל בסגנון משלי. אנשים שמבינים, הבינו כבר או שיש פה משהו חדש. ואם אני עושה משהו שפוקח לאנשים את העיניים והם אומרים 'וואו', מבחינתי הצלחתי. זה היה אלבום שהקדים את זמנו מבחינת הסגנון.

"גם ליפא באלבום הקודם 'להיות חיובי' קפץ עשר שנים קדימה. עשר שנים מהיום, אלבום כזה כמו שהוא עשה כבר בכלל לא היה בכותרות אלא יהיה עוד אלבום רגיל, כי כך העולם עובד. כמוכן שאנחנו, בתור אנשים שנמצאים בתוך הקהילה ושמירים על קלה ככתמורה, חייבים לדאוג שהדברים שייצאו יהיו מכובדים, שמה שייצא לא יהיה משהו מופרע אלא בגבולות שלנו. הרי כל מה שיש לנו בסוף הוא ממתנת ה', שהביא לנו מתנה להיות יצירתיים. אני יכול להעיד על עצמי שאני חלילה לא מאזין לשירי גויים או בכלל לרדיו. אני אומר לכולם: אני רוצה להיות אני, אורגינלי."

מעניין שבקריירה שלך, אחד הלהיטים הכי גדולים שלך לא היה שיר חדש שלך, אלא ניגון חב"ד המפורסם ש"גאלת" אותו והפכת אותו באחת לניגון שסוחף רחבות ריקודים, עד היום.

"כן. זה היה די מזמן, באלבום 'תודה לך ה'". היה כאן אז בארה"ב משה כהן, שיש לו מקהלה ועובד עם ילדי פלא. קצת לפני שהוא דיבר איתי, שמעתי את הניגון הזה באיזה מצווה טאנץ' בארץ, כשאיהו בדרך שר אותו, ואהבתי את השיר. ואז, בלי קשר, אחרי שבועיים פגש אותי כהן ודיבר איתי על זה. ביקשתי שיברר לי מהיכן השיר, והוא גילה שמדובר בניגון חב"ד ישן, שבכלל מושר קצת שקט יותר. ואז החלטנו להקליט אותו לאלבום. שתבין, זה היה שבועיים לפני שהוצאתי את האלבום,

דרוש: ראש ישיבה

וכמו שפתחנו, בשנים האחרונות, מלבד המוזיקה והשירה באירועים, משמש בערי גם כראש ישיבה, כשבחודש האחרון גם עלה קמפיין ענק ומוצלח לגיוס כספים עבור הישיבה.

"זה התחיל כמו כל מצווה שגוררת מצווה", מספר וובר. "יש כאן במונסי שטיבל של חסידי רבי יצחק מאיר מורנגשטרן, ואני הייתי עסוק בבניית בית קבע לבית הכנסת הזה, הייתי חלק מהאנשים שבנו את המקום. ובגלל שהייתי עסוק בזה, יום אחד נכנס לשם איזה אברך שאני מכיר, חסיד ברסלב, שבא לראות את הפרויקט החדש שבנינו באותה העת. ואז הוא מספר לי: פתחתי קבוצה של בחורים, שהעיפו אותם מיישובות רגילות ואני מחזק אותם, והקמתי עבורם ישיבה לבחורים מסוגם. והוא שאל אותי, אם אני יכול לבקר שם ולשיר להם כמה שירים עם הגיטרה יחד איתם, לחזק.

"הסכמתי ובאתי לשם, ואז נוצר לי איתם קשר חזק. כבר אז, במפגש הראשון, לא דיברתי רק על השירים, אלא גם על מה שמרגש אותי, מה משפיע עליי להלחין ולנגן ולשיר. הסברתי להם שלפני כל דבר אחר, אני חייב שיהיה לי רגש ללחן ולמילים, ושכל שיר הוא מסר מהותי, עם רגש מיוחד שנוצר במצב מיוחד. זה היה מאד מעניין עבורם, והם ביקשו שאבוא שוב, ואז עוד פעם, וככה, לאט לאט, התחלתי להגיע לשם פעם בשבוע. ואז זה התגבר עוד, לפעם ביום. פשוט התחלתי ללמוד איתם בבקרים, במקום חברותא. בבוקר היה לי זמן, כי בלילות אני הרי שר, אז בבקרים או בצהריים התחלתי להגיע לשם מידי יום, ולתת שיעור לקבוצה.

"יום אחד בא אליי ראש הישיבה ואמר לי שזהו, הוא הולך לסגור את המקום, כי יש לו חובות אדירים, הרבה יותר ממה שהוא חשב שיהיה, והוא חייב לסגור את הישיבה. אני כבר הייתי אז מקושר מאד לבחורים, וחשבתי איך אוכל לעזור. אז אמרתי לו: תחשוב על זה שוב, אתה עבדת באמת קשה, אז קח לך קצת כסף ולך לחופש לשבועי-שבועיים עם אשתך, ובזמן הזה אני אהיה פה. זה היה בדיוק בספירת העומר, כשלא היו חתונות, וחשבתי שאני אוכל לעזור, לתת שיעורים או להביא איזה קלידן או קלרינט שישיר איתם קצת, ועוד כל מיני משפיעים.

"הבעיה העיקרית של ראש הישיבה היתה לשלם את השכירות הגבוהה, אז אמרתי לו שבינתיים הוא יכול להשתמש בבית הכנסת שלנו שפתחנו במונסי. 'לך לחופשה, ואחרי שבועיים תחזור והכל יהיה בסדר', אמרתי לו. אלא שעברו שבועיים, והוא לא חזר... בינתיים, בעל הבניין שבו שהתה הישיבה, אמר לי שאני לא יכול עוד להיות פה עם בחורים כאלה, כי זה מפריע לישיבה אחרת שנמצאת בקומה השלישית, ישיבה רגילה. הוא הסביר שלבחורים שם מפריע לראות בחורים עם טלפונים לא כשרים או בלי הלבוש הישיבתי, והישיבה מלמעלה משלמת לו שכר דירה גבוה. בקיצור, הוא רצה שהישיבה שלנו תעזוב, והאחרת תישאר".

מה זה עשה לך?

"זה פתח אצלי את כל הרגשות שהיו לי, כל הבעיות שהיו גם לי במהלך השנים, כשהעיפו גם אותי ממוסדות שונים, כי לא היה אכפת להם ממני מספיק. גם לי אישית היו בעיות עם אנשים מהסוג הזה כשגרתי במונרו, שם היה לי קשה בקבלת הילדים למוסדות החינוך, כי אני זמר ועוד מכונה 'ליפא השני' וכו'. זה ממש נגע ללב שלי ופתח עבורי את העבר האישי שלי, והרגשתי שאני חייב לעזור לבחורים האלה. אז הלכתי לחבר, אדם אמיד שהכרתי, שהיה לו בית פנוי, ושאלתי אם אוכל להשתמש במקום שלו לבחורים האלה, והוא הסכים. העברתי את הבחורים אליו, והקמתי שם ישיבה עבורם לכל דבר, עם שכר לבחורים שבאים, ואז זה גדל וגדל. עוד בחור שמע והגיע, ועוד בחור, ואני נהייתי ראש הישיבה שלהם, ראש ישיבת 'כוכבי אור'".

8,000 תורמים במסגרת הקמפיין

כעת, כראש ישיבה, גם העול הכלכלי התחיל להשתרג מעל צווארו. "ההוצאות הן אדירות, 60,000 דולר בחודש, על שכר הדירה ועוד הוצאות, וזה עוד אחרי שמגידי השיעורים הגיעו ברובם בחינם. ואז, בתקופה האחרונה, הרגשתי שיש שתי אופציות: או שאני סוגר את הישיבה ולא נכנס לעוד חובות, כי כבר היו לי חובות אותם שילמתי מכיסי. שרתי בלילה - ואת הרווחים מהשירה הוצאתי ביום. האופציה השנייה היא לעשות משהו גדול, קמפיין שיציל את הישיבה. ואכן, בחודש האחרון עשינו את קמפיין גיוס ההמונים הזה, שהצליח מעל ומעבר למשוער. אני לא האמנתי שאנשים יהיו כל כך חמים למטרה הזאת. חשבנו בהתחלה לעשות קמפיין לגיוס 300 אלף דולר, ואז התחלנו את הקמפיין ובדרך העלינו את היעד לחצי מיליון, ובסוף החלטנו שהיעד יהיה מיליון דולר, וב"ה הגענו אליו. זה לא יאמן איך אנשים באו עם כל הלב ונתנו מה שכלו. היו לנו יותר מ-8,000 אנשים שתרמו לישיבה, כל אחד מה שיקל: חלק נתנו 50,000 דולר, חלק 10,000, וגם אלף, וחמש מאות, וגם 18 דולר. אלו אנשים שפתחו לנו את הלב והכיס, והראו לי שמה שאני עושה הוא משהו חשוב שאני חייב להמשיך".

כל עולם המוזיקה בארה"ב התאגד בשבילך בקמפיין הזה.

"זה נכון. אני חייב לומר שלי באופן אישי מאד קשה לבקש משהו, כל דבר, ממישהו. אפילו בחתונה כשאני שר, אני לא מרגיש בנח ללכת למחותן, שסך הכל היה צריך אותי לשיר בחתונה שלו. ולבקש ממנו את הצ'ק. וזה כי אני אדם ששר, שנותן, שמשפיע. אני אוהב לתת ולחזק, אבל לקחת - זה משהו שאני לא מרגיש טוב אתו. פה, עם הישיבה, הרגשתי שאני חייב לעשות את זה, אבל הרגשתי עם זה מאד רע. לכולם קשה לבקש כסף עבור כל מטרה שהיא, אבל לי כאמור זה קשה עוד יותר. אבל רק פתחתי את הפה שלי וסיפרתי לחברים בתעשייה את המצב, וכולם התגייסו לעזור: מרדכי בן דוד, אברהם פריד, שמילי אונגר, ליפא שמעלצר, אייזיק האניג, מרדכי שפירא ועוד רבים. כל אחד לקח על עצמו גם לעזור ממש מהכיס שלו, וגם לגייס עוד חברים ומכרים. הבדחן ר' אברהם מרדכי שווארץ גייס 43,000 דולר; הדי.גיי. מאט דאב גייס 26,000 דולר; שמילי אונגר גייס 12,000 דולר, וכך עוד רבים. מרדכי בן דוד אירח אצלו בבית מסיבה של זמרים רבים מהתעשייה שהתגייסו למען הקמפיין ותכננו איך לגייס כספים".

איך אתה מצליח לשלב בין העיסוק שלך כזמר

לבין העיסוק החדש יותר כראש ישיבה?

"אני אענה לך בכנות, השילוב הזה הוא באמת מאד קשה. אני

עם מרדכי בן דוד ואברהם מרדכי בהמנה

לוחץ יד לנשיא טראמפ באירוע

"באלבום הראשון שלי יש שיר שליפא הלחין עבורי, 'דער וועבער' (האורג), שזה משחק מילים על השם שלי, שיר שהוא נתן לי במתנה. כעת, ביקשתי מליפא שיכתוב לי מילים לשיר על הישיבה, וחשבנו להשתמש בשיר ההוא - עם המילים החדשות, ושישירו אותו כל הזמרים. וכך היה, כל הזמרים ממש התגייסו בשמחה לשיר. המלחין הרשי וינברגר היה מנהל הפרויקט, ונפתלי שניצלער, שמלווה אותי מהשנים הראשונות, עשה את המוזיקה ונתן גם את האולפן, וכולם התנדבו לבוא לשיר ולחזק ולעודד. זה היה חיוק גדול לבחורים האלה, שעד היום הרגישו שהעיפו אותם משיבות שונות ושנאשים לא מסתכלים עליהם, ופתאום ראו שיש כל כך הרבה חושבים עליהם ורוצים לעזור להם ולעודד אותם".

לקראת סיום: מה מבחינתך הפסגה המוזיקלית שלך עד היום?

"הופעה באומן במוצאי ראש השנה, זה הדבר הכי גדול מבחינתי, מה שמחזק אותי, ואני מרגיש שזה זכות גדולה עבורי. והיה עוד משהו, בפן אחר: לפני כמה חודשים שרתי לפני הנשיא טראמפ במנהטן, באירוע גיוס כספים לקמפיין שלו בפני גבירים חרדים, וזה משהו שהיה מיוחד מאד. הוא ניגש אליי ואמר לי ששרתי יפה, אז אמרתי לו: 'אם תזמין אותי לבית הלכן, אני אשיר לך עוד שירים שתאהב'. הוא נהנה הצביע באצבעו לאות 'לייק', ואמר שהוא יחשוב על זה. אני לא יודע אם הוא יספיק להזמין אותי בזמן שנשאר לו..."

והשאיפה הלאה? חלום שיעוד לא הגשמת?

"יש לי חלום לעשות שיר שיאחד את כלל ישראל, הכי אחדות שיש. שיר אחד שמאחד את כל החסידויות וכל הסגנונות של יהודים באשר הם, דתיים, חרדים, חילונים, מסורתיים. שיר שיעודד את כולם, יחזק ויגביר אותם. ואני מתפלל שה' ישלח לי לחן כזה שאוכל להוציא ולחזק את כלל ישראל.

"ויש לי עוד מסר לקוראים: אף אחד לא יודע מה יהיה מחר ולהיכן הקריירה שלו תביא אותו. אני לא חלמתי כשהייתי ילד שאהיה זמר, וגם כשהתחנתי לא חשבתי אף פעם שאהיה זמר כפרנסה. בוודאי שלא חשבתי שאהיה משפיע, וקל וחומר שלא חלמתי שאהיה ראש ישיבה ולאיהו מקום אגיע. אבל הדברים נקרים בדרך, וחייבים לעשות מה שחייבים, ולהביא לידי ביטוי את המתנות ואת הפוטנציאל שה' נתן לנו, ואם עושים את זה במסירות נפש יומיומית, יום רודף יום, ולא מוותרים ולא מתאיישים, זאת הדרך שתביא אותנו למקומות גבוהים שאנחנו לא חולמים עליהם. לכולם יש את האפשרות להתפתח ולהגיע הכי גבוה, וזה פשוט תלוי - עם סיעתא דשמיא ותפילות כמובן - במאמצים של כל אחד. והדבר החשוב ביותר הוא, להשתמש במתנות שלנו כדי להיות שליחים לעזור לאנשים אחרים". ■

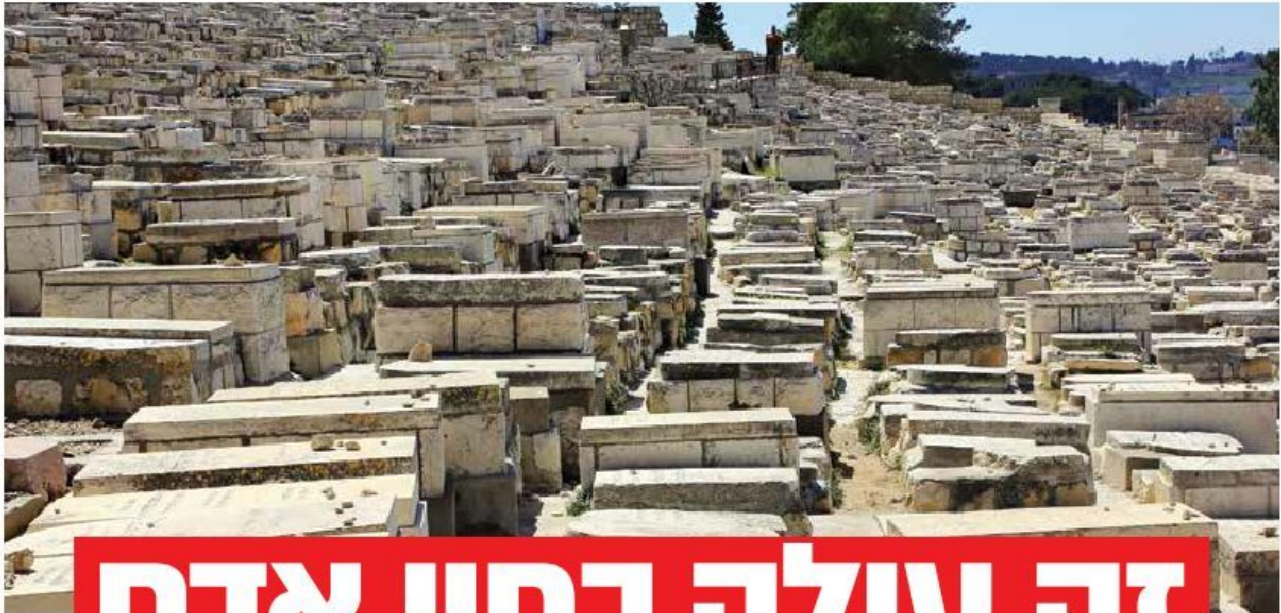
גם אבא לילדים, ב"ה, והכי חשוב לי בעולם להיות אבא מעורב לילדים, ויש לי את הביזנס של השירה, וגם את החלק הרוחני עם הישיבה, וזה אכן לא פשוט. אני מוכרח להיות סופרמן כדי להיות טוב בשלושת החלקים האלה המרכיבים את חיי. אני חייב להגיד שזו ממש סיעתא דשמיא, כוחות גדולים שה' נותן. אני באמת לא יודע איך אני עושה את זה, זה באמת מאד קשה, ממש מסירות נפש בכל יום. קח למשל את היום לדוגמא: כעת (5 אחה"צ) עזבתי את הישיבה, שם הייתי 8 בבוקר. הייתי פה בשיעורים וגם פגישות עבור הישיבה, כי כעת, כשכבר יש תקציב, אני עסוק בלמצוא אנשים שייקחו חלק בעבודה שאני עושה כאן בישיבה, כך שאוכל להיות יותר עם המשפחה שלי וגם פנוי יותר לשירה. כעת אני גם רוצה לשלם לכולם, לכל אלה שבאו בחינם בשנים האלה ומסרו את נפשם גם כשלא היה לי כסף לשלם להם. אני רוצה להביע להם תודה ולהראות שאנחנו מאד מעריכים את מה שהם עושים.

"ועכשיו, בחמש אחה"צ, אני נוסע מפה ישר לליקווד, לחתונה, ואפילו לא אכלתי היום כלום, באמת. אין לי זמן לאכול. רק שתייתי קפה. וכך זה כמעט בכל יום, אני לא אוכל כמעט כלום לפני 4. אני מקווה שהקמפיין הזה שעשינו (שאגב, עוד לא הסתיים וניתן לתרום לו) יעזור שיהיה לי קצת יותר זמן. היום ישבתי בין השאר עם החברה' שעשו עבורי את הקמפיין, לעשות את החשבונות ולאסוף את כל מה שנתרם. העבודה העיקרית כעת, כשכבר יש את הכסף במערכת, היא לדאוג שהכסף יספיק לכמה שיותר זמן להחזיק הישיבה. וכמובן, צריך לשכור אנשים שמבינים בחינוך ואיך להנהיג ישיבה, כי בסוף - ישיבה היא לא משהו שאני אמור לעמוד בראשו. אני עשיתי זאת אמנם 4 שנים, אבל זה היה במסירות נפש והרגשתי שאני מתמוטט. כעת, אם יש כסף, אז בעז"ה אנחנו יכולים לשכור אנשים מתאימים ורבנים שיסייעו לכל הבחורים הללו, אלה שעפו מהישיבות או כאלה שלא מרגישים שיש להם מקום במקומות אחרים, וחייבים למצוא בית שמבין אותם ומחזק אותם".

כמה בחורים לומדים אצלכם?

"26 בחורים, ויש עוד לא מעט בתור, שרוצים להיכנס. בעז"ה כשהכל יהיה מסודר, נוכל לקבל עוד בחורים. קראתי לישיבה 'כוכבי אור', כי כמו שכל כוכב יש לו אור, אבל כזה שנראה רק מרחוק וצריך ליכות כדי למצוא ולראות אותו, כך הבחורים האלה: לכולם יש אור, אבל מרחוק, ואנחנו מקרבים אותם. דווקא מתוך כך שאני זמר וכביכול 'כוכב', יש לי את האפשרות להרים ולקרב אותם. אלו בחורים שלכל אחד מהם יש פוטנציאל להיות משהו גדול, משהו מיוחד".

והוצאתם, כל הזמרים בארה"ב, גם שיר בידיש שליווה את הקמפיין, "א כוכב".

זה עולה בחיי אדם

מניין הנפטרים החרדים מגיף הקורונה
עולה והנתונים מדאיגים...

יחס התמותה עומד על

75 נפטרים
לכל 10,000 מבוגרים
במגזר החרדי

21 נפטרים
לכל 10,000 מבוגרים
במגזר הכללי

* מבוגרים = גיל 65 +

**עד שיושלם מבצע החיסונים
ממשיכים להקפיד על הכללים**

עוטים מסיכה במרחב הציבורי ובחללים סגורים. לא משתתפים
בחתונות והתקהלויות אסורות. מצייתים להנחיות ומצילים חיים

נמנעים
מהתקהלויות

מקפידים
על היגיינה

שומרים מרחק
2 מטרים

עוטים
מסיכה

**משרד
הבריאות**
לחיים בריאים יותר

קו המידע-מטה ההסברה למגזר החרדי

03-509-7000

**נשמעים
להנחיות
נזהרים
בקדושת
החיים**

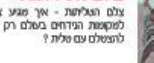
פתחנו 60 מוקדים בארץ

- לאיסוף האונקי בזמן הסגר -
עקב הביקוש הרב המלאי נחטף ואוזל מהמוק

בקודש פנימה

תכניות ומופעים לכל המשפחה

סודם העתיק של קבר דוד הרב אברהם גולדשטיין 	סודם העתיק של קבר דוד 	מאפיקה לפונטיות אלי דן 	יצאיה מחרות הרב'צ הרב יואל כהן פליישר 	הסיפורים של אברהם הרב חיים אבי-אל פורס 	הסיפורים של אברהם הרב חיים אבי-אל פורס
ברק 	אפי טורצקי 	כולכם ילדי 	מסרים מהטבע הרב יצחק פגור 	מסרים מהטבע הרב יצחק פגור 	מסרים מהטבע הרב יצחק פגור
הבדחנים 	עלמאחורה אלעד כהן יהודה שיקור 	גדולים מהחיים 	האגון הגדול הרב ליאור גלור 	האגון הגדול הרב ליאור גלור 	האגון הגדול הרב ליאור גלור
הצאלמרים 	מופע קורס אקרובטיקה מיקי חייט 	גדולים מהחיים 	האגון הגדול הרב ליאור גלור 	האגון הגדול הרב ליאור גלור 	האגון הגדול הרב ליאור גלור
הרב חיים חורוץ 	מופע קורס אקרובטיקה מיקי חייט 	האגון הגדול הרב ליאור גלור 	האגון הגדול הרב ליאור גלור 	האגון הגדול הרב ליאור גלור 	האגון הגדול הרב ליאור גלור
הרצאה חדשה 	מופע קורס אקרובטיקה מיקי חייט 	האגון הגדול הרב ליאור גלור 	האגון הגדול הרב ליאור גלור 	האגון הגדול הרב ליאור גלור 	האגון הגדול הרב ליאור גלור
טעגל - מאז ועד היום 	טעגל - מאז ועד היום 	טעגל - מאז ועד היום 	טעגל - מאז ועד היום 	טעגל - מאז ועד היום 	טעגל - מאז ועד היום

תכניות ומופעים לנשים

בהוראת גדולי הדור, תקיית הנשים חסומה באמצאות קוד שינתן לאם המשפחה בלבד.

כפיית שוקולד מכניס נשמת שוקולד. הבחורה של קעקת הפוקת	להיות לא להיות הגיע לכל הכול להוציא את החבלת לבדו לנעם של דמות קטנה ופשוטה שדורגה דאית חורבנה	דמנה קורונה יעל פזן עם תוכנית מילד ורונה אש	למיטר מאירה וביילי	סל המיחזור מאירה ופאלי וביילי דוושט	מופע חדש! המועשפות מאירה וביילי
צברים בסטייל אירחות צברים מכל הגמנות	גברת את מתעצרות הגברת סקודה חורשה בואל מורא סבלי סמסוס	גליות מקטמנדו גלית ליטקייט	גליות מקטמנדו גלית ליטקייט	המושפעות מאירה ופאלי וביילי דוושט	צופי שלטר צופי שלטר במסופע מתמכר
מקפואות לקברית א. חסון	ניהה מנדל בבר-כל קברית סקודה מנסקים צי. נעות חסן	גליות מקטמנדו גלית ליטקייט	גליות מקטמנדו גלית ליטקייט	המושפעות מאירה ופאלי וביילי דוושט	צופי שלטר צופי שלטר במסופע מתמכר
מיזיוקורנה יעל פזן	קינחנים חני פיון	גליות מקטמנדו גלית ליטקייט	גליות מקטמנדו גלית ליטקייט	המושפעות מאירה ופאלי וביילי דוושט	צופי שלטר צופי שלטר במסופע מתמכר
מאחורי מנח הברדל לאה דור	בין החומות מירא	גליות מקטמנדו גלית ליטקייט	גליות מקטמנדו גלית ליטקייט	המושפעות מאירה ופאלי וביילי דוושט	צופי שלטר צופי שלטר במסופע מתמכר
מאחורי מנח הברדל לאה דור	בין החומות מירא	גליות מקטמנדו גלית ליטקייט	גליות מקטמנדו גלית ליטקייט	המושפעות מאירה ופאלי וביילי דוושט	צופי שלטר צופי שלטר במסופע מתמכר

בהוראת גדולי הדור, תקיית הנשים חסומה באמצאות קוד שינתו לאם המשפחה בלבד.

בהוראת גדולי הדור, תקיית הנשים חסומה באמצאות קוד שינתו לאם המשפחה בלבד.

הצגות ומופעים לילדים

כוחו של סיפור שלוש הנקמות עלילת העשור התעלומה המסתורית צביר לר

סרטים ומופעים לבנות

נגד הסיכונים ילדת אמונה זה העולם האופות הקטנות

[illegible]

ישיבת הפקה

הם עומדים מאחורי ההפקות הגדולות ביותר של הציבור החרדי – הדינרים, מופעי הענק, והמסעות לחו"ל של הגבירים הגדולים • הקורונה אילצה אותם לעשות סוויץ' ולחשב מסלול מחדש, ואז הם הפציעו עם פתרונות יצירתיים לעריכת אירועי היוקרה והדינרים, גם בזמן הקורונה • כעת, המפיקים החרדים הגדולים מספרים על האירועים הייחודיים, ההפקות הגרנדיוזיות, ומה עושים כשהמטרה מבקשת לעצור אירוע ענק, שעתיים לפני שהוא מתחיל?

ישראל גולדמן

איך הכל התחיל?

"אני מתנדב כבר 22 שנה בזק"א, מהן 16 שנים בתפקיד הדובר. בכל פעם, הייתי מתעסק במסגרת תפקידי כדובר בהפקת האירועים של זק"א, ונהנית מזה. לפני כ-8 שנים, פנתה אליי צביה שוהם ממשרד הפרסום 'מקאן אריקסון', ואמרה שהם מחפשים מישהו להקים 'משהו משוגע'. היא אמרה של'פפסי' יש חלום להקים פארק אתגרים למגזר החרדי, מה שלא עשו עד היום. זו באמת הייתה הפעם הראשונה שהקמתי משהו בסדר גודל הזה, וללקוח מסחרי. היה פה כמובן הרבה יצירתיות, לחשוב מעבר, ולדאוג לכך שמצד אחד זה יהיה חרדי למהדרין עם כל כשרות הועדות השונות, ומצד שני יהיה אטרקטיבי. ב"ה היתה סיעתא דשמיא לפרויקט המטורף הזה שהוקם בפארק מנחם בגין ברמת גן, והוא היה להצלחה גדולה בממדים שהמגזר החרדי לא הכיר: הגיעו 30,000 איש, וזה היה עוצמתי וגדול. הצלחה הביאה הצלחה, והפרויקט השני כבר היה פארק 'בני פארק' לעיריית בני ברק, על הר חירייה. כך, אוטומטית קניתי שם בעולם ההפקות והאירועים וגם הדברים האתגריים יותר, ואחרי זה הפקנו את פארק 'אוססלנד' באלעד ועוד פארקים חווייתיים לעיריות שונות, כמו למשל אירוע קיץ בן כמה ימים באלעד, ששיאו היה במופע של מוטי שטיינמץ, מה שהתחיל את מסורת אירועי הקיץ באלעד, על טהרת הקודש.

"מאז, הקמתי את 'בולדזור' והתמקדתי באירועים לחברות ומוסדות, דינרים ואירועי ערב. על כל טלפון שאני מקבל מלקוח שרוצה שאפיק לו אירוע, אני מודה לה, זה לא מובן מאליי, במיוחד בימי הקורונה".

אירוע מיוחד במינו שעשיתם עד היום?

"בכל שנה אנחנו מפיקים פרויקט משותף עם 'אפקט הפקות', פרויקט הדגל שלנו, 'עולים לירושלים' מטעם עיריית ירושלים, כבר חמש שנים. השנה זה כמובן היה בלייב, בשידור חי במשך חמישה ימים. בשנה רגילה, מגיעים לאירוע הזה בבנייני האומה מאה אלף איש מכל רחבי הארץ, כל יום כ-20,000 איש, ויש להם שורה של אירועים ואטרקציות מעניינות במקום, וגם טיולים ברחבי העיר, כשכל כרטיס עולה 15 ש"ח לאדם, מחיר אפסי מול מה שמקבלים, וכמובן הכל על טהרת הקודש בצורה המהודרת ביותר.

"בשנה שעברה היו לנו כמה אירועים מאד גדולים, למשל כנסי בוגרים לישיבות בית מתתיהו ומאור התלמוד, ישיבות של אלפי בוגרים, כשכל אירוע הוא לכ-2,000 איש. אירוע כזה מתחיל מבניית התכנים,

מוטי בוקצ'ין

האירוע נערך בתלמוד תורה וב-15 כיתות נפרדות

שמתחילה ממש מאפס - איך תיראה ההזמנה, ומה יהיה תוכן האירוע, מה ידובר בו, ואיך ידובר, וכמובן טכנית - איך מביאים כמות גדולה של בוגרים מכל הארץ, ואיך דואגים שכל אחד יישב בצורה מסודרת, שזו לוגיסטיקה אדירה. וכמובן, מולטימדיה, ומצגת 'מהעבר לעתיד', עם היסטוריה של הישיבה, ומסכים ששידרו תמונות שחיברו את כולם להווה הישיבה, וסרטים מיוחדים ועוד. אלו היו אירועים מושקעים מאוד."

איזה פתרונות מצאתם לעריכת אירועים גם בקורונה?

"הרבה מפיקים עברו להפיק חתונות יוקרתיות מותאמות לקורונה, אבל אני לא. ב"ה, יש עבודה. הפקתי למשל לעיריית בני ברק את פרויקט 'נעים לעתיד', פרויקט תחבורתי, שהיה הפקה מאוד מורכבת במשך כחודש, עם הרבה פעילות קד"מ בשטח ושינוי מודעות לציבור. כמובן, לא הייתי לבד בזה, אבל אני הייתי הזרוע הביצועית. בתחילת הקורונה הייתי צריך להיות מאוד חזק באמונה, כי היו לי 26 אירועים שהתבטלו בזה אחר זה. בשלב מסוים, פשוט הבנתי שצריך לשנות משהו בראש, ופשוט לעבור לעשות את האירועים בלייב. כך למשל העברנו את 'עולים בירושלים' השנה בלייב, בהצלחה אדירה, ועשינו עוד אירועי לייב, הופעות וגם ערבי התרמה, כי הלב היהודי החם רוצה לתרום, ואנשים מחוברים למוסדות. בחודש האחרון יצא לי לעשות דינר יוצא דופן, שעבר גם בלייב וגם במקום עצמו: לקחנו תלמוד תורה, ובכל כיתה היו עשרה אנשים. הוצאנו משם כמובן את הצידוד הכיתתי, וכל כיתה הפכה לאולם אירועים מהודר, עם שנדלירים ווילונות מקיר אל קיר, שטיחים מדהימים, מסכים ענקיים ועוד, כשבחצר הייתה הבמה המרכזית ששידרה את האירוע משם לכל הכיתות, כשבכל כיתה היה צוות של אוכל, מלצרים וכו',

עם מטבח אחד שאיחד את הכל. בסך הכל השתתפו 150 איש ב-15 כיתות. היתה שם גם אטרקציה, כשהצלחנו ליצור סוג של תחרותיות בין הכיתות מי תורם הכי הרבה, והמארגנים הצליחו להגיע ליעדים מאוד גבוהים.

"כעת מתוכנן בעוד כשבועיים ערב התרמה לנשים עם 200 נשים, כשכל עשר נשים יתארחו בבית אחת הנשים, ונשלח לכל בית כזה צוות עם מצלמה שתעביר שידור חי מבית לבית ומהבמה, כשכולן יראו את כולן (בדומה לשידור זום) עם 20 בתים, והכל עם מלצרים ואוכל שנשלח. כל אישה תקבל ערכה, שבתוכה יש סכו"ם, צלחות מהודרות, מפות תואמות לכולן וכו', כששעה לפני האירוע היא תקבל הביתה אוכל חם עם כל המנות, והכל יעבור בשידור חי. זו לוגיסטיקה אדירה, מאחר ומדובר בלוקיישנים שונים רבים, אבל הראש היהודי עובד והקב"ה איתנו עם סיעתא דשמיא, ובעז"ה מאמין שזה יעבור מדהים".

שניאור פליישמן ויוסי פלס

"הפקנו בשנה שעברה את סיומי הש"ס של 'דרשו' בכל אירופה"

איך הכל התחיל?

פליישמן: "אני כבר 18 שנה בתחום הפקות האירועים. אנחנו כמובן חברת הפקה כמו כל שאר החברות, אבל יש לנו את המיוחדות שלנו: אנחנו גם חברת הפקה, וגם חברת בימוי ברמת התכנים. אנחנו גם קצת שונים ממפיקים אחרים במגזר, כי האירועים שלנו הם לא דווקא מגזריים, יוצא לנו להפיק מאירועי ממשלה כאן בארץ ועד לאירועים עבור האיחוד האירופי בבריסל. יש לנו משרדים פעילים באירופה ובניו יורק, ורוב העבודה שלנו היא בחו"ל, כשהבסיס הוא כמובן בארץ. יש לנו מחלקה המטפלת באירועי יוקרה, דינרים וכו' וגם בטיולי וי.איי.פי, כלומר, כל מיני משלחות בארץ ובעולם שאנחנו עושים להן מסעות המשולבים באירועים שונים ואירועי ערב. למשל, עוד כשלושה חודשים אנחנו מפיקים אירוע עבור 'האסק'. את האסק כולם מכירים, והפעם אנחנו לוקחים את כל התורמים הגדולים, כ-150 איש, לשבוע שלם ומדהים בדובאי, כאשר במרכז השבוע יתקיים מופע ענק באולם האופרה של דובאי. אגב, גם ישראלים שיהיו אז בדובאי יוכלו להיכנס. זה אולם ענק של 2,000 איש. כשבשל הקורונה יוכלו להשתתף בו רק כ-1,000 איש."

פלס: "יש הרבה אירועים ומוסדות שאנחנו עושים להם את הדינרים ומלווים אותם בכל העולם, כמו למשל ישיבת מיר, שהם לקוחות שלנו כבר הרבה שנים, ובשנה ממוצעת - שאינה שנת קורונה - אנחנו עורכים עבורם 5-6 דינרים יוקרתיים (ערבי התרמה), גם בארץ וגם באירופה, כמו למשל בווינה, פריז ושווייץ. ב'מיר' כבר רגועים, יודעים שיש חברה שמלווה אותם, ואנחנו מכירים אחד את השני. כך גם הפקנו בשנה שעברה את סיומי הש"ס של 'דרשו' בכל אירופה. התחלנו את זה באירוע ענק במנצ'סטר עם 3,700 איש סביב שולחנות ערוכים, ולאחמ"כ סוף שבוע ארוך בלונדון, שכלל מלונות, אירועים ואולמות רבים בשבת, כאשר במוצ"ש נחגג אירוע הסיום עצמו. וביום ראשון, ב-2 בצהרים, כבר התחיל בפרוי אירוע סיום באולם ענק, סטייל

נוקיה' בארץ, עם 6,000 איש באצטדיון, והכל קרה במקביל. ב"ה שהיתה סיעתא דשמיא שהכל דפק כמו שצריך".

אירוע מיוחד במינו שעשיתם עד היום?

פליישמן: "יש לקוח שקשור לחב"ד רוסיה, שהולך איתנו כבר 7 שנים. בכל שנה, אנחנו מוציאים מטעמו אלף אנשים, התומכים והנדיבים הגדולים של הארגון, לשבוע טיול באירופה, כאשר בכל ערב מתקיים גם אירוע ערב יוקרתי ומרהיב. מדובר על שמונה ימים ושלושה מטוסים גדולים שמלווים אותנו במשך כל השבוע. בשנה שעברה, הרגשנו שכבר מיצינו, כי באמת כבר עשינו כל מה שניתן וחשבנו מה לעשות, וזו היתה השנה הכי גדולה, גם מבחינה תקציבית: שכרנו עבור אותם תורמים אוניית קרוז ענקית, שהיתה רק שלנו, ובמשך 10 ימים הסתובבנו איתם באירופה - איטליה, ספרד וצרפת, כשבכל לילה שטים ממקום למקום, ובימים עוצרים לטיולים - יום שלם בברצלונה שכולל

אירוע ערב באולם הכי מרהיב בעיר, וכך בכל עצירה ועצירה. זה היה משהו בלתי נשכח."

איזה פתרונות מצאתם לעריכת אירועים גם בקורונה?

"אי אפשר לתאר את הסיעתא דשמיא שהיתה לנו בשנה האחרונה, כי ההיגיון אומר שהיינו צריכים להיות עם ראש למטה מבלי לדעת איך לעבור את התקופה, אך בכל פעם שחשבנו 'מה יהיה בחודש הבא', פתאום נכנס עוד אירוע. היו הרבה לקוחות שלנו שלא יכלו לוותר על האירועים הקבועים, לדינרים וגיוסי כספים, וכל אחד חיפש לעצמו פתרון אחר. זו היתה ללא ספק שנת השידורים, כשהאירועים עברו בלייב. למשל, עוד שבוע וחצי אנחנו עושים שידור גדול ללקוחות שלנו מכמה מוקדים בעולם, והקמנו לוקיישן מדהים בארה"ב עם הופעה שצילמנו של אברהם פריד. מה שעוד נתן לנו זריקת מרץ חדשה בחודשים האחרונים, זה דובאי. בהתחלה אמרנו: לא מעניין, לא נרוץ כמו כולם לדובאי, אבל הלקוחות שלנו אמרו: יש כעת את דובאי ואפשר לעשות שם אירועים ודינרים, ופשוט הזמינו. נחתנו שם בשבוע הראשון שהיה אפשר הזמן, החשש שלנו היה שאנשים יתרגלו שאפשר לעשות אירועים קטנים וגם כשתעבור הקורונה לא יחזרו אירועי הענק, אבל פתאום ראינו, שמיד כשהיה

פתח קטן לקיום אירועים עם דובאי, התשוקה של כל הלקוחות שלנו לעשות אירועים יוקרתיים וגדולים, חזרה, וזה נתן לנו אופטימיות גדולה, שביום שאחרי - יחזור השוק לקדמותו. עשינו בדובאי כמה חתונות, וכעת גם את האסק ועוד כמה דינרים.

"לא מזמן, התקשר לקוח שלנו, מהעשרים הכי גדולים בארץ, שאנחנו עושים לו כבר שנים אירועים, כשכל אירוע שלו מושקע, עם מאות ואלפי אנשים. הוא התקשר וביקש אירוע גרנדיוזי לשמחה משפחתית אצלם - אבל ל-4 אנשים בלבד, לו, לאשתו ולשני הילדים. עשינו לו אירוע בתקציב של חצי מיליון שקל - התקציב לאירועי הענק שלו - שהלך על ארבעה אנשים בלבד. תקציב שאותו אדם היה מוציא לאירוע של 500 איש, יצא לאירוע של 4 אנשים בלבד. כלומר, על התקציב הוא לא ויתר, ורצה לעשות אירוע גרנדיוזי רק להם באותו הסכום. בסוף, הוא כל כך נהנה עד שאמר לי: תאמין לי, עדיף ככה..."

אפרים זילברברג

"הוצאנו 13,000 מנות בבת אחת. זה היה תקדים"

איך הכל התחיל?

"חברת 'אפקט' הוקמה לפני 15 שנה. הכל התחיל עם הרב מנחם שוורץ, שהיה מנהל אגף תרבות תורנית בעיריית פ"ת, וקרא לי לדגל ואמר לי: בוא נעשה ביחד את כל אירועי התרבות של העיר. הוא היה פורץ דרך, הראשון שהכניס בכלל את המושג של אירועי תרבות ברמה, עם אירועים לבני ישיבות וכל סוגי האירועים לתושבים החרדים וכו'. אפילו הגיעו מעיריות אחרות לפגישות איתו, להבין איך קורה המודל הזה, ומאז הכל היסטוריה. משם עברתי לאירועים העסקיים, הדינרים, וכמובן גם הפרטיים, שזה גם שוק גדול. אנחנו עושים כל מה שקשור להפקת אירוע ולתוכן של אירועים. אני חושב שהיינו פורצי הדרך בעולם ההפקות בציבור שלנו, ממש המצאנו את הגלגל. אנחנו בונים מודלים מסודרים, עובדים במקצועיות."

אירוע מיוחד במינו שעשיתם עד היום?

"יש כמה אירועי שיא. למשל, האירוע הענק בבנייני האומה לציון 130 שנה ליישובת חברון, לפני כ-12 שנה. השיא שם היה שבערב אחד, במתחם אחד (אמנם באולמות נפרדים), ישבו קרוב ל-13,000 איש וקיבלו ארוחה. לא היה תקדים בארץ לאירוע בו יצאו 13 אלף מנות בבת אחת, וברמת הגשה, לא ברים. הבוגרים ישבו בכל האולמות של בנייני האומה, בכל החללים והמסדרונות. זה סוג של אירוע מכונן, בו אתה צריך לתת מענה גם מבחינה לוגיסטית, ומצד שני גם לתת תוכן מיוחד וחוויתי לכל הבוגרים. עשינו שם למשל תערוכה מושקעת על כל היסטוריית הישיבה; הפקנו מגזינים מיוחדים שצורפו לעיתונים החרדים לקראת האירוע, ואפילו ספר מושקע עם דברי ימי הישיבה, שנמצא היום בכל בית של בוגרי ישיבת חברון."

"יש הבדל גדול בין מה שחברת אפקט עושה, לבין חברות ההפקות האחרות, כי אנחנו לא עוסקים רק בטכני, להביא מהנדסים, לתווך לך מעצבת ולסגור צלם ומוזיקה; 80 אחוז מהעבודה שלנו, זה

לשבת על התוכן. למשל, באירוע של 'חברון' - כל התערוכה, הספר, הסרטים, הכל יצא מהמשרד שלנו, עם הקריאטיב שלנו ואנשי התוכן שלנו. זה למשל אירוע שלקח לנו שנה עבודה. באירוע הזה הייתה גם היסטוריה, כשעל במה אחת ישבו מרנן הגרי"ש אלישיב, הגרמ"י ליפקוביץ והגרא"ל שטינמן זצ"ל, שלשלושתם היה קשר אישי לישיבה, כבוגרים או לומדים בישיבה.

"אירוע זכור אחר הוא סיום הש"ס הקודם של אג"י, בגבעת התחמושת. לקחנו שטח ריק, עם עפר, ופשוט

אירוע גדול ומרשים עבור איחוד מוסדות גור, גם הוא בשטח פתוח במשמור דוד, לפי כל המתווים. שם גם היתה הרפתקה, כשלאחר שקיבלנו את כל האישורים לקיום האירוע, שעתיים לפני האירוע הגיעו שוטרים ורצו לסגור את האירוע. לאחר שראו את האישורים שקיבלנו, הם הסבירו שנכון שאנחנו עומדים בכללים, אבל יש להם חשש שבכל זאת יגיעו לפה ללא תכנון עוד המוני אנשים שלא הוזמנו והם לא רוצים לקחת אחריות, והם כבר הודיעו לכל הספקים לצאת החוצה. אבל ב"ה, ישבנו איתם, והפרכנו להם את החששות והגענו להבנות. סיכמנו איתם שאם אנשים לא קרואים יתקברו לשם, נעצור את האירוע, וכאות רצינות אכן השארנו צוות שיטור שיהיה נוכח בכל האירוע ויראה ששומרים על כל הכללים. וב"ה, האירוע עבר חלק ובצורה מצוינת.

"כמובן, מאחר ואצלנו במשרד יושב צוות התוכן, הפנינו בזמן הזה של הקורונה את המשאבים לפרויקטים אחרים של תוכן, כמו משחקים, יצירות, חוברות למידה ויצירה עבור גופים שונים כמו עיריות, מוסדות, ארגונים ועוד".

התחלנו לבנות את הקונסטרקציה מאפס, מבסיס של מקומות ישיבה, תשתיות, חשמל, פשוט כי לא היה שם כלום, כמו מדבר, כשהסיבה לעשות דווקא שם היא כדי שיהיה מקום כזה שיכיל מאסה של עשרות אלפים, יותר ממה שמכילים שאר האולמות. במקרה הזה, הגיעו אלינו מאגו"י ואמרו שהם רוצים שיהיו באירוע כמה שיותר מקומות למשתתפים. אז יצאנו מחוץ לקופסה, ובמקום להתקשקש עם 'יד אליהו' וכו', הבנו מיד שהאופציה היחידה היא לקחת מקום ולבנות אותו מאפס. גם שם, אגב, הפקנו מצגת בשם 'הסנדלר' (שקדמה ל'ענקל'ה הכונס' ששודר השנה, שגם אותו הפקנו). אלו מצגות עם מסר סוחף שהותירו רושם עצום. בניית התוכן היא הבידול בין אפקט לשאר החברות, כי באפקט הלקוח מקבל מעטפת מלאה של 360 מעלות, גם את בניית התוכן וגם את הקטע הטכני ברמה הגבוהה ביותר.

"וכמובן, היה גם את השקת ש"ס 'עוז והדר' באולמי אווניו, לפני כ-13 שנה. כל דבר שאתה רק יכול לדמיין, הוצאנו: דיסקים עם יצירות מיוחדות לאירוע; מארזים; הפצה מיוחדת של סידורים ייחודיים. היתה שם תכנית אמנותית של מונה רוזנבלום שהלחין במיוחד לאירוע את היצירה 'אתה נגלית', וכמובן, היה זה אירוע בו השתתפו כל גדולי ישראל מכל החוגים, ללא יוצא מהכלל. אירוע מאד מיוחד. זה היה האירוע החרדי הראשון באווינו".

איזה פתרונות מצאתם לעריכת אירועים גם בקורונה?

"בכל הזדמנות שהייתה לנו לבצע אירועים לפי המתווה הקיים באותו זמן, עשינו זאת. למשל, עשינו פרויקט ל'עזר מציון' באלול האחרון, עם 8 מוקדים ברחבי הארץ בהם הקמנו מתחמים יוקרתיים במקומות פתוחים, כשבכל מקום היה מותר אז עד 500 איש. עבר שידור חי מכל המקומות במקביל, עם מקום אחד מרכזי שמשם שודר האירוע - הנואמים והתכנית, והכל כאמור במקומות פתוחים. עוד מבצע שעשינו באילוצי הזמן, היה

מוטי רבינוביץ

"הבאנו לקייב את מונה רוזנבלום, שניצח על תזמורת של 80 נגנים"

איך הכל התחיל?

"נכנסתי לתחום לפני 10 שנים, יש לי ראש יצירתי, עם רעיונות שצצים כל הזמן, והיכן שצריך יצירות, גם בגיוס כספים וגם בהפקות, אני שם. כחסידי באיאן, לקחו אותי בחסידות לנהל במשרדי החסידות את אגף ההפקות, שהוא אגף שמנהל כל הדינרים וערבי ההתרמה, וכך ניהלתי כל מה שקשור לנושא גיוס כספים וההפקות בהצלחה מאד גדולה ב"ה כמה שנים. ואחרי זה המשכתי הלאה, כי לא רציתי להיות צמוד רק למקום אחד, ולמדתי במרכז החרדי להכשרה מקצועית לימודי פרסום ויח"צנות, ואז פתחתי לבד את 'טיפ' - משרד הפקות ואירועים.

"צריך להבין שכיום, חוץ משה שאנחנו נותנים את ההפקה הטכנית לאירועים, אנחנו נותנים גם את המסביב, את הרעיונות איך לגייס את הכסף ואיך עובדים. כלומר, שמכל ארגון הזמרים, העיצוב, והאולם היוקרתי, גם ייצא כסף בסופו של דבר. כך התגלגלתי להפקות של כל סוגי האירועים, דינרים, חתונות, בר מצוות. כאן גם היה המקום בו הכרתי את ידידי המוזיקאים ואנשי ההפקות המוזיקליות למיניהם. אחד הדברים שלמדתי בתחום הוא, שאם אתה רוצה להצליח - קח בכל נושא את הכי מקצועי בתחום, ותעבוד איתו. כי בסוף, איש המקצוע הכי טוב - ולא בהכרח כמובן הזול - יביא לך את הדברים המוצלחים ביותר. גם זמר טוב אמנם עולה הרבה, אבל עושה עבור האירוע את העבודה פי עשרה יותר טוב מזמרים בינוניים.

"בתחום המוזיקה, למשל, הבנתי שאתה יכול לקחת את אותה תזמורת, אבל אם מנצח אחר ינצח עליה, הוא יכול להוציא ממנה דברים אחרים ומשובחים הרבה יותר, כי הוא יודע להביא את התווים הנכונים וכו'. היום, כשאני עושה ועידות בחו"ל לחסידויות וארגונים גדולים, אני תמיד לוקח מפיק מוזיקלי גדול שעוזר ומתאים את הנושא המוזיקלי למקום ולמגזר. למשל, בקרב החסידים האמריקאים מונה רוזנבלום הוא מותג מנצח, אז אתה תביא להם דווקא אותו. במגזר שונה, מוזיקאי אחר הוא דווקא הנחשב, אז אתה צריך להתאים את עצמך. הפקתי בארץ חתונה לחסיד אמריקאי צעיר, והתלבטתי מה לעשות. אז התייעצתי עם יואלי דיקמן, שניגן באירוע, והוא אמר לי איזה זמר יתאים יותר לקבלת הפנים, ואיזו מקהלה תתאים לסוג הזה של האירוע, כך שהכל השתלב כמו שצריך והמשפחה יצאה מרוצה".

אירוע מיוחד במינו שעשיתם עד היום?

"הלוקיישנים הגדולים, של מסעות לחו"ל. אחד מהם למשל היה עבור תורמי חסידות ויז'ניץ, לפני שנתיים, אז קיימנו ועידה מיוחדת ל-150 תורמים בסלונקי, במשך 5 ימים, במלון 5 כוכבים. עבור גבירים מהסוג הזה, כל מה שתביא להם שם הם כבר מכירים, כל סוגי המתנות, ולכאלה אנשים אתה חייב לייצר ריגושים שהם לא יכולים לקבל במקומות אחרים, וגם להפתיע בדברים שהם לא חשבו עליהם. אז מה עשינו? הרמנו עבורם ים של הפתעות שפשוט נחתו עליהם כל שעותיים. מבחינתי, מהרגע שהם יצאו מהמטוס ועד שחזרו למטוס, הייתי חייב כל שעותיים לשמוע מהם 'וואו', כי בעיניי, החכמה היא לא להפתיע ברגע הראשון שהם נוחתים עם כל מה שהכנו, אלא לעבוד כך שכל שעותיים הם יגלו עוד משהו. אתה פותח להם פתאום עוד אולם, ועוד תערוכה, ועוד מתנה ייחודית.

"כך גם היה לי עם חסידות סקווירא מארה"ב, שם יש גבירים לא קטנים. הם רצו לעשות חצי מהועידה עם תוכן רוחני לגמרי, וחצי 'גשמי' יותר, כמו תוכן שאר הדינרים. בחלק הרוחני לקחתי אותם לשבת במו"ב ב'ציון הבעש"ט, ובמוצ"ש, לקחנו אותם באוטובוסים מהודרים לשדה התעופה, שם חיכה להם מטוס פרטי, והטסנו אותם למלון החדיש ביותר בקייב. ממוצ"ש עד שני הם פשוט הגיעו למקום שהם לא ראו בכל ההיסטוריה שלהם, עם תכניות מדהימות. ביום ראשון בלילה, למשל, עשינו עבורם מופע עם תזמורת של 80 נגנים עליה ניצח מונה רוזנבלום".

איזה פתרונות מצאתם לעריכת אירועים גם בקורונה?

"ענף ההפקות, קיבל את המכה הכי גדולה. שבת אחרי פורים, למשל, היינו צריכים לצאת לשבת בלבוש עבור חסידות פאפא מארה"ב, וכבר שלחתי לשם את הצוות שלי ואת המתנות, ויום לפני, הנסיעה בוטלה. וכך גם עוד שורה ארוכה של אירועים. אבל בקורונה מצאנו גם פתרון, ב"ה, והפקנו למשל הרבה מאד ממשאיות השמחה שנסעו בערים החרדיות, למשל".

אלי שכטר

"האורחים יצאו מהאירוע בוכים וצוחקים"

המתחם כבר זכה לארח את ראש הממשלה, את ראשי מערכת הבריאות, שרים ועוד, שבאו לעקוב מקרוב אחר פעילות מתחם החיסונים הגדול בארץ.

"יש עוד אירוע משמעותי שעשינו, לארגון 'מסוגלים' - הורים לילדים אוטיסטים בתפקוד נמוך, שלא יצאו מהבית שנים ארוכות לבילוי זוגי משותף, ועשינו עבורם אירוע מדהים. היינו חייבים להעביר להם חוויה מיוחדת, וההורים והמתנדבות הגיעו ליומיים של אירועים בכתר הרימון. הבאנו לשם את הרב פנגר בהרצאה מלאת הומור, וגם תוכנית אמנותית מרגשת של ציור בחול משולב בליווי מוזיקאלי של זאנוויל ויינברגר, ישי לפידות ולייבלה ליפסקר, וכמובן איך מתמודדים, בפאנל מקצועי עם חיים ולדר ואורחים נוספים. ביומיים האלה פשוט העברנו אותם את כל החוויות, גם צחוק, גם תוכן חינוכי וכלים מעשיים, גם תוכן אמנותי וגם רגש. הם יצאו משם בוכים וצוחקים, כשהצלחנו בס"ד להנגיש להם את כל החוויה הזאת".

איזה פתרונות מצאתם לעריכת אירועים גם בקורונה?

"אקדים ואומר - אין תחליף לאירוע פרונטלי! שום פלטפורמה לא תעביר את החוויה שאנחנו משתדלים להעביר. בכל דינר שאנחנו מפיקים, עם הכניסה, התאורה, המסכים, התזמור וכו', כל האווירה הזאת מביאה תוצאות של אנשים שנרתמים ולוקחים על עצמם סכומים גדולים. אבל גם בתקופת הקורונה, קיבלנו אינספור טלפונים מלקוחות שרוצים לקיים דינרים ואיך אפשר לעשות זאת למרות המגבלות. אז רתמנו את חברת 'ויואלייב', ויחד איתם בנינו אירועים וירטואליים שכללו את כל החוויה כמעט כמו באירוע שגרתי. לכל משתתף בדינר וירטואלי הגיע הביתה ערכת ארוחה חמה זוגית מפוארת, ובאמצעות חיבור מרחוק הייתה השתתפות של כל הקהל מהבתים באירוע. גם גיוס הכספים התקיים באון-ליין והביא תוצאות מעל למצופה".

איך הכל התחיל?

"את דרכי בתחום התחלתי אצל אחת ממעצבות האירועים הגדולים במגזר, שם עבדתי והכרתי את עולם האירועים. לפני כ-3 שנים הקמתי את חברת 'אבסולוט הפקות', להפקות אירועים במגזר החרדי, וכיום, עובד יחד עם שותפי לייבי אמזל, שעשה גם הוא דרך בעולם האירועים כמפיק בחברות הפקה שונות במגזר. 'אבסולוט' מתמחה בבימוי והפקת אירועי תוכן כמו דינרים, תרבות, אירועי חברה, השקות, אירועי יח"צ וכו', והמוטו שלנו הוא 'אירועים מכווני תוצאה'. ב"ה, מתחילת הדרך ראיתי סייעתא דשמיא יוצאת מן הכלל, באמון שלקוחות נתנו בי, באירועים שיצאו מדויקים, ובתוצאות שהצלחנו בס"ד להביא ללקוחות".

אירוע מיוחד במינו שעשיתם עד היום?

"מבחינת החשיבה וההסתכלות אצלנו, כל אירוע הוא אירוע מיוחד במינו. חשוב להבין שכל לקוח מבחינתו ומבחינת משתתפיו זה האירוע, בלי קשר לכמות האנשים או למקום האירוע. ברור שמבחינת ההיערכות, לא דומה היערכות לאירוע של 2,000 איש. לאירוע בוטיק של 100 איש, ואנחנו יודעים להתאים את הצוותות, הצרכים והתוכן בהתאם לקונספט האירוע. לשאלתך, זכינו להפיק דינר ענק למוסדות ויז'ניץ באוהל ענק שהקמנו בין בנייני המוסדות בעיר אלעד, כשבאירוע השתתפו מאות חסידים ותושבי העיר. בכלל, במשך השנים הפקנו עשרות דינרים ואירועי התרמה למוסדות וקהילות שונים, כמו גם השקות עסקיות. רק לפני שבועיים הפקנו חתונת יוקרה לבנו של איש העסקים יקי רייסנר באולם חדש שטרם נפתח לציבור, בנס ציונה.

"עם הגעת חיסוני הקורונה לארץ, נרתמנו למשימת SOS ממשרד הפרסום 'אותנט' עבור קופת חולים כללית, ובתוך שעות בודדות יזמנו והפקנו את מתחם החיסונים הגדול בארץ, בהיכל הפיס ארנה בירושלים. אפשר לומר שזו הפקה מעניינת במיוחד, כי הגשמונו חלום והיינו חלק מהבשורה הגדולה של 'החיסון נגד הקורונה' במתחם הענק שהפקנו בארנה בירושלים, שיפעל בחצי שנה הקרובה מידי יום, שם מחסנים אלפי איש ביום. באופרציה מורכבת התאמנו את המקום למרפאת ענק הכוללת אולם המתנה, צוות אבטחה וסדרנים, שינוע של האוכלוסייה המבוגרת במתחם, מיתוג והנגשת מידע, מערכות תכנות ומחשוב, חדרי אחסון בהתאמה לחיסונים, מסכי ענק להזרמת תורים ועוד.

מתחם החיסונים של 'כללית' בירושלים

אז ישיר מעשה

כבר יותר מ־15 שנה שמשה דוויק מופיע
ערב־ערב מעל בימות האירועים והחתונות,
ומצליח ללהטט בין שירה חסידית, פיוטים
ערביים ושירת הבקשות • הילד שגדל בין
העולמות ושהוריו העדיפו לשמור על הפלא
בתוך הבית, הפך לאחד ממובילי השירה
המזרחית • כעת הוא נזכר באירוע שלא
ישכח בביתו של מרן הגר"ע יוסף זצ"ל,
באסון המשפחתי שהשפיע על חייו, בנס
המופלא שאירע לו במרוקו ומי הוא הזמר
החסיד־י אתו הוא רוצה לעשות דואט?

מרדכי רבינו

8 מתכנסים בבית הכנסת עד 10 בלילה, עם בקשות ופיוטים, ומאז הייתה לי משיכה לפיוטים ולחזנות. הייתי עושה קטעי בקשות פה ושם, עד שאנשים קלטו שיש פה משהו צעיר ומעניין, וגם פנו להוריי שיוציאו אותי החוצה, יעשו ממני סוג של ילד פלא. אבל הוריי לא רצו, הם רצו לשמור עליי, שאגדל ילד רגיל מן השורה. ילד שנכנס לכאלה נעליים גדולות, אם לא מנווטים אותו נכון, זה יכול להיות הרסני עבורו".

ראית את הסרטון שהופץ לאחרונה עם הילד החרדי ששר "יפה ותמה" בצורה מדהימה?

"בוודאי, אני מכיר את אביו של הילד הזה. הילד הזה שר מדהים, אבל גם שם, ההורים רוצים לשמור עליו, למרות שכבר פנו אליהם מהרבה מאד מקומות עם הצעות שונות".

בילדותו, מספר דוויק, גדל על כל סוגי המוזיקה היהודית, על שלל גווניה. "אמי אמנם באה בבית מרוקאי, אבל כזה שספוג בחסידות. סבי וסבתי עלו לכאן די מאוחר ממרוקו, ואמי כבר נולדה פה בארץ. בזמנו, כשהם באו, עוד לא היו מוסדות לימוד ות"תים ספרדיים וכל כך הרבה ישיבות ספרדיות כמו שיש היום. סבי לא ידע להיכן לשלוח את הילדים, אז הוא שלח אותם למוסדות של חב"ד. כך שיצא שכל האחים הגדולים של אמי גדלו בחב"ד, וכל הבית נהפך מבית מרוקאי לבית שהושרו בו ניגוני חב"ד... כל אחד מהדודים שלי לקח לעצמו את החסידות בדרך משלו, ואמי לקחה לעצמה את החלק של הניגונים, היא היתה מאד מחוברת אליהם, ומצד שני רצתה להקים בית ספרדי, כך שגדלתי בתור ילד גם על זה וגם על זה".

וכעת כשיש שלום עם מרוקו, זה פורץ לך דרך? תוכל להופיע שם?

"בוודאי, אני שמח מאד על השלום הזה. אבל אגלה לך סוד: אני טס למרוקו כבר למעלה מ-10 שנים ברצף, בכל שנה, להילולא של רבי יצחק אבוחצירא, הצדיק שכתב בין השאר את השיר 'אעופה אשכונה', שאני מאד מחובר אליו. יש לי גם סיפור אישי איתו: לאחר שנישאתי, לא היו לנו ילדים במשך 7 שנים, ואחרי השנים הללו התפללתי בשנה שלאחר מכן על ציונו שנזכה לילדים, וקרו ניסים: שנה לאחר מכן, ארבעה ימים לפני ההילולא של רבי יצחק שחלה ב"ד בשבת, נולדו לנו תאומים: בן ובת.

"מכירים אותי שם בקהילה היהודית במרוקו, והופעתו שם כמה פעמים. נכון, השלום הזה עם מרוקו הוא בהחלט פתח לעשות הרבה דברים טובים, השמים פתוחים ואפשר לעשות הרבה דברים. ולא רק שם, אולי גם בדובאי: כבר התחילו לפעול בדובאי כל מיני ארגונים וחברות, שהפכו את המקום לתיירותי מבחינה ישראלית, וכבר רוצים לעשות שם מופעים של המוזיקה שלנו. יש הרבה תכניות, כמובן לאחר שהטיסות יתאפשרו בחזרה".

ההצעה המפתיעה ממקסיקו

כאמור, ההורים של משה דוויק רצו לגדל אותו כילד רגיל, כך שדוויק עשה הפסקה קלה בשנות לימודיו, אבל חזר לשיר בפני קהל לקראת סוף הלימודים בישיבה. "התחלתי לחזן ולשיר פה ושם בשבתות חתן של חברים.

כשרואים את משה דוויק על הבמה בחתונה, זו הצגה שלמה: באירוע אחד, מלהטט דוויק בין שירים בערבית ופיוטים ירושלמיים כבדים לבין שירה חסידית מקפוצה. דוויק הוא אחד מהזמרים היחידים שמצליח לשיר את כל הסגנונות - ובדיוק רב. איך הוא עושה את זה? זה כנראה קשור לבית בו הוא גדל, אבל בל נקדים את המאוחר.

משה דוויק (36) הספיק להופיע בכמות הגדולות ביותר במהלך כינוסים שונים, אבל לא מוותר גם על השירה באירועי השמחה ובחתונות, עם התזמורת הקבועה שלו. אז איך הכל התחיל? "נולדתי לאווירה כזאת מוזיקלית אצלנו במשפחה", מספר דוויק. "גם האבא, גם הסבא, וגם הדודים, כולם היו חזנים ופייטנים, שרים ומפייטים בשבתות חתן ובסתר שבתות ושמחות. כל האווירה בבית היתה סביב המוזיקה".

אמו מגיעה במקור מבני ברק, ואילו אביו - מטבריה. כך שאת שנות ילדותו חווה גם במרכז וגם בטבריה. "כשאני נולדתי", הוא מספר, "גרנו באזור בני ברק, אבל אחר כך עברנו לצפון וגרנו בטבריה תקופה. בשלב מסוים לאמי ע"ה היה קשה בטבריה, ומשם עברנו לגור במודיעין עלית, שם גרתי עד שנישאתי". כיום, דוויק גר באשדוד.

לפני כארבע שנים, איבד דוויק את אמו ב"תאונת הטרקטור" באזור חשמונאים, ליד מודיעין עלית. "היא נהרגה מטרקטור שנפל ממשית שנסעה במהירות מופרזת", הוא מספר. "האסון הוא קשה מאד, והיה לי לא פשוט בכלל באותם ימים, ולמולי זה כבר היה בסיום עונת החתונות, שכן היא נלקחה לבית עולמה בתאריך ו' בתמוז, כשב"ז בתמוז כבר מסתיימת עונת החתונות. היו לי אמנם ביומן אירועים שנקבעו לימי השבעה זמן רב מראש, אבל כמובן שנאלצתי לבטל, בשל הנסיבות. האירוע הראשון שבו שרתי אחרי מה שקרה, היה יום אחרי השבעה.

"הראש"צ הגאון רבי יצחק יוסף, כתב לי אז מכתב עידוד ובו כתב לי גם שהוא מתיר לי ללכת ולעבוד ולהופיע יום אחרי השבעה. היום, למפרע, אני חושב שאם לא הייתי מתנהג כך וקם עם כל הכח ופשוט עולה על הבמה וממשיך לשיר, הייתי מדשדש, נכנס לדכדוך. העובדה שהכריחו אותי להמשיך לשיר זמן קצר לאחר מה שאירע, נתנה לי את הכח להמשיך קדימה. אבל גם אז, באירועים הראשונים אחרי האסון, הייתי מתפרק כמעט בכל ערב, הולך לפינה, מתפרק שם, וחוזר לבמה. בכל שיר שקט, הייתי נזכר במה שאירע. אבל הקב"ה, כמו שהוא נותן מכה, הוא נותן גם את כח לעבור אותה. אין ספק, אמא זה אמא, והחיסרון שלה בולט במיוחד בשמחות ובשבתות, אבל אנחנו מאמינים ויודעים שמה שהיא לא יכלה לפעול בשבילנו מלמטה, היא פועלת מלמעלה".

משה דוויק עצמו, הספיק לבלוט גם כילד פלא, אם כי לא על הבמות הגדולות. "בציבור הספרדי", הוא מספר, "מתכנסים בשבתות החורף מידי ליל שבת בבתי הכנסיות ל"שירת הבקשות". יש מקומות שעושים את זה לפנות בוקר, כמו בבית הכנסת עדס, ושם שרים ומפייטים עם חזנים ופייטנים. בשאר המקומות, לפחות באלה שבהם אני גדלתי, בבני ברק ובטבריה, היו עושים את שירת הבקשות אחרי סעודת ליל שבת. בשעה 7 או

פיוטים ומזרחית, אבל עדיין, זו היתה חתונה ושרתי גם כמה דברים חסידיים, ואמרתי לעצמי שזה יהיה רעיון מעניין לשיר שם את אוחילה בהברה ספרדית. שרתי את זה שם, ופשוט אהבתי את הרעיון. אמרתי: יש פה חידוש. לשיר שיר מרגש כזה, ככה בהברה הספרדית, זה חידוש, וכך השיר גם יכול להיפתח לעוד הרבה קהלים שלא שמעו עדיין את אוחילה. חשבתי להוציא אותו כסינגל, אבל אז עבר אלול וגם תשרי ולא הספקתי. והקורונה עשתה מה שדברים אחרים לא עשו: כשהיא הגיעה, והתפנה קצת זמן, הצלחתי להפיק את 'אוחילה' בגירסה הזאת בתוך ימים ספורים, וזה יצא ב"ה מעבר למצופה ועשה הרבה רעש. התקשר אליי אפילו אחד מהמשפחה של הרב פלאי ואמר 'לכזה דבר לא ציפינו. היו עד היום הרבה קאברים של 'אוחילה', אבל על כזה קאבר לא חלמנו'. זאת היתה תפנית אחרת בשירה".

זה פשוט זרם: אתה הולך לשבת של חבר, ומציעים לך לשיר, ואז מבקשים בעוד אירוע ועוד אירוע.

"למען האמת, כשהתחתנתי, לא היתה לי שאיפה להיות זמר חתונות, כי באתי ממקום אחר, של החזנות והפייטנות. אמנם ידעתי לשיר שירים ולהופיע עם נגנים, כי הופעתי קצת עם נגנים בחתונות של חברים ובעוד אירועים, אבל לא חשבתי שאהיה זמר בחתונות באופן קבוע".

אז איך זה קרה?

"עוד לפני החתונה הזמינו אותי להיות חזן בימים נוראים במקסיקו, בקהילת 'הר סיני' של החלאבים, אצלה אני משמש כחזן עד היום, במשך כ-15 שנים. וכשהתחתנתי, הם שמעו על כך, ואז באו אליי עם הצעה: תבוא לכאן עם אשתך, תשתקע פה, תהיה החזן הקבוע שלנו ותקבל משכורת שנתית. האמת שזה היה מאד מפתה, וכמובן סיפרתי על ההצעה לאשתי, אבל לאשתי היה קשה להתנתק מהמשפחה, והיא הציעה שקודם נגור פה שנה בארץ, ואם לא יילך פה - ננסה לעבור לשם. ובתקופה הזאת, התחולל מהלך והאירועים פשוט התחילו להתגלגל. גיסי דחף אותי לשוק, וסגר לי חתונה ראשונה. יש לו כושר שכנוע והוא סיפר עליי אותות ומופתים לבעלי השמחה הראשונה, וכך התחלתי. אני זוכר היטב את החתונה הראשונה ששרתי בה, כל הדרך אליה קראתי תהלים שאצליח והתרגשתי מאד, וכמובן שהיו הכנות וחזרות רבות, וזהו - מאז הכל היסטוריה. אני לא יכול לספור את האירועים שהופענו בהם מאז. ומי היתה התזמורת הראשונה איתה הופעתי? דביר כהן, כשהוא עוד היה בן 16. היום, כמובן, כבר יש לי נגנים קבועים ותזמורת קבועה.

"לא לקחתי את המקצוע כמובן מאליו. הייתי לומד מהבחורים בפניהם הופעתי. הם היו אומרים לי 'תשנה את זה זה, ושם תחליף קטע', והייתי שומע. ממש למדתי את המקצוע מתוך הבמות והאירועים עצמם, זה לא שהלכתי ללמוד את זה. פשוט הייתי יושב ומסיים מחרזות ראשונה אחרי האוכל, ואז בא לבחורים ושואל: נו, מה אתם אומרים? איך היה? מה צריך לעשות? וכך הייתי לומד עוד ועוד, עד שהקונספט התגבש ב"ה".

ובשנים האחרונות, בנוסף לסינגלים האישיים שהוציא במהלך השנים, בדרך לאלבום בכורה (שעוד מעט נידרש אליו), הוציא משה דוויק גם כמה חידושים מפתיעים לשירים ידועים, בהם "אוחילה לק"ל" שהלחין הרב הלל פלאי או "הלב שלי" של ישי ריבו.

"את 'אוחילה'", מספר דוויק, "לא הכרתי עד שהתחלתי להופיע לבחורי ישיבות, ומאז אני שר אותה שנים, בכל חודש אלול בסוף האירוע או בזמן האוכל. זה שיר מאד יפה מתוך התפילה של הימים הנוראים, וכמובן מתחבר לאירועים בחודש אלול. כמובן שגם התחברתי אל המילים כחזן, כי אני שר גם בעצמי את המילים האלה בימים הנוראים, אם כי במנגינה המיוחדת של החלאבים. וכששמעתי את הלחן של פלאי, הרגשתי שיש בו משהו מיוחד.

"בשנה שעברה, עוד לפני תקופת הקורונה, יצא לי לשיר את 'אוחילה' באחד האירועים עם תזמורת מורחבת, ולא עם שלושת הנגנים איתם אני רגיל להופיע ערב ערב. באותו אירוע, היה לי יותר מקום לעשות

מרדכי בן דוד הוא גם השראה בשבילי מבחינה רוחנית, במיוחד בשנים האחרונות שהוא ממש כמעט נהיה רב'ה, והוא מהווה דוגמא אישית לי ולעוד הרבה זמרים, לאדם שיש לו את שני העולמות – גם עולם הזה וגם עולם הבא, אחד שיועד לשלב בין הדברים".

במוזיקה המזרחית והפיוטית, הספיק דוויק להופיע עם גדולי ומובילי הז'אנר, כמו למשל בעולם הפיוט הירושלמי עם יחיאל נהרי, משה חבושה, ציון יחזקאל ודוד שירו, אתו הופיע בניו יורק, "וגם עם הפייטנים והזמרים המזרחיים היותר הצעירים כמו אמיל זריהן, יובל טייב, ניב בן משיח וכמובן חיים ישראל. אגב, יש לי מופע שלם, מופע סליחות, עם חיים לוק".

עד כמה יש למוזיקה הזאת, הפיוטים, מקום כיום? היום יותר מבעבר, נכון?

"בשנים האחרונות זה פשוט פרץ, אני לא יודע להסביר את זה. אולי זה בעקבות כלי התקשורת שיש לנו כיום, המדיה והרדיו החדרי, שמחדירים את מוזיקת הפיוטים כל הזמן, בכל הזדמנות שיש. זה בהחלט פרץ את הגבולות, ולא רק בציבור הספרדי אלא זה מגיע היום גם לציבור האשכנזי והחסידי, שרואים בזה עניין. אבל זה לא פלא: כשיש שיר שהתוכן שלו נוגע ללב ומדבר על התורה, כמו 'יפה ותמה' בו התוכן מדבר לכולם, אז לא משנה אם אתה אדם חסידי, ספרדי, אשכנזי או אפילו חילוני, כי שיר כזה פשוט מדבר לכולם. המילים של 'יפה ותמה' מדברות על התורה, כמה היא מתוקה וענוגה, אז בשיר כזה, אוטומטית הלחן פחות משחק, אלא מסקרן את האנשים לשמוע אותו, בגלל המילים. העובדה היא שלפני כמה שנים זמרים חסידיים הוציאו אלבום שלם של פיוטים מזרחיים בהברה חסידית ('מזרח טיש'), שהפיק ר' יוסף משה כהנא; מ.ר.), וזה מדהים.

"ראשי הערים השונות בארץ, נותנים כיום לעולם הפיוט והשירה המזרחית גב מלא, לא חסר אירועים, וזה לא היה כך תמיד. כילד, מה היה לנו? קצת קלטות, וכמה תכניות בערוצי הקודש, וזהו. ואז סגרו את כל ערוצי הקודש שהשמיעו את המוזיקה הזאת, ופתאום זה נגמר ונשכח. התקופה הזאת שבה פרץ הפיוט המזרחי, מתה באחת. ואז, בשנים האחרונות, זה חזר, בעקבות הקמת ערוצי הרדיו החדרים המוסדרים שחזרו להשמיע את המוזיקה הזאת והביאו את הפיוט בחזרה לקדמת הבמה, וגם בעקבות שאר ערוצי המדיה, והעובדה שכל אחד יכול לבחור לשמוע את מה שהוא רוצה בלחיצת כפתור".

הוצאת כבר כמה סינגלים. אתה בדרך לאלבום?

"בעזרת ה', אבל אין לי לזה תכנון מסודר עם יעדים וזמנים. יש כמה שירים שכבר יצאו, כמו 'עולם כה יפה', 'למעלה' וגם 'רועה נאמן' שהוצאתי על מרן הגר"ע יוסף זצ"ל. מה יהיה סגנון האלבום כשייצא? כמובן, מה שאנשים מצפים שאוציא. השוק ב"ה מלא בזמרים חסידיים טובים, יש זמרים נהדרים שעושים עבודה נפלאה, אז אני מן הסתם פחות יבצע דברים חסידיים, אלא אלך יותר לכיוון הישראלי והמזרחי ושילובים ביניהם. אני למשל בקשר עם אלי קליין שיצר כל מיני להיטים לאחרונה. גם זמרים שמרנים שרוצים לשמור את המסורת, רוצים להוציא דברים לאוזן הצעירה, למשוך את הצעירים".

בשנחה, עם רבה של ירושלים הגר"מ עמאר

עם המקובל חכם שלום שמואלי

ולמה החלטת לחדש את "הלב שלי"?

"אני חושב שזה שיר מאד חזק. יש שירים שהם נכסי צאן ברזל, שיישאר לעולמים, ו'הלב שלי' הוא לדעתי ביניהם. ישי ריבו הוא חבר טוב ויש הרבה שירים שהוא הוציא והם טובים מאד, אבל יש שירים שנחרתים בך, כמו 'רחם', שיישאר לעולם, וכך גם 'הלב שלי'. הוא הפך להמנון, והחלטתי לבצע אותו בסגנון משלי. לא מזמן התראיינתי יחד עם עוד זמרים לתכנית של עמי מימון ב'קול ברמה' ובחרתי בשיר הזה כשיר השנה שלי".

"הרדיו הביא את הכיט לקדמת הבמה"

במהלך השנים גם יצא לך להופיע עם זמרים מהז'אנר היותר חסידי.

"נכון. הופעתי עם תזמורת 'המנגנים' כמה פעמים, וגם לצד מנדי ג'רופי, אבי מילר, ישי לפידות, עמירן ואריק דביר ועוד. אבל החלום שלי מילדות ממש, הוא להופיע עם מרדכי בן דוד. אני גדלתי עליו, ובזמן שאבי היה שומע את הפיוטים והמוזיקה הערבית בבית, אמי היתה מכניסה את המוזיקה החסידית ומרדכי בן דוד. ממש גדלתי על שיריו. אם יש מישהו שאני רוצה לעשות אתו שיתוף פעולה – זה אתו, אולי אפילו להוציא אתו שיר. הלוואי, זה יהיה משהו מיוחד, ואולי זה יקרה יום אחד.

מקרב את דמותו. הוא אפילו שר איתי ביחד. לרב עצמו היה קול נעים והיה שר יפה. עד אז, שמעתי עליו רק מהספרים והסיפורים, ופתאום זכיתי לראות אותו מולי ולשמוע באוזניים שלי. זה היה משהו מיוחד בשבילי. היתה לי גם זכות במשך השנים לשיר בפני עוד הרבה צדיקים בארץ, כמו רבני משפחת אבוחצירא, הגאון הרב עמאר, הראשל"צ רבי יצחק יוסף ועוד. זכות גדולה".

ומה השאיפה שלך הלאה?

"ב"ה, כבר יצא לי להופיע באירועים גדולים מול קהל גדול של 10,000 איש בכנסים שונים, ומה שאני מאחל לעצמי בעז"ה, הוא שאוציא שירים נוספים ושהם יצליחו לגעת בלב של כל אחד מעם ישראל, כל יהודי בעולם. לגעת בלב של האנשים, זה החלום שלי". ■

בכל שנה, כמו שסיפרת, היית מתפלל במקסיקו בימים הנוראים. והשנה, בקורונה, היכן התפללת?

"למעשה, תכננתי להישאר בארץ, כמו כולם, ואשתי אפילו כבר קנתה את כל הירקות לקראת ראש השנה. בסוף, ממש ימים בודדים לפני ראש השנה, חבר מניו יורק שכנע אותי להגיע לארה"ב להתפלל. מצד אחד זאת היתה הצעה רצינית, ומצד שני חששתי, וזה עוד היה אחרי שהחלטנו להישאר בבית וקנינו הכל. בסוף, ממש בהחלטה של רגע, שמעתי על הסגר שהולך להיות פה בחגים, ועליתי למטוס. נסעתי להתפלל בקהילה בפילדלפיה, והיינו שם חודש ימים, מראש השנה ועד כמה ימים לאחר שמחת תורה. בתי הכנסיות שם היו פתוחים, כמובן בתנאי הקורונה, ומאד נהייתי להתפלל שם".

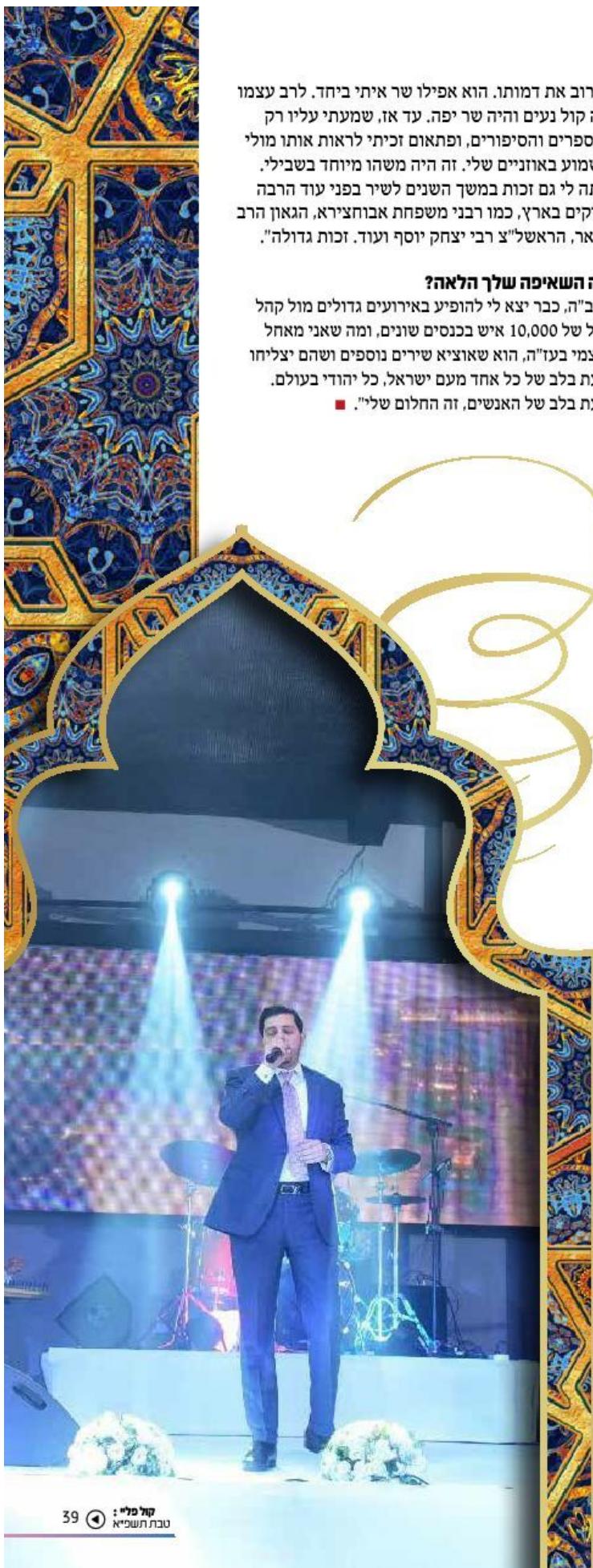
השנמת העטגות אצל מרן

ממש בימים האחרונים, הוציא דוויק דואט חדש יחד עם משה קליין לשיר "ככלות הכל". "השיר הזה", מספר דוויק, "הוא למעשה לחן שמבצע במקור זמר ערבי מדובאי בשם חוסיין אל ג'אסמי, שהוא זמר שאני מכיר המון שנים. גילו אותו בדובאי באיזו תכנית שירה עם שופטים וכו', וקלטו את הפוטנציאל שלו. כיום, הוא זמר בינלאומי בעולם הערבי, בין הטובים ביותר, אולי אפילו אפשר לומר שהוא הכי טוב בעולם הערבי. ואז, בשנה האחרונה, אולי בגלל השלום שהתפתח עם איחוד האמירויות, ביקשו ממני כמעט בכל אירוע 'לשיר את השיר של הזמר הערבי מדובאי', ואכן הייתי שר אותו בערבית. הביצוע הזה התגלגל למשה קליין באיזושהי דרך, והוא שמע ומאד אהב. השיר במקור הוא קצבי יותר, אבל משה חשב שאפשר לקחת אותו למקום יותר שקט ומרגש, והתחיל לשיר לעצמו 'אדון עולם' על הלחן הזה.

"המעניין הוא שלמרות שבתקופת הקורונה אנחנו מן הסתם לא מופיעים באולמות סמוכים, ולא מתראים הרבה כמו בעבר, יצא לי במקרה להופיע באירוע באיזה בית וגם משה קליין שר שם. דיברנו אחרי האירוע, ואחרי יומיים הוא התקשר ושאל: בא לך להוציא שיר? והציע שנעשה משהו ביחד. אני מיד זרמתי, והוא הציע שנשיר ביחד את הלחן הזה. הוא אמר: מכיוון שאתה יודע טוב את השיר הזה, זה יהיה רעיון טוב להוציא אותו בגירסה משלנו. מפה לשם נכנסנו לאולפן, והבנו שזה הולך להיות מעניין מאד. המעבד, דוד ביתן, גם לקח את זה למקום שיפתה את האוזניים המוזיקליות של כל מיני מוזיקאים, וזה אכן עשה הרבה רעש. אני מקווה שגם חוסיין ישמע את זה, ויגיב. יש לי חבר שעובד בשיתוף פעולה עם שייח'ים מדובאי, סוחר גדול ביהלומים, והוא הבטיח שהוא ידאג שהביצוע יגיע אליו".

מה מבחינתך השיא שלך עד היום?

"כמובן, כל אירוע בעיניי הוא 'ייהיו בעיניך כחדשים', אבל אני לא יכול שלא להזכיר את הפעם בה זכיתי לשיר בפני הרב עובדיה זצוק"ל, 5'4 שנים לפני שהוא נפטר. מחזה כזה, נשאר אצלך לכל החיים. לא אשכח את הברכות שהוא בירך אותי. הוא אפילו הביא לי לאכול מהאתרוג שלו. הייתי שם 5 שעות סביבו, וראיתי

שיר

הסירים

בשנים האחרונות הפכו השפים החרדים הצעירים לדמויות בולטות בשוק השמחות והאירועים החרדיים, כשהם הופכים כל אירוע קולינרי להצגה שלמה • כעת, השפים החרדים **שלום קצנגולד**, **אלי דייז** ו**יודי סירוטה**, מספרים על הקפיצה של אירועי הבוטיק בימי הקורונה ועל ההבנה באוכל עילי שגדלה בציבור • וגם: השף הוותיק **ר' משה גולדיס** מעניק לשלושה טיפים מניסיונו הגדול, ומגלה מה עושה שף אשכנזי מובהק כאשר משכחה גיאורגית מבקשת תפריט מותאם לעדה

יונתן ריגלר
צילום: משה ביטון

קול פליי: 40
טבת תשפ"א

נתנו לי את הביטחון להמשיך הלאה להתקדם מקצועית, והתחלתי עם אירועים קטנים. ואז באה הקורונה. כשהתחיל הביקוש העצום בזמן הקורונה, פשוט הבנתי שזה מה שאני אמור לעסוק בו. סדר היום שלי מרתק וססגוני: בבוקר אני בסיבוב קצביות, לאחר מכן בשווקים ובמעדניות, ואז מתחיל בהכנות 'להופעה'. כשמתחיל האירוע אני מרחף באוויר, מרגיש שזה המקום שלי, וזה אושר גדול.

"את ההצלחה שלי אני חייב לאשתי: כשהמסעדות והאולמות נסגרו, היא הלכה ועשתה מעשה: הדפיסה תפריט להזמנות לאוכל לשבת, והפיצה אותו. לאותה שבת כבר קיבלתי 60 הזמנות, ואפילו שלא היו לי כלים מתאימים עמדתי ביעד. פשוט הייתי חייב, כי אנשים כבר שילמו. אז התארגנתי מעכשיו לעכשיו, וב'ה הצלחתי'. שם זה התחיל להתגלגל, ומאז אני לא נושם לרגע. כל הזמן נכנסים כל מיני אירועים, בין 20 ל-50 איש. ממש השבוע עשיתי אירוע מיוחד, יוקרתי מאוד, לבכיר במשרד הביטחון, אירוע שהגיעו אליו שרים וח'כים. בתקופה הזאת הצלחתי להפתיע אפילו את עצמי בדברים שעשיתי".

יודי סירוטה: "התחלתי את העבודה שלי במטבח די במקרה, בגן אירועים בוטיק בירושלים שם עבדתי. ובהמשך, במקביל ללימודי טבחות במכללה בירושלים עשיתי גם כמה פרויקטים במלונות בחו"ל, בקיץ ובפסח. למעשה, אפשר לומר שנולדתי לתוך אוכל. בבית שלי, כל הזמן אוכל היה הנושא, מבוקר עד לילה, וזה נתן לי את ההשראה. בסופו של דבר התחלתי והייתי צריך להביא פרנסה. האמת היא שבתחילה נרשמתי בכלל ללימודי אדריכלות, כי יש לי עין בעיצוב, אבל משהו סידר לי עבודה בגן אירועים בירושלים, ומאז אני בתחום. אגב, במקביל לעבודה שלי למדתי גם לימודי התמחות, בשביל הבטיחות בזמן, שזה קריטי. באולם ההוא עבדתי שנה וחצי וניהלתי שם את הסרוויסים (הוצאת המנות: י.ר.) של האירועים. הוצאנו בימים מסוימים 400 מנות ביום, כשאני מנהל את המטבח מתחת לשף. אחר כך קיבלתי הצעה להיכנס כשותף בגן אירועים בגוש עציון, ושם ניהלתי את המטבח ואת העסק עצמו. בשנה שעברה עוד הספקתי לעשות שני מלונות בפסח ובקיץ, ולהמשיך לעבוד בגן האירועים, ואז הגיעה הקורונה וסגרה את גן האירועים".

ר' משה גולדיס: שהיה עסוק עד עכשיו לסגור פרטים לאירוע גדול שהוא מוציא אליו אוכל השבוע, מצטרף לשיחה ומספר גם על ההתחלה שלו: "אני הייתי אברך ומלמד בתחילת דרכי, ופעם עברתי פה בצהרים, ליד אולמי 'בית ישראל', ודיברתי עם ההנהלה דאז, והחלטתי שאני לוקח את האולם ומנהל את המטבח. שאלו אותי אם יש לי דרגה 3 בטבחות, אז אמרתי: לא יודע מה זה, לי יש גמרא וחומש. ופשוט התחלתי לבשל. בהתחלה הייתי גם הסבל, גם המלצר, וגם הטבח, ולאט לאט התקדמנו. אני חייב לומר שאני מעולם לא הסתכלתי במתכונים, הכל למדתי מעצמי. יותר מזה: 3 שנים מחיי הייתי טבעוני, ודווקא אז יצא האוכל הכי טוב."

"וזה הטיפ הראשון שלי אליכם: אל תסתכלו במתכונים. נכון, טבחים היום צריכים תעודה, כי אחרת אין עבודה, אבל מי שאין לו ידיים טובות - אין משמעות לתעודה שלו. אני גם אוהב בשיטה של לרדת אל העם, תמיד לבדוק עם הקליינט מה הוא אוהב. אני עצמי אוהב להתחבר עם האורחים באירוע. אני ניגש לסבתא ושואל: חם לך, לא? שאגביר את המזגן? והיא מיד אומרת: איזה טבח, הוא אפילו שאל אם חם לי!".

שאר השפים המהנים בהסכמה, הצורך בחיבור לאורחים הוא חשוב. **גולדיס:** "קרה פעם שלקוחות בני העדה הפרסית הזמינו ממני אירוע. ידעתי שהפרסים אוהבים את התחתית של האורז שנשאר במחבת, אותה שכבה שאתה מוריד עם שפכטל, אז עשיתי להם אורז בגובה אצבע עם התיבול המסורתי, והנחתי אצלם על השולחנות בערימות יפות, וזהו! כבר קניתי אותם. הייתה לי

מנות יוקרה, צלחות, נחתי בשרים יוקרתיים, מנות אחרונות מפוארות. לכל זה נחשף הציבור החרדי דווקא בימי הקורונה. בימים בהם לא ניתן לקיים את החתונות ושאר השמחות המשפחתיות באולמות הגדולים, כקדמת דנא, הפכו השפים החרדים למבוקשים ביותר. הם אלה שיועדים לארגן אירוע יוקרתי ובלתי נשכח, בכל מקום שבו תבחרו - בבית, במרפסת גדולה או במרתף יוקרתי - ולקהל אינטימי ומצומצם.

הקורונה אמנם חשפה והגבירה את העשייה שלהם פי כמה וכמה, כשהם הפכו כמעט לכתובת הבלעדית עבור עריכת האירועים, אבל מסתבר שכבר כמה שנים הביקוש לשפים פרטיים, על היוקרתיים והייחודיים שלהם, גובר וגובר. אז כינסנו שלושה מהשפים הצעירים המצליחים שבולטים בעשייה ומבוקשים מאד, שלום קצנגולד, אלי דייזיס ויודי סירוטה, וביקשנו לשמוע מהם האם הצרכן החרדי הפך למבין יותר באוכל עילי?

יחד איתם, כינסנו גם את השף הוותיק ר' משה גולדיס, ממסעדת "גולדיס" בירושלים, שיינתן את נקודת המבט שלו, וגם יחלף לטיפים לעמיתיו, השפים הצעירים. יחד, התיישבנו במסעדת "גולדיס", כשהמטעמים המגרים סביבנו, וביקשנו ללמוד יותר על עולם האירועים הקטנים שפורח בתקופת הקורונה.

לעומת שני השפים הצעירים האחרים, שלום קצנגולד (37), תושב בני ברק) הוא למעשה "הדור האמצעי" לשפים החרדים. הוא לא התחיל לעבוד לאחרונה, ועוסק בתחום כבר כ-11 שנים. "אני עוקב אחרי העבודה שלך והתמונות שאתה מפרסם", מפטיר אדם שעובר לידו. "תגיד, זה באמת טעים כמו שזה נראה?". גם אחרי דייזיס (31, מירושלים) וסירוטה (26), הצעיר שבחבורה, המתגורר בביתר עילית), מסתבר שהוא עוקב, ועובר האורח מזכיר להם מנות מיוחדות שהם הוציאו לאחרונה תחת ידיהם. על השולחן עולות כעת תמונות שמוציאות ריר - מנות מדהימות בצלחות נאה. חבל שגם הטעם לא עובר דרך התמונות...

אז איך הכל התחיל?

שלום קצנגולד: "עבדתי הרבה שנים כשכיר בתחום המטבחים באולמי 'סיטי טאוור', כמעט בכל התפקידים. סרוויסים בכל זמן - ערב, בוקר, צהרים, מוצ"ש, שישי, הכל. ובזכות המקום הזה למדתי להבין שמטבח זה לא פיקניק, ולא מקום שאתה יכול להתפנק ולהגיד: 'קשה לי'. המטבח הוא מקום סיופי שאתה עובד בו הרבה שעות. וכשיצאתי לפני כמה שנים לדרך עצמאית, כבר הבנתי לאור הניסיון שהיה לי שאני יוצא לעבודה קשה ומאומצת, אם כי מאד מספקת. אני חושב שגם חבריי פה יסכימו איתי, שמטבח זה לא קל, ושמי שבא לעבוד 8 שעות, לא ישרוד. לכן, אני מודה למקום שעבדתי בו לפני כן, שהכין אותי כיאות לדרך העצמאית שלי בהמשך. כשהתחלתי לעבוד, הבנתי שהנישה שאותה אני הכי אוהב והכי מתמצא בה היא אירועי הבוטיק, דבר שהיום עובדים בו עוד חבר'ה צעירים מוכשרים.

אבל כשנכנסתי, עוד לא היה מושג בציבור שלנו לערוך אירוע עם 40 איש בבית. כי קייטרינג גדול היה אומר: אני לא עושה אירוע ל-40 איש. אבל אני ניסיתי, בדקתי איך אני יוצא עם רווח מאירוע ל-40 איש, ומצאתי שבהחלט ניתן. היום אני עובד בארץ בהמון אירועים, וגם עבדתי גם בחו"ל בלא מעט מקומות, עשיתי גם קייטרינג למלונות בפסח ובקיץ ועוד המון אירועים".

אלי דייזיס: "אני למעשה התחלתי את הכל כתחביב. הסתכלתי על עבודה של שפים מחו"ל, ולמדתי על טכניקות ושיטות בישול עכשוויות ועדכניות. את הקפיצה הראשונה כבישול 'רציני' עשיתי רק לחברים ולמשפחה. התגובות החיוביות

שלום קצנוגול

קול פליי: 43
טבת תשפ"א

איזו ברית, והסבא רבא שם אמר למלצר הראשי: זה טחינה? זה אוכל? אז אמרתי לעצמי: אני ארגיע אותו. הלכתי אליו והבנתי מיד: הוא פשוט צריך כוס קפה עם סוכר, דאגתי לו לכוס, ואכן פתאום הכל נהיה עבורו טרי וטעים. טבח צריך להיות גם פסיכולוג."

מבשל ארוחת יוקרה אבל אוכל קורנפלקס

אז גולדים כבר סיפר שהיה טבעוני למשך תקופה בעבר ("למה? לא יודע. ג'וק"), ולדבריו כמעט אינו אוכל בשר גם כיום, אבל גם קצנוגול, מי שמזוהה עם הבשר יותר מכל, מפתיע: "אתה תופתע, אבל גם אני, כל מה שאני מייצר ממנו כמויות - אני לא מסוגל לאכול. היום, אני יוצא מאירועים שאני מייצר, ויכול ללכת לאכול עוגת גבינה".

דייז: "גם אני. לפעמים אני חוזר מאירוע מטורף שעשיתי, ואוכל קורנפלקס עם חלב".

אז מה, הסנדלר הולך יחף?

קצנוגול: "תבין, כמויות הבשר שעברו אצלי בידיים, הן מספרים לא שפויים. אתה נכנס לבפנים של הקצביות ורואה איך מפרקים בשר".

איך השפיעה עליכם הקורונה?

קצנוגול: "כמו שסיפרתי, אני עובד עוד הרבה לפני הקורונה באירועים הקטנים, אבל סוג הלקוחות בקורונה השתנה, פתאום הגיע סוג שונה של לקוחות - יותר אנשים שהיו אמורים לעשות אירוע של 600 איש באולם, והסיטואציה מחייבת אותם לעשות בבית, אבל התפנה להם תקציב. אז הם רוצים לעשות אירוע של 40-30 איש אמנם, אבל להשקיע ברמת היוקרה. זה בהחלט קהל שונה מאלו שעשו אצלי בעבר אירועי ובוטיק. כמובן, מבחינתי האירוע הוא אותו הוא אירוע, פשוט הגיע קהל חדש שנחשף אלינו".

דייז: "אני חושב הפוך, הקהל הזה היה עושה בדרך כלל אירועים במסעדות ובאולמות, וכעת טכנית הם לא יכולים, אבל כשהם יתאפשר להם הם כן יחזרו לאולמות".

את הקשרים עם הספקים, כך שיותר קל לארגן אירועים בשלוף".

קצנוולד: "גם לי היה את זה. אירוע שנפל עליי מהצהרים, לאותו ערב".

דייז: "היה איזה שבע ברכות שבני המשפחה ערכו באיזו דירה, אבל השכנים התערבו ולא הסכימו, ובעל הקייטרינג שעשה את האוכל התרגז שלא נתנו לו לעלות ופשוט הלך עם האוכל, ואז פנו אליי, והייתי אמור בתוך 6 שעות להכין אירוע של 35 איש - אבל 'הצגה', משהו יוקרתי. אני בכלל הייתי אז בדרכים, ובטלפונים פשוט הרצתי אנשים להביא לי את הבשר והירקות. שורה תחתונה, 9 בערב נערך האירוע, והוא היה מהכי טובים שעשיתי".

קצנוולד: "לי היה מקרה כזה, אבל עם 110 איש, בין הסגר ראשון לשני, התקשר לקוח שסגר בר מצווה באולם, אבל בשל הנסיבות האירוע לא יכל להתקיים באולם, והוא רצה להזמין אותי מהיום למחר. וכעת התחיל הטיורף להשיג את חומרי הגלם. למחרת הגעתי למקום, שם היה לי מטבח קטן ביותר לעבוד ממנו, ועוד כזה שלא הייתי בו קודם (בדרך כלל לפני אירועים, אני נפגש עם הלקוח במקום האירוע). בדרך הטבע, לא הייתי אמור להצליח, אבל בסיעתא דשמיא האירוע היה מעל ומעבר למצופה".

גולדיס: "אני זוכר משהו כזה שאירע עוד לפני הקורונה. הגיע אליי באחד הימים בשעה שש וחצי בערב בעלים של קייטרינג, בוכה בדמעות. מסתבר שהזמינו אצלו בר מצווה ל-430 איש, והוא טעה בתאריך של האירוע וחשב שהוא מתקיים למחרת, ולא היום, אבל פתאום התברר לו שהאירוע מתקיים היום. אמרתי לעצמי: רחמנות עליו. אל תשאל איך, אבל ב-7 וחצי הכל כבר היה מוכן אצלם באולם. אתה שואל איך יכול להיות? ובכן, אם תבוא פעם ותראה איך אני עובד, תבין".

"המצאתי סוכנייה עם אסאדו"

הריאיון מתגלגל ומרתק, ההרפתקאות הקולינריות שלהם ללא ספק מלחיצות לעתים. כעת, ביקשנו מכל אחד ואחד מהם, לספר במה ההתמחות שלו.

קצנוולד: "אני מתמקצע בעיקר בתפירת אירועי יוקרה לפי דרישה הלקוח, עד ירידה לפרטים הכי קטנים. אבל אני יכול לספר שבשנתיים האחרונות, ארוחות הברביקיו מאד תפסו, אנשים אוהבים הרבה סוגי בשר על השולחן. במקביל, אני מייצר פעמים רבות אירועים של מנות שף, של 'מנה רודפת מנה', והן מאד מצולחתות. הסוג הזה של האירועים לא השתנה ולא נגמר, ויש אנשים שמתחברים אל הקונספט הזה ורוצים דווקא אותו. אבל באופן כללי, בשנתיים האחרונות תפס יותר הקונספט של אירועי הברביקיו, והציבור שלנו התחיל להבין ולאהוב בשר. פעם גם לא היה בשר איכותי בכשרות מהודרת, לא הרב רובין ולא העדה החרדית, אפילו לא אנטריקוט (רק קפוא). והיום? יש הכל: אסאדו ובריסקטים ברמה, כך שאתה יכול לשחק עם סוגי הבשרים, וכמובן טלה שיש היום כל הזמן בהכשרים מהודרים, את כל הסוגים של הטלה".

דייז: "זה נכון. יש היום שפע ענק של בשר, ברמה שחוץ מחלק אחורי יש את כל סוגי הבשרים בהכשר הרב רובין והעדה החרדית. באשר אליי, אצלי הולכים פחות אירועי הברביקיו, ודווקא מעשנה היא ה'משחק' החדש שאליו נחשף הציבור החרדי. אין אצלי אירוע שלא רוצים בו 4-3 נתחים מהמעשנה. אנשים נהיו בקיאים בכל הנושא של בישול ארוך, הם רוצים נתחים מסוימים שייצאו להם רכים".

קצנוולד: "אין ספק שהאירועים שלנו הם ברמה אחרת מאולמות. אנחנו לא זולים: מנה אצלנו מתחילה ב-300 ש"ח וצפונה, ומי שבאמת מחליט לקחת אותנו, מן הסתם יש לו יכולות והוא מבין על מה הוא משלם, כי מי שפחות מתחבר לגושי בשר ומנות שף, לא יבין למה הוא משלם 300 ש"ח פלוס למנה".

גולדיס: "כשהתחילה הקורונה, הייתה מין מחשבה שהיא תלמד את הציבור לרדת מהאירועים הגדולים ומהבלגן, ואני הייתי היחיד המשונה שאמר: חברה, אל תדאגו, הכל יחזור כשיתאפשר. לדעתי, הכיסופים והערגה והגעגוע לאולמות, חוצים כל גבולות. אנחנו מסרבים מידי יום להצעות לערוך אירועים באולם, כדי לא לעבור על החוק".

דייז: "אבל אנשים שמתקשרים אליך הם אלה שלא מכירים מה שאנחנו עושים".

גולדיס: "אני עושה גם אירועים קטנים בכל מיני מקומות, ושומע איך אנשים אומרים: הכל נחמד, אבל זה לא כמו באולם. זה כמו אותו ירושלמי שיום אחד עשה סעודה דשנה בתשעת הימים, אכל עוגות ובלינצ'ס וכל טוב, ואחרי שכמעט התפקע אמר: הכל יפה, אבל זו לא סעודה בשרית... בחודשים האלה הכנו אוכל עבור מקומות שונים ומשונים. באחת הפעמים ערכנו אירוע במדבר, ממש הפכנו מדבר שממה לגן פורת, משטיחים ועמודי חשמל ועד וילונות. גם אנחנו התאמנו את עצמנו למצב, יש ברירה?"

קצנוולד: "כנראה שר' משה צודק, החתונות יישארו באולמות, אבל גם אירועי יוקרה, שהציבור התחיל לעשות, ימשיכו להתקיים במתכונת הזאת, כמו שבע ברכות ושאר השמחות".

גולדיס: "יש לנו לקוח שהוא לקוח שלנו כבר 35 שנה, והוא חיתן בסוף תשרי האחרון, ורצה אותנו, וכל הזמן שאל מה נעשה. אמרתי לו: בקורונה לא עושים תכניות. נגיע לתאריך ונראה מה לעשות. צלצלתי לכל הוילות שרק אפשר, אבל זה היה בסגר ואף אחד לא רצה לקבל את האירוע. בסוף לא היתה ברירה, והאירוע התקיים באיזה בית כנסת בירושלים. היה זה יומיים אחרי הסיפור של החתונה שהתפוצצה בגבעת זאב, אז אמרתי לו: אני עושה לך את האוכל, אבל לא נותן לך שירות, כי אני חושש. אבל נתתי לו רעיון מה לעשות אם המשטרה תבוא. ואכן, כצפוי, הגיעו לחתונה שתי שוטרות, והוא הלך ואמר להן מיד: נס שבאתן! אני כבר שעה מתקשר למשטרה, כדי שתגידו לנו מה מותר ומה אסור. אז אשמח שתסבירו לי מה לעשות. הוא בעצם העלה להן את האגו, אז הן נתנו כמה הוראות ועזבו, והאירוע עבר מצוין..."

סירוטה: "אותי הקורונה הכריחה לצאת לדרך עצמאית. כי כאמור לפני כן, עבדתי בגן אירועים, ובקורונה, כשגן האירועים נסגר, התארגנתי מיד לערוך בעצמי אירועים בחוץ. כשהקורונה סגרה הכל, היא בעצם דחפה אותי להפוך לעצמאי ולהפיק אירועים קטנים במתכונת של הקורונה - אירועים יוקרתיים ברמה גבוהה, ומשם הגעתי לאן שהגעתי. הקורונה גם לימדה אותי להיות ספונטני, לעשות אירוע של שמונים איש בהתראה של יומיים".

גולדיס: "זאת תקופה של אתגרים. אתה מגיע למקום שאינו מסודר, והחשמל נופל, והגנרטור לא עובד, ואתה צריך להוציא אוכל חם. ללא ספק אתגר".

סירוטה: "רוב האתגרים שהיו לי בקורונה, הם לעשות בהתראה מאד קצרה אירועי בוטיק, ואתה צריך לארגן מהרגע להרגע אירועי יוקרה. ומדובר פעמים רבות באנשים שמבינים באוכל ומצפים להכי טוב, והכל תוך יומיים, ואתה צריך להתארגן. אז ב"ה יש לי כבר

ידי סירוטה

קול פליי:
טבת תשפ"א

סירוטה: "אני, את הקונספט של האירועים הקטנים התחלתי בערבי בשר מהמעשנה, ועם הזמן התחלתי לגוון ולעשות גם ארוחות שכמעט אין בהן בשרים מעושנים, אלא יותר מנות מצולחתות. ההתמחות שלי יותר כוללת, בעיקר בחומרי גלם טובים. אבל אכן, רכשתי הרבה ידע בבשר".

גולדס: "היום יש לנו כאן מעשנה מודרנית. אבל לפני 20 שנה, העשנתי בעצמי, לבד, בלי מעשנה. הייתי מניח את הבשר עם עשבי חיבול ונייר כסף, על המנגל, בו הנחתי מראש למטה נסורת, ויצא מצוין. אנשים היו מבקשים את זה כל הזמן. אבל שאלת על התמחות מיוחדת, ובכן, אני חושב שאצלי אלו המנות המיוחדות שאני כל הזמן ממציא, במשך כל השנים. כמעט כל יום יש לי מנה חדשה. בחנוכה, למשל, עשיתי בשר ודגים ותוספות - הכל מטוגן. המצאתי גם סופגנייה עם אסאדו ועם מעורב ירושלמי. כולם צחקו עליי בהתחלה, אבל ליקקו את האצבעות".

ספרו לי על אירוע מיוחד שיצא לכם לעשות.

קצנגולד: "לפני כחודש, בין הסגרם, עשיתי אירוע בוילה יוקרתית בהרצליה, לאיזה אדם שבא מארה"ב ורצה לעשות פה אירוע. זאת אפילו לא היתה שמחה משפחתית, אלא ארוחת גיבוש לעובדים. היו שם איזה 40 איש, ומנה שתומחרה מעל 400 ₪ לסועד. זה היה אירוע מדהים, גם מבחינת המקום עצמו - הוילה ישבה על קו המים, משהו ברמה מאד גבוהה. האורחים קיבלו פינוקים אינסופיים והיה יוקרתי ומרשים".

דייוויד: "אני גם רוצה לספר על אירוע שהיה לי בהרצליה, אמנם לא אותו אירוע כמובן. זה היה אירוע ל-25 איש מטעם שגריר אירופי שהשתתפו בו רבנים, וכל מנה עלתה בסביבות 750 ₪. היו שם 14 סוגי בשרים, וכמובן כל הקינוחים - ברמה הכי גבוהה. הבאתי מישהו שיעשה במיוחד את הקינוחים".

סירוטה: "לי היה אירוע בשבוע שעבר במרתף יין בירושלים, לכ-40 איש. כדי לסבר את האוזן, אני יכול לספר שעל העיצוב המארגנים שילמו לא פחות מעל הארוחה עצמה. נתתי להם את המגוון הכי גדול: כמה סוגי מנות דגים - נא: צלוי; מבושל, וכמה סוגי בשר - נא: צרוב; מבושל ומעושן, והאירוע כולו פשוט נצץ. זאת היתה משפחה מאד עשירה".

כבר מבין באוכל. אנשים משלמים 400 ש"ח למנה, ומבינים".

דיינים: "זה באמת התעצם בקורונה, שנתנה לכולם להיות באירועים כאלה. פתאום כולם טעמו אוכל איכותי אמיתי, שהם לא היו נחשפים אליו לולי הקורונה. מסעדות יצטרכו להתאים את עצמן. אנשים כבר מבינים שסטייק מעובד זה לא זה".

גולדים: "היום נהיתה מהפכה בבשר, אנשים מבשלים גושי אסאדו, תראה כאן איך גוש כזה מונח בתצוגה שלנו. פעם, אדם לא ידע מה זה אסאדו בכלל, והיום מבינים".

קצנגולד: "אני זוכר שבתחילת הדרך, הייתי מגיש לאורחים סטייק טרט, קרפצ'ו או סביצ'ה, ואנשים היו אומרים: האוכל לא מוכן... היום אני מגיש טרט על הצלחת, ואנשים אוכלים, נהנים ומרוצים".

דיינים: "בהחלט. היום, בכל אירוע שאני מכין, אנשים מבקשים קרפצ'ו. זה נהיה חובה, כשפעם היו זורקים את המנה".

המרכיב המיוחד? בעיקר ירקות

ואיך מגיעים הלקוחות? ובכן, השפים מספרים שחלק גדול מהעבודה, הוא מלקוחות שמביאים לקוחות או מפה לאוזן. אחרים, נחשפים דרך התמונות והתיעודים השונים של המנות היפות שהשפים מוציאים תחת ידם.

עשיתם הרבה אירועים במהלך השנים. איך שומרים על התשוקה בתחום?

קצנגולד: "אי אפשר לעבוד בתחום הזה בלי תשוקה, נקודה. מי שעובד בתחום, חייב להיות אמן בראש. אם אני לא מרגיש במנה שייצאתי משהו מיוחד, לא אוציא אותה. ביום בו לא אתרגש ממנה שהכנתי, אדע שאני בבעיה. בכל מנה שאני עושה ומצלחת, עוברת בי צמרמורת של התרגשות, ואני מתפלל שזה לא יפסיק לעולם".

דיינים: "אתה שואל על תשוקה, ובכן, נסעתי לא מזמן לחנות מיוחדת של ירקות בחולון, שיש בה כל מיני דברים מיוחדים כמו פרחים אכילים ועוד, ואשתי אמרה לי: זה נראה כאילו נכנסת לחנות תכשיטים. אני פשוט נהנה לראות ולהריח. אני גם כל הזמן הולך לכל מיני מסעדות כדי לראות עוד מנות, ללמוד ולקבל השראה".

סירוטה: "בתחילת כל שבוע עמוס באירועים, אני הולך לשווקים, למחנה יהודה או שוק הכרמל, לשווקים שיש בהם צבעוניות, חומרי גלם יפים, כדי להסתכל עליהם. זה נותן השראה לכל השבוע, והראש שלך לא מפסיק לעבוד ולייצר רעיונות חדשים".

קצנגולד: "אפרופו הירקות שהזכרת, אני יכול לומר שאחרי כמה שנים שאני עובד באוכל, גיליתי שהסוד לאוכל טעים הוא לא רק הבשר ולא רק הדגים, אלא בעיקר הירקות, שלעתים אנשים מתייחסים אליהם כמובן מאליו, אבל הם בעצם מה שיעשה את האוכל ליותר מיוחד, גם ברוטב וגם בנראות".

סירוטה: "כשאנשים אמרים לך על הסלטים שהכנת שהם מדהימים, זה נותן סיפוק. על בשר, המחמאות פחות עושות לי את זה, כי בסוף כל אחד יכול לעשות בשר, אבל המטבח היותר קשה ומאתגר הוא דווקא המטבח הקר".

קצנגולד: "זה נכון. כי בסלט, לטגן ולחתוך ולעשות אותו יפה ומושך את העין, שם המומחיות".

גולדים: "אצלי, התשוקה היא ללמוד כל הזמן דברים חדשים. הגיעה אליי לפני תקופה מסוימת

ר' משה גולדים

אז אתם אומרים שאנחנו החרדים הפכנו למבינים יותר באוכל?

דיינים: "ללא ספק. היום לקוח מתקשר אליי ואומר: אני רוצה את זה וזה, שראיתי באירוע ההוא. יש דרישות".

קצנגולד: "אני מבקש לדעת איך הלקוח רואה את האירוע שלו, סוגר איתו פרטים, אבל גם מבקש שייתנו לי את היד החופשית לעשות מה שאני מבין, וכך ייצא - עבורם! - הכי טוב, הכי טעים והכי יפה. לפני תקופה קצרה הייתה לקוחה שרצתה לדעת איך כל מנה תיראה, ואיך היא תהיה מצולחת על הצלחת. היא ממש שאלה על כל מנה ונתנה את הדעה שלה. אז בשלב מסוים אמרתי לה: הבאת בעל מקצוע שהתרשמת מהאירועים ומהמנות שלו, תני לי את האוקיי שלך כדי שגם האירוע שלך ייצא כך, שאוכל להביא את עצמי במקסימום לצלחת, וכך היה. האירוע שלהם היה אירוע מעולה והם לא הפסיקו להודות".

דיינים: "בציבור היותר חרדי רוצים משום מה סטייק מדיום רייר, אבל אני, אם אין פס אדום באמצע הסטייק, אני לא מוציא אותו החוצה".

גולדים: "אצלי, עשרות שנים, הלקוחות סומכים עליי. מתקשרים אליי ואומרים: משה, תעשה לי אירוע יפה, ובזה נגמר הסיפור".

סירוטה: "אני פועל עם מגוון גדול בכל אירוע, לא מנה ראשונה, מנה שנייה וקינוח, אלא רוצה שהאורחים יטעמו מכל העולמות - עוף, בקר, כבש נא ומבושל, בישול ארוך ובישול קצר. כך, באירוע אחד יש פיוז'ן של טעמים. אני יכול לומר לך שאחרי הקורונה, למסעדות החרדיות יהיה הרבה אתגר להתאים את עצמן לרמה שהסועדים החרדיים התרגלו אליה אצלנו בתקופה הזאת".

קצנגולד: "בשנים האחרונות, גם השפים הגדולים שאינם דתיים הבינו שהם צריכים לעשות את המסעדות שלהן כשרות וחלק אפילו למהדרין, כי יש דרישה לזה בציבור הדתי וגם החרדי. אם פעם מסעדה כשרה הייתה בונה על הקהל האמריקאי שבא לירושלים ומבין, היום זה השתנה. כל בחור

אלי דיוויס

משפחה של גיאורגים, עשירה מאוד. הם תרמו ס"ת לאיזו ישיבה ורצו לעשות סעודה גרוזינית יוקרתית. הם באו אליי והתחילו לדון מה יהיה בארוחה, אז אמרתי להם: תשאירו לי. מה שבחיים הם לא חלמו שאעשה, עשיתי. הבאתי חלבון שנמצא בתוך העוף בעת השחיטה וצריך להכשיר אותו, שהוא מקובל במאכלים הגרוזינים, וגם חצ'פורי (פרווה), כתף כבש עם אגוזים, כבד בקר, ריאות עגל ועוד. היית רואה את השולחן, ולא היית מאמין. לא תאמין גם כמה עלתה מנה - 1,100 ש"ח, והם עוד אמרו שהמחיר זול. המסר שלי אליכם, ידידיי הצעירים, הוא: תלמדו לעשות גם דברים חדשים, וגם לקחת על זה כסף".

דייוויס: "בדרך כלל, בכל אירוע, הממוצע של בשר לאדם הוא בין 700 גרם לקילו. ובכן, הייתי השבוע באירוע מסוים, ואמרו לי מראש: החברה שם קרניבורים. היו שם 30 איש, והיה 36 קילו בשר, רק הבשר! והם 'פירקו' הכל, לא נשאר כלום. דבר כזה לא ראיתי בחיי".

ר' משה, טיפ שלך לשפים הצעירים?

גולדיס: "בשבת נחמו האחרונה, אחרי תשעת הימים בהם לא אכלו בשר, הכנתי 9 סוגי קישקע שונים. הטיפ שלי עבורכם הוא לדעת למכור קמח ללקוח, ולקחת על זה כסף".

מה השאיפה שלכם הלאה?

משה גולדיס: "אני אוהב לכבד את השבתות. במשך השנה, אני מכין אוכל עבור שבתות שמחה ב־70 אחוז משבתות השנה, ואני תמיד משתדל לכבד את השבת עם אוכל מיוחד לכל אירוע. למשל, המצאתי 18 סוגי כבד לשבת, והשאיפה שלי היא שאזכה להמשיך הלאה לענג את השבתות לעם ישראל, עם טשולנט חדש, קיגל חדש, דגים חדשים, הגשה חדשה וחיתוך חדש. לאדם אחד עשיתי חתונה, שבת שבע ברכות וגם אירוע שבע ברכות, ובכל אירוע האוכל היה שונה. בעבר בישלתי עבור הלקוחות לפסח, 21 ארוחות, ואף דבר לא חזר על עצמו, אפילו לא סלט".

אלי דיוויס: "אני אוהב את מה שאני עושה היום, רק רוצה להמשיך עם זה".

שלום קצנגולד: "כשאני התחלתי לעבוד

עצמאית, לפני 5 שנים, לא צפיתי לאן השוק הולך. מאז, הייתי כשף כבר בעשרות מדינות, ובשילתי בכל רחבי אירופה, בניו יורק, ובעוד מקומות שלא דמיינתי. היום, אני מדייק את עצמי, וחשוב לי להוציא אירוע שיישאר כל הזמן במסגרת הבוטיק והתפירה האישית לצרכים ולדרישות של הסועד והלקוח. אני אעשה רק אירוע בו אני יכול לתת פינוק לכל מנה ומנה".

יודי סירוטה: "אני מחכה ליד ה', היכן שהיא תכוון אותי. גם היום אני מרגיש את יד ה' בכל מנה שאני מוציא". ■

ובאו האובדים

יונתן ריגלר

אברומי פלאם

מארגן קרוזים באמריקה

אולפן, ואני יכול לעשות מכאן את המיקסים והקולות, וכבר העברתי כמה שידורים בזום בקורונה, אז אמרתי לשלמה שכשהוא בלייב - שיבוא אליי לעשות ביחד משהו, לדור הזה. לחבר את הדור הצעיר לזמרים שהיו כאן לפני 20-30 שנה".

פלאם גם משמש כחזן כבר 30 שנה ב"יאנג יורעאל" בבוסטון בימים הנוראים. לאחרונה, שיריו עלו לשרתי המוזיקה השונים. "אני מקבל צ'קים של תמלוגים בכל חודש. זה לא ייאמן שאנשים מאזינים עד היום לשירים שלי מאז. למשל ל'התנערי' היו המון האזנות. זה מרגש ומשמח".

איפה הפסגה שלך עד היום לדעתך?

"עשיתי הרבה הופעות, אבל היתה אחת מיוחדת לפני כ-20 שנה, אז הופעתי עם תזמורת פילהרמונית של כ-100 כלים, עם שיריו של רבי מיכל טוורסקי (שהלחין בין השאר את 'תקע בשופר') במילוקי, מקום מגוריו. זו נחשבת לאחת מהתזמורות הפילהרמוניות הטובות בעולם, ועשינו איתה ערב חסידי, שגם יצא על גבי אלבום. בחודשים האחרונים כמובן עשיתי גם אני הופעות בזום. למשל, מופע עבור 'שבת פרוג'קט', פרויקט שמירת שבת בכל העולם, שם שרתי את 'טוב הודות' ואת 'כל העולם כולו' ועוד".

חוץ משירה וחזנות, מנהל פלאם בצד העסקי - את ה"כושריקה", קרוזים כשרים ברחבי העולם, שמתקיימים בקיץ ובחורף, כמובן בשנים שאינן שנות קורונה.

שיר שלך אהוב במיוחד? "זו שאלה שקשה לענות עליה, כי יש לי הרבה שירי נשמה, שהם באמת יותר הסטייל שלי, כמו 'טוב להודות' שהוא שיר מצוין, או 'בשצף' ו'התנערי' שהלחין יואל צליק. אבל מעניין לספר שהוצאתי אלבום בשם 'הדרך' עם יוסי גרין, ויש בו שיר בשם 'פדה בשלום', שלאחרונה הרבה אומרים לי שהשיר הזה מחזק אותם".

"אני מקבל היום הרבה שירים ממלחינים, אבל כל הזמן שואל: איפה הנשמה בשיר? צריכים להלחין שירים עם הנשמה, ואם לא, אין שום עניין. שיר כמו 'קלי אתה ואודך' של חב"ד, זה שיר לעולם ועד, כי בעל התניא הלחין אותו ויש בו נשמה, ושומעים זאת מיד. זה לא סתם עוד שיר 'בום בום' שצירפו לו וידאו קליפ מושך. שיר צריך להגיע מהנשמה ומהלב".

אז משהו שכן אהבת לאחרונה?

"את השיר 'אבא מלך העולם' של פריד. זה אמנם לא שיר בסגנון של לפני 20 שנה, אבל יש בו נשמה, גם בלחן וגם במילים, וכשרים אותו בלחן הזה ובמילים הללו, הכל מתחבר".

"בשצף" קצף; "התנערי"; "טוב להודות" ... בשנות ה-90, אברומי פלאם היה ספק שירי הרגש הבלתי מעורער, שהצליח להכניס לפלייליסט החסידי שירים שמתנגנים עד היום בבתיים, מידי שיש, או בכלל, בזמנים שונים. אבל אחרי שישה אלבומים נהדרים שיצאו במהלך השנים (והשתתפות בעוד פרויקטים רבים), בשנים האחרונות פלאם לא הוציא שירים חדשים.

אברומי מתגורר בלייבוק, ומשם תפסנו אותו לשיחה. להיכן בעצם נעלמת? שאלנו. "לא נעלמת", אומר פלאם. "אני עדיין שר היום בחתונות ובאירועים שונים, אבל זה נכון שאני כבר לא מפיק אלבומים כמו בשנים שעברו. את האלבום האחרון, 'There's a Place in My Mind', הוצאתי לפני 10 שנים. זה אלבום של שירים באנגלית שכתבה והלחינה דינה סטורץ' (מי שהלחינה וכתבה בין השאר את השיר המפורסם 'סאמדיי' של מ.ב.ד.). היא אחראית על 'קעמפ בנות' בארה"ב כבר שנים רבות, ומלחינה בכל שנה שיר חדש, והיא הציעה לי לשיר את השירים האלה, שעד אז היו חלקת הקעמפ בלבד, כך שייצאו לקהל הרחב. זה אלבום שהצליח מאוד כאן באמריקה.

"מאז, התעסקתי בדברים אחרים. להוציא כיום אלבום זה לא כמו מה שהיה לפני 15 שנים, כי אין מכירות ולא מחזירים את ההשקעה. אמנם, בשנים האחרונות יוצאים הרבה סינגלים, וגם אני כל יום חושב להוציא סינגל. רק לפני שעה פנה אליי יוסי צווייג, איש המוזיקה והרדיו כאן מארה"ב, והציע לי לחנים. מגיעים אליי לחנים רבים מכל מיני מלחינים, והוא פונה אליי כל הזמן ומציע. אני מחפש שירים באיכות של 'בקצף' - שהיה אלבום עם שירים ענקיים - ועם הטוויסט העכשווי. יואל צליק היה המלחין של כל האלבום הראשון והשני שלי, ואחרי זה הוצאתי את 'טוב להודות', שהפך לשיר שסחף את כל העולם, ואלבומים עם יוסי גרין ועוד. כעת אני מחכה להוציא משהו חדש".

וכשתוציא, זה יהיה בסגנון שלך מפעם או בסגנון של היום?

"אני רוצה להוציא משהו שיהיה קומבינציה בין אז להיום, כי לעשות את מה שהיה לפני 15 שנים, זה ודאי לא הולך עכשיו. היום המאזינים רוצים קצב, להיטים. משהו שאל אותי למה אני לא מוציא שירים כמו 'בשצף קצף', בסטייל של היום. ובכן, צריך לחשוב. ייתכן ששיר עם הרגש של 'בקצף' ועם הסגנון של היום, יוכל להצליח מאוד".

פלאם היה מהדור של מנדי וואלד, שלומי דקס, ישראל ויליגר ושלמה שמחה. חבורה שכזאת. "כולם חברים טובים שלי עד היום", הוא אומר. "רק אתמול דיברתי עם שלמה שמחה חצי שעה, דיברנו על הסגנון של פעם מול זה של היום. היום יש לי בבית

אתם שואלים 4

משרד הבריאות עונה

והפעם: חיסוני הקורונה

מדוע ניתן לסמוך על חיסון הקורונה, אם הוא פותח בתוך זמן כה קצר?

ראשית, הקיצור שנעשה הוא אך ורק בבירוקרטיה ולא במבחני היעילות של החיסון, שעבר את כל המבחנים הנדרשים. בטסיה, האיל ומדובר במגפה עולמית הושקעו סכומי עתק בחיסונים הללו ואך טבעי כי יושקעו בהם מאמצים מעבר לחיסון רגיל, מה שאיפשר העסקת חוקרים רבים במקביל, ללא עיכובים מיותרים בדרך. בטסיה, בניגוד לפיתוח חיסונים אחרים כאן היה קל מאד לגייס עשרות אלפי מתנדבים לבדיקת יעילות ובטיחות החיסון, והיות שמדובר במגפה כלל עולמית, היה אפשר לגייס מתנדבים בקלות ממגוון מדינות כדי לוודא שהחיסון בטוח ויעיל ללא קשר למוצא. כמו כן, יש לזכור שהטכנולוגיה ששומשה להפקת החיסון איננה חדשה וכבר הייתה קיימת, והפיתוח רק הואץ בעקבות המגפה הנוכחית.

לכמה זמן מוגן מי שנטל את החיסון הזה?

הואיל ומדובר בחיסון חדש, מוקדם עוד לדעת את היקף הגנה שמיצר החיסון. כך שקשה לדעת האם יש צורך בחיסון חד פעמי, או שמא בחיסון שנתי כמו חיסון השפעת.

מתי החיסון מתחיל להשפיע?

החיסון נגד נגיף הקורונה מתבצע בשתי מנות הניתנות בהפרש של שלושה עד ארבעה שבועות. ההגנה באמצעות החיסון מתחילה כבר אחרי המנה הראשונה, אך ההגנה המרבית הינה כשבעה עד עשרה ימים לאחר קבלת המנה השנייה.

מתי מתחילים לחסן את אזרחי ישראל והאם משרד הבריאות מחייב את האזרחים להתחסן?

עשרות אלפי מנות חיסונים כבר הגיעו ארצה. המנות הראשונות מיועדות לחיסון קבוצות הנמצאות בסיכון לתחלואה קשה כתוצאה מנגיף הקורונה וכן לצוות הרפואי. לאחר מכן החיסונים יופצו לקהל הרחב.

גם השמועה על חובת התחסנות היא שמועות, ועדיף לעקוב אחרי הנחיות משרד הבריאות כדי לקבל את המידע המדויק.

כמה עולה החיסון?

החיסון ניתן בחינם.

האם צריך לעטות מסיכה בעת קבלת החיסון?

כן. בכל מגע עם אנשים מחוץ למשק הבית, יש לעטות מסיכה.

האם לאחר החיסון קיימת חובה לשמור על הנחיות משרד הבריאות בנוגע לעטיית מסיכה, שמירה על מרחק ועוד?

כן. בשלב הנוכחי, חשוב להמשיך את השימוש בכל האמצעים כדי לבלום את הפדמיה, כגון כיסוי פה ואף על ידי מסיכה, שטיפת ידים קפדנית, ושמירת מרחק של 2 מטר.

ישנן שמועות על כך שהחיסון חוזר לתוך הגוף ומשנה את ה-DNA. עד כמה זה נכון והאם יש מה לחשוש מכך?

מדובר בשמועה שיקרית. החיסון לא יכול לשנות את החומר הגנטי של התאים.

למה חשוב להתחסן כנגד נגיף הקורונה?

למעלה משנה שנגיף הקורונה מתפשט ברחבי העולם ועד כה גבה את חייהם של יותר משלושת אלפים איש בישראל ולמעלה ממיליון שנפטרו ברחבי העולם. הנגיף ממשיך להתפשט מידי יום ופוגע בשגרת החיים של כולנו. הנחיות משרד הבריאות נועדו לקטוע ככל שניתן את ההדבקות, אולם אינן יכולות להביס את הנגיף לגמרי.

חיסון ימנע מהנגיף להמשיך להתפשט ויאיפשר חזרה לשגרה. הוא יפחית את מספר הסובלים מסיבוכי הקורונה, את מספר המאושפזים בשל מחלה קשה, וכמובן את מספר המתים כתוצאה מקורונה.

למי מומלץ להתחסן כנגד הקורונה?

החיסון מומלץ כמעט לכלל האוכלוסייה, אך בראש ובראשונה למי שנמצאים בקבוצות הסיכון, היות והם נמצאים בסיכון גבוה לעבור מחלה קשה וחלילה ואף חלילה למות אם יידבקו בנגיף הקורונה.

חשוב לדעת שהחיסון החדש לקורונה אינו מבוסס על נגיף חי ולא קיים כל חשש שהנגיף יתרבה בגוף.

את מי אסור לחסן?

כרגע התוודע הנגד היחידה לקבלת החיסון היא תגובת אלרגיה חמורה שנרמה לאשפוז בעבר, למי שזקוקים למדקדק אפיפן זמן בכל רגע.

החיסון טרם נבדק על ילדים מתחת לגיל 16 ועל נשים בהריון, ולכן כרגע לא מומלץ לחסן קבוצות אלה. ההמלצה בשלב הזה היא לדחות את קבלת החיסון עד אחרי סיום ההריון וההנקה, זאת מטעמי זהירות יתר, כמקובל בכל חיסון או תכשיר רפואי חדש. עם זאת חשוב להדגיש כי יש נשים בהריון שקיבלו את החיסון ונראה כי הוא בטוח בקבוצה זו.

החלטתי מקורונה, האם אני צריך להתחסן?

בשלב הראשון של החיסונים, אנשים שהוגדרו כמחלימים לא יחוסנו. ככל שיתקבל יותר מידע לגבי משך הזמן בו אדם שחלה מוגן מפני מחלה, ייתכן שההנחיות בנוגע לזאת ישתנו.

איך עובד החיסון נגד קורונה?

ישנם מספר סוגים של חיסון כנגד קורונה. החיסון שהגיע לארץ הוא חיסון בו החומר המזרק לגוף נכנס לתאים ומלמד אותם איך נראה סימן ייחודי לוירוס. בעקבות הלימוד הזה נוצרים גורמים בגוף כנגד אותו סימן. אחרי שהחומר שהוזרק לגוף מתפרק, הגורמים נשארים, ואם הוירוס יכנס לגוף, הגורמים יזהו את הסימן הייחודי, יגיבו נגדו, וימנעו ממנו להדביק את הגוף ולגרום למחלה קשה.

שיטה זו נחקרה לצורך יצירת חיסונים נגד SARS-CoV-2, שני ווירוס קורונה שכמעט גורמו למגפה עולמית לפני מספר שנים. זו שיטה יעילה ובטוחה לייצור חיסונים, וכעת חוקרים מחלות נוספות נגדן אפשר להשתמש בשיטה זו.

האם לא קיים חשש שהמתחסנים ידבקו בקורונה באמצעות החיסון עצמו?

לא ניתן לחלות מקבלת החיסון משום שהתרכיב אינו מכיל את נגיף הקורונה החי.

אלו תופעות לוואי יש לחסון?

התופעות האופייניות לחיסון זה הן חום, עייפות, כאבי ראש, כאבים ונפיחות במקום הזריקה. תופעות הלוואי הללו צפויות לחלוף בתוך זמן קצר.

חשוב להדגיש כי לא מעט שמועות כזב נפוצות בנוגע לתופעות הלוואי שאין להן כל בסיס. בכל פעם שנתקלים בהודעה מפחידה הקשורה לחיסון מומלץ לפנות לאתר משרד הבריאות לבירור אמיתות המידע, ולא להפיץ שמועות כוזבות שמטרתן להבהיל ולרעוע חשש. לא ידוע על תופעות לוואי שמופיעות לאחר חודשים ושנים מקבלת החיסון.

משרד
הבריאות
לחיים בריאים יותר

קו המידע-מטה ההסברה למגזר החרדי
03-509-7000

נשמעים
להנחיות
נזהרים
בקדושת
החיים

איציק איזנשטיין
מעצב פנים

תכנון ועיצוב התאורה לבית

הפעם, בחרתי להקדיש את המדור לתכנון ועיצוב תאורה לבית. כל מי שמכיר אותי, יודע שנושא התאורה בחלק התכנוני שלה קרוב מאוד ללבי, ומהווה עניין משמעותי בתכנון שאני מגיש ללקוחות שלי. אז איך עושים את זה יפה, מדויק ובעיקר נכון? ובכן, לפניכם עשרת הדברות לתכנון נכון של מערך התאורה בחלל.

תרחישים שונים של תאורה בחלל ולשלוט על האווירה בחלל בכל רגע נתון. תמיד תוכלו לקבל את מלוא עוצמת האור הקיימת בחלל, ואם תרצו להאיר אזורים שונים או לייצר אוירה שונה - תוכלו לבחור את מה לכבות או להדליק. התחושה המתקבלת בכל תרחיש ותרחיש תוציא את הבית שלכם שונה ואחר בכל פעם.

■ בגופי התאורה המרכזיים בבית התקינו דימר - "עמעם". כך תוכלו לשלוט בעוצמת האור ובחסכון הצרכני הנלווה לו. עלות הדימרים זניחה במהלך השיפוץ, ונותנת יתרון משמעותי לאורך השימוש היומיומי שלאחר מכן.

■ אם בחרתם להתקין גופי תאורה כבדים על גבי הנמכת תקרה מגבס, אל תשכחו לחזק את תקרת הגבס מראש. הברגה פשוטה ללוח גבס לא תוכל לשאת משקל של גופים כבדים וגדולים, ואתם תיתקלו בבעיה שיהיה קשה לפתור לאחר שהתקרה עשויה ומוכנה.

■ גופי תאורה שקועים בבטון דורשים קופסאות בטון שישוקעו מראש בבטון. חישוב על גופים אלו טרם היציקה ובחרו אותם מראש. לאחר שתיצקו את קיר הבטון לא תוכלו לשקע בו תאורה והיא תהיה חייבת להיות אך ורק על גבי.

■ פרופילי התאורה השונים עדכניים ואופנתיים מאד בעולם העיצוב. שימו לב כי לא כל הפרופילים השקועים כוללים פס אור רציף, ובהתאם - החלל יתקבל עם אזורים חשוכים ומוארים לסירוגין. תכננו את נתיב ההארה של הפרופיל כך שהחלל יהיה מואר באופן מלא וללא אזורים חשוכים.

■ גם בבואכם לבחור גופי תאורה, חישובו על הפרקטיקה. גופי תאורה צוברים אבק וגרוע מזה - לכלוך שמנוני ודביק שקשה להוריד. בחרו גופים שיקלו עליכם את הניקיון, הימנעו מחומרים מחוספסים או שקופים, ומקמו נכון את הגופים כך שתוכלו לטפל בהם במקרה הצורך (בסופו של דבר, כל גוף דורש תחזוקה כזו או אחרת ביום מן הימים).

■ חשוב לפני הכל מהו החלל שאתם מאירים, מה תרצו שיראו בו ומה תרצו שדווקא יוסתר ולא יודגש. רק על פי זה מקמו את גופי התאורה השונים. אין טעם להדגיש קיר שמשופע במפסקים או באביזרים אחרים שגורעים מניקיונו. ולהיפך - חבל לפספס הדגשת תאורה בחלל שמוגדר ותחום בצורה מדויקת.

■ סוגי התאורה השונים, מתחלקים בעיקר לקבוצות תאורה. חשוב מאד בכל חלל לשלב בין קבוצות התאורה. תאורה מתפזרת (שאחראית על עיקר עוצמת האור בחלל), תמוקם תמיד במרכז החלל; תאורה על גבי קיר - תדגיש אזורי הארה כלפי מעלה או מטה; והספוטים לסוגיהם אחראים על תאורה ממוקדת שתאיר תמיד כלפי מטה באזור תחום, ומדגישים את קצוות החלל או עצמים שונים בחלל (לא מומלץ למקם "ספוטים" באזורים שאינם תחומים או במרכז חלל).

■ גוויי התאורה (גוון אור). הנראות הסופית של החלל כולו, תלויה בגוויי התאורה. קיימים בשוק מספר גוויי אור, אך נתמקד ב-2 מתוכם. גוון אור "חם" (3000K), הוא האופציה המועדפת לרוב בחללי המגורים, והוא משרה אווירה יותר חמימה וביטית. גוון אור "קר" (4000K) מתאים יותר לעמדות עבודה, משרדים וחדרי רחצה. הקפידו לשמור על אחידות בטמפרטורת האור בחללים השונים, והשתדלו שלא לערבב ביניהם.

■ עם המעבר הצרכני לתאורת לדים בשנים האחרונות, התאורה הביתית מתבררת כחסכונית ברמה משמעותית מבעבר, וכולם מבקשים לרכוש גופי תאורה מבוססי לד. זכרו כי עוצמת נורות הLED בטבען, אינה שווה לעוצמת ההארה של נורות הלוגן או נורות הליבון השונות, ולכן הגדילו את עוצמת הוואט של גופים אלו, בכדי לקבל עוצמת הארה גדולה יותר. לא פעם, עם הרכבת גופי התאורה בבית מתברר כי החלל אינו מואר דיו ונדרשים תוספות וחזיקי אור. עדיף למנוע זאת מראש ולקנות גופים עוצמתיים יותר.

■ התאורה בבית יכולה לייצר סיפור ואווירה. הקפידו מראש לייצר הדלקות (מפסקים) שונות לכל קבוצת תאורה בנפרד. כך תוכלו לייצר

הפופ האס

30 יום קודם החג מתחילים

אתם כותבים
אנחנו מבצעים

מאזינים יקרים,
השנה ג'ינגל פורים של הישיבה הולך להישמע **אחרת לגמרי**

מה עושים? ◀◀
שלחו אלינו את מילות השיר והלחן בו תרצו להשתמש
ואנחנו נדאג לכל השאר

איך זוכים? ◀◀
מאזינים מידי יום לתוכנית 'מאסטר פליי'
בהגשת: יואלי דיקמן // 14:00-16:00
ואולי גם את תזכרו בג'ינגל מתנה. עלינו

עיבוד ◀ קולות ◀ הקלטה ◀ מסטרינג

107.6 FM KOL: PLAY

קול פליי
תמיד צעיר

"מרגיש כאילו הקרירה מתחילה מחדש"

הווה

כעת אני עומד בפני הוצאת שיר חדש נוסף. זה שיר מאד אישי ועם זאת קצבי ושמח, בו אני חוזר למצב שלי מלפני כמה שנים, עם האסון, ואומר לקב"ה: "תענה לי". כמוכן, ברור שהקב"ה עונה לכל תפילה, אבל אנחנו רוצים שזה יהיה בגלוי, כמו שאנחנו אומרים "עננו ה', עננו", לקחתי את אלדד רצון, שעבד גם את "ישראל שלנו", לעבד את השיר המיוחד הזה. זה מעניין, אני מופיע כבר 15 שנה, אבל בעקבות "ישראל שלנו" והקליפ שלו, אני הולך לחתונות ומגיעים ילדים ובחורים ואומרים שהם מכירים אותי מהשיר... ללא ספק, השיר נתן לי חשיפה גדולה והקפיץ אותי עוד יותר למעלה.

צילום: דודי נחשון

עתיד

מבחינתי, אחרי הסינגלים שהוצאתי, זה כאילו הכל מתחיל שוב מהתחלה, כי פתאום מסתכלים עליי אחרת, כמי שהוציא שירים משלו. אני גם יותר

כעת יותר בנוי ופנוי לזה. השאיפה שלי היא להוציא עוד מהלחנים שלי ושיתחברו אליהם, ולשמח ולרגש את עם ישראל, גם במקום שזמרים אחרים לא יכולים. כי אחרי מה שעברתי, יש לי את המקום הזה שאני יכול להביא בשירה את מה שעברתי, ואת העומקים. מגיע אדם אחרי כמה שנים מאסון אישי, ומחליט עם כל הקושי לשיר. זה בהחלט נותן כח לעשות את השליחות.

עבר

גדלתי במשפחה מוזיקלית לחלוטין. כולם אצלנו שרים, אבל אחי מנדי היה הראשון שלקח את זה באופן מקצועי, לאחר שקיבל את הברכה מהרבי מלובביץ' "מרבין בשמחה". אני, אחרי שנה שלמה בבית מדרשו של הרבי ה'770, הייתי בשליחות בפלורידה במשך שנתיים, ושם הייתי מופיע פה ושם בפני קהל מגוון שהגיע לבית חב"ד, בהם ישראלים רבים. שמעו אותי שם חברים מהישיבה, וכשחזרנו לארץ, אחד מהחברים ביקש שאשיר בחתונה שלו. אמרתי לו: מה קורה לך? אין מישוהו אחר? והוא אמר: אני רוצה שדווקא אתה תבוא לשיר בחתונה שלי. זה היה הסיפתח לכל האירועים. מפה לאוזן השם שלי עבר, והתחלתי להופיע עוד ועוד, והנה אני כבר מופיע 15 שנים בכל הקהלים, חב"ד - כמוכן, אבל גם אצל הליטאים והחסידים.

לפני כשלוש שנים וחצי, נפטרה בתנו הדרי, לאחר מחלה קשה. אחרי האסון, היה קשה לי להקליט חומרים, ואז הגיע אחי שניאור, והרים פרויקט - הקלטת השיר "הבן יקיר לי" של חב"ד, שבו יש את המילים "זכור אִזְכְּרונו עוד". שיר מאד מרגש. ממש פרויקט מדהים, יחד עם יעקב אסרף, וזה היה השיר הראשון שהוצאתי. זה שיר שלא היה כל כך מוכר ולא שרו אותו, אבל מאז שהוצאנו אותו, נכנס לבתי כנסת רבים, בימים הנוראים ובכלל.

שואלים אותי למה רק לאחרונה התחלתי להוציא סינגלים. ובכן, בשנים הראשונות התעסקתי יותר בשירה בחתונות, עוד לא הייתי בראש של להוציא שירים, ובתקופה שלאחר מכן היינו עסוקים בטיפולים של הדרי ע"ה. אבל אחרי השיר הראשון, זה עשה לי חשק לעוד, כי יש לי כל כך הרבה לחנים במגירה. אז אחרי "הבן יקיר", הוצאתי את "אשריכם" שהלחנתי בעצמי ויצא לכבוד הכנסת ספר התורה שכתבתי לע"נ הדרי. וכעת יצא השיר "ישראל שלנו", אותו כתבתי בעקבות התקפת הרקטות על ישראל לפני כשנתיים. עשיתי אז הליכה לספורט, בצד הכביש, ואז שמעתי "צבע אדום" ומיד נשכחתי על הרצפה. הרעיון לשיר עלה לי בראש ממש אז. תמיד חשבתי לעצמי על דברי הרש"י הראשון בתורה, שאומר על ארץ ישראל, "ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו". וכשהייתי שם במתקפה, עלה לי הרעיון לעשות מזה שיר, והתחלתי לכתוב, "אלפי שנים עמים שונים, שמנסים תמיד לפגוע בנו לנכותנו, והקב"ה מצילנו מידם". משם זה התחיל.

אני רוצה להגיד פה גם תודה ענקית לרדיו קול פליי שמשמיע את השיר הזה בלי סוף. אחרי האסון שפקד את משפחתנו, ידעתי שאחרי דבר כזה ניתן או ליפול או לקום. ואני החלטתי לקום ולהמשיך לשמח. והרדיו, שמשמיע את השיר ואת שאר השירים, נותן לי כח להמשיך לעשות את מה שאני עושה, ולרפא לי את הנפש. ואני אומר זאת מעומק הלב.

studiomiroca@gmail.com

ג'ואיש מיזיק .FM

האפליקציה
הראשונה
למוזיקה יהודית

Download on the
App Store

GET IT ON
Google Play

... עדכון חדש לאפליקציה ...

שיעורי
תורה

ערוצי
רדיו

שיתוף בין
משתמשים

פלייליסטים
לכל הגנלה

חיפוש
מתקדם

פרופיל
איש

ממשק
חדש

זמין להורדה גם במכשירים מסוגנים

בקרו באתר: www.jewishmusic.fm

סיכום אירועי חנוכה סיכום אירועי חנוכה סיכום אירועי חנוכה

מדליקים את הנשמה

בירושלים נערך מופע ענק בחסות ראש העיר מר משה ליאון, ששודר בשידור חי ב"קול ברמה" ולצפייה באתרים השונים. הפקה: 'אפקט' בהנלת אפרים זילברברג. צילום: יעקב נחומי

ר"ע ירושלים משה ליאון

משה דוד וייסמנדל

שמחה פרידמן

דודי קאליש

יואלי דיקמן

ידיה מאיר

סיכום אירועי חנוכה סיכום אירועי חנוכה סיכום אירועי חנוכה סיכום אירועי חנוכה סיכום אירועי חנוכה

מעמד ועתה כתבו לכם

בביתר עילית נערך המעמד השישי של "ועתה כתבו לכם ביוזמת סגן ומ"מ רה"ע הרב יהודה עובדידי, ובמעמד גדולי ורבני העיר ביתר. את האירוע הנעימו בשירתם נמאל הרוש ואבי אילסון, בליווי תזמורתו של בני לאופר. הפקה: מוטי רבינוביץ-טיפ. **ודא ארז: מדיה פרו. צילום: שלומי כהן**

מכע הצדעה מוזיקלי לתזמורת האנדלוסית

תזמורת אנדלוסאלם האירה את עיר הבירה במופע השקה והצדעה למוזיקה האנדלוסית, כשהיא מארחת את גדולי הפייטנים משה לוק, בנימין בוזגלו וליאור אלמליח. המופע התקיים ביוזמת מ"מ וסגן ראש עיריית ירושלים הרב צביקה כהן, וראש העיר ירושלים חובב הכיט מר משה ליאון

עני חנוכה **סיכום אירועי חנוכה** **סיכום אירועי חנוכה** **סיכום אירועי חנוכה** **סיכום אירועי חנוכה**

אור התורה בירושלים

במוצ"ש מקץ נערך בירושלים כינוס בני ישיבות לעידוד כתיבת חידושי תורה, בהשתתפות גדולי התורה שליט"א ואישי ציבור. על החלק המוזיקלי: אברמי רוט, מנדי וייס, יוסי ברגר, ארי הל, קובי גרינבוים, מקהלת "מלכות", מקהלת הילדים "חסידיםמלך" וילד הפלא בעצי קלצקין, בליווי תזמורת מורחבת של יהודה גלילי, עם 19 נגנים. הפקה: מאיר ביעדר.

צילום: קובי כץ

מקהלות מלכות וחסידיםמלך

ארי הל

בעצי קלצקין

אברמי רוט

קובי גרינבוים

יהודה גלילי

יוסי ברגר

הרב אברהם רובינשטיין

מר משה ליאון

חסידיםמלך

רוט וקלצקין

סיכום אירועי חנוכה סיכום אירועי חנוכה סיכום אירועי חנוכה סיכום אירועי חנוכה סיכום אירועי חנוכה

נרות של חיים

מסיבת חנוכה מיוחדת ושמחה נערכה ע"י ארגון "חיים לילד" ורדיו "קול ברמה", בהגשת שר השמחה עמי מימון. הופיעו: זאנוויל וינברגר, שרוליק קלצקין, יענקי אויש, להקת הקוזקים בהנהלת ר' יוני וייס ומקהלת מלכות בניצוחו של פנחס ביכלר, בליווי תזמורתו המורחבת של שמוליק לוטרמן. **הפיק:** חונא דייטש

זאנוויל וינברגר

חונא דייטש, עמי מימון, הרב ראובן סקלר

יענקי אויש

עני חנוכה **סיכום אירועי חנוכה** **סיכום אירועי חנוכה** **סיכום אירועי חנוכה** **סיכום אירועי חנוכה**

אורה זו תורה

מעמד רב רושם של שמחת חנוכה ל-1,200 תלמידי ישיבות שהשתתפו ב"לבקר בהיכלו", כשהמעמד התקיים ב-30 מוקדים בכל רחבי ירושלים, ביוזמת מ"מ וסגן ראש עיריית ירושלים הרב צביקה כהן, וראש העיר מר משה ליאון. שרו: פני אינהורן ונפתלי קמפה, בליווי תזמורת המנגנים

"חנוכה סטאר": אירוע הלייב הגדול באירופה

למעלה מ-100 אלף צופים השתתפו באירוע "חנוכה סטאר" שסחף אליו קהלים רבים ומגוונים מרחבי העולם, וקיים ע"י ארגון 'כולל תורה'. בחלק האומנותי: ישי לפידות וצמד ילד. הפקה: צבעים הפקות. צילום: חיים טויטו

ישי לפידות וצמד ילד

ישראל שומע ומדווח

ישראל כהן

בתמונות: אילסון באולמן עם הילד הערבי >> גרטר מתחדש בחדש של "אידיש נחת" >> נפתלי קמפה עם יהודה גרין, אלי ביר ועוד חברים בארה"ב >> יונתן רזאל על הפסנתר בביתו של דוד פדידה

הבוגר המפורסם של פרחי לונדון, הרב **דודו נדב**, עובד על אלבום חדש משירי פרחי לונדון הידועים. זה קרה בעקבות חלום שחלם, ובו הגיע אחד מרבותיו ושאל אותו מדוע עזב את עולם המוזיקה? בקרוב נדב נוסע ללונדון להקליט מקהלת ילדים לונדונית שתתאים לאווירה. ועוד בונס באלבום: שיר חדש של **גאל צליק**, מנצח פרחי לונדון, שהולחן לפני כ-40 שנה ומעולם לא פורסם. **יואלי דיקמן** על ההפקה המוזיקלית.

בקרוב: הזמר **ישראל פרנס** מוציא סינגל חדש, שהלחין במשותף הרב **עקיבא המניק יוסי גרין**.

רוצים ברכה ליום ההולדת מאברהם פריד? אתר חדש בשם saymazetov מציע ברכות מצולמות מגדולי הזמר החסידי ומפורסמים נוספים, תמורת כר כר טבין ותקילין. אז כמה יעלה התענוג? ובכן, 150 דולר לברכה מפריד, 36 דולר לברכה מחיים שלמה מאיעס; **גד אלבז** – 56 דולר, **בני פרידמן** – 108 דולר, **איציק אורלב** – 36 דולר, 72 דולר אם חשקה נפשכם במזל טוב אישי משמילי **אונגר**.

אחרי "שיר השמחה" ו"שירת הבקשות" – בקרוב יוציא **שוקי סלומון** את "שיר האחדות" עליו הוא עמל בימים אלו יחד עם הזמר והמעבד **דיידי טויב**, בו יצטרפו אליו גדולי הזמר החסידי והמזרחי.

נפתלי קמפה יצא בחנוכה לשורה של הופעות בארה"ב, בעיקר באזור לייקווד. בטומס ריבר, הוא הופיע באירוע פרטי יחד עם **יהודה גרין ואלי ביר** ("ויהיו רחמיך").

איש העסקים **איציק שינפלד** מ"שינפלד תיירות" חיתן את בתו במלון "קונרד" דובאי, כשהחתונה הוקדמה בשל ההכרזה על הסגר בישראל. הגיעו לשיר: **ישי לפידות** ואוהד מושקוביץ בליווי הקלידן **איציק ויינרטן**. האח, **יונתן שינפלד**, הוציא לכבוד אחותו הכלה סינגל חדש בשם "אחות קטנה". **קובי ברומר** ותזמורתו המלאה היו אמורים להופיע באירוע, אך בגלל הקדמת האירוע וסכנת הבידוד – ויתרו. **דוד פדידה** היה על ההפקה.

איציק דדיה חזר מארה"ב, ומשחרר בעוד כשבועיים סינגל חדש – "כיסא המלך", הפקה עם לא פחות מ-50 נגנים.

בקושי יצא לו האלבום החדש "אמונה וביטחון" של מקהלת הילדים "**אידיש נחת**", וממש באותו זמן יצא גימיק חדש לשוק הילדים: גיטרה ייחודית המנגנת את שירי

מופע האסק כפול: השנה, לראשונה, יתקיימו שני מופעי האסק, מופע בני יורק (בב' באדר), ומופע ב... דובאי (ב"ט באדר). המופע בדובאי תוכנן להתקיים למעשה בשבוע הבא, יום רביעי כ"ט בטבת, אלא שהוא נדחה מעט בשל ענייני הקורונה. ומי המופיעים? לפי גורמים בהפקה מחכים קודם כל לראות מי האמנים שייסגרו בני יורק, לפני סגירת האמנים לדובאי.

סיפרנו כאן רבות על האלבום המתהווה של **שלמה יהודה רכניץ**, שמשום מה התעכב, אך כעת אנחנו מתבשרים שהאלבום ירד למאסטרינג ואמור להפציע ממש בשבועיים הקרובים. האלבום יכיל לפי התכנית לא פחות מ-14 שירים, ומלבד שמות גדולי הזמר שכבר פרסמו את השתתפותם, אנחנו חושפים כאן לראשונה שבאלבום ישיר גם **יעקב שוואקי**, ויהיה גם שיר ייחודי ומרגש שישיר **ליפא שמעלצר**. גם **אוהד מושקוביץ**, **שמחה ליינר**, **ברוך לוין** ו**משה מנדלוביץ** בפנים. חלק מהשירים יהיו כאלה שפורסמו כבר באלבום הקודם שחולק באופן מצומצם יותר בחתונת בתו של רכניץ. **מרדכי בן דוד** לא ישיר לבסוף הפעם באלבום.

המלחין **יוסי גרין**, אנחנו חושפים כאן לראשונה, עובד בתקופה האחרונה על אלבום דואטים ללחניו (חדשים כמובן) עם הדור הצעיר של הזמרים. ישירו, בין השאר: **מרדכי שפירא**, **משה טישלר**, **אלי מרקוס**, **בני פרידמן**, **שולם למר**, וכנראה גם **שמילי אונגר**. העיבודים של **אלי קליין ואיצי ברי**.

ועוד מגרין: בחודש האחרון הסתיימו ההקלטות לשיר הראשון לאלבום "התו העשירי" (אלבום המשך ל"תו השמיני"). מדובר ביצירה בשם "סולם מוצב ארצה", עליה עבדו, מלבד גרין, אותו צוות של "התו השמיני" – **שי בכר**, **יוסי טיברג ואלי ליינסקי**. מספרים שהקלטת היצירה הזאת לקחה לא פחות משנה.

מזרח תיכון חדש: דואט מחודש לשיר "תן לי אור" של **אבי אילסון** הוקלט בימים האחרונים, כשהשותף לדואט הוא... **תיא**, ילד ערבי בן 14 מבית ג'אלה, ששמע בבית החולים בו הוא מטופל את השיר והתחבר דווקא לסגנון הזה ולזמר החרדי.

אחרי **שולי רנד**: הזמר והיוצר **יונתן רזאל** מצטרף למשרד ההפקות FDS פרודקשין של **דוד פדידה**. כזכור, בשנה וחצי האחרונות חידש המשרד את פניו וצירף לבד משולי רנד גם את **קובי ברומר**, **יונתן שינפלד**, **אהרליה נחשוני**, **שוקי סלומון** ועוד.

<< תזמורתו של גלילי ומקהלת מאות הילדים >> עמירן מותראיין לבן נאים

שפרש מעולם המוזיקה, אבל ממשיך השבוע הוציא עם האח **יוני**, קאבר לשיר של **אברהם פריד** "שלח לי כח".

אחרי היצירה "שלום זכר" המפורסמת של מקהלת **מלכות** וגדולי הזמר החסידי, נצפו השבוע חברי המקהלה שוב עם רשימת אמנים ארוכה, מצלמים את הפרק השני בסדרה: "הקידוש". יש למה לחכות. ואפרופו "מלכות": מאחורי הקלעים אנתוני שומעים על סדרת 'מאחורי הקלעים' שמתבטלת בחדרי העריכה של 'מאסטרטגיה' של **פנחס ביכלר** ו'הרשי' של **הערשי סגל**, הצמד שהביא בשנתיים האחרונות את מוצרי הצפייה החסידיים המשובחים ביותר.

ואחרון ממלכות: הפקת ענק מגיעה בימים אלה לישורת האחרונה: **מונה רוזנבלום** ומקהלת מלכות עם יצירת מרגשת וחדשה של **משה וינטרוב** שמבצע אותה בשירתו שלו יחד עם קולות המקהלה ותזמורתו של מונה.

עמירן דביר ובני לאופר הצטלמו לפודקאסט חדש בענייני מוזיקה, "מדברים תרבות", של המפיק **פנחס בן נאים**.

שבת אחים: דואט מתקדם בימים אלה בין האחים **שלומי ויענקי דאסקל** לשיר ביידיש בשם "אודה את ה'", אותו הלחין יענקי ועיבד **אברומי ברקו**. השיר הייחודי (עליו כבר סיפר יענקי בראיון למגזין זה) יוצא לקראת סוף הקורונה – בעז"ה – כהודאה לה' על כך שאנחנו נושמים, אוכלים, ויש לנו חוש טעם וריח. כזכור, שני האחים עברו בעצמם את הקורונה. את השיר מלווה מקהלת **נרננה**.

גם הזמר **שמילי מורגנשטרן** יוצא בימים אלה בסינגל עם מקהלת נרננה. על הלחן: **אברומי זופניק**. ועל העיבוד: **שלומי פולגער**. ההפקה היא של הזמר **חיים בלומנפלד**.

כבר סיפרנו לכם ש**שלמה שמחה** חוזר לעניינים, וכעת אנחנו מספרים שממש השבוע הוא התחיל לעבוד על נושא ההפקה המוזיקלית עם **יואלי דיקמן**.

תזכרו את השם הזה: **דוד הולשטיין** (לא הוא מ'נועם הפקות'...) הוא זמר חדש משיקגו, שמקליט בימים אלה שירים חדשים בסגנון המזכיר במקצת את **מרדכי שפירא**. יודעי דבר מספרים על יכולות ווקאליות יוצאות דופן. תזכרו היכן שמעתם עליו לראשונה.

הזמר והיוצר **אבי הס** משיק את אלבום הבכורה 'לילות בהר'. תריסר יצירות, כולן פרי לחניו של הס עצמו ובסגנונו האקוסטי והייחודי. על העיבוד: **מנחם ספרא**.

אידיש נחת, בה הילדים יכולים גם להצטרף עם מיקרופון מיוחד, אל מקהלת הילדים. אפרופו, **שלומי גרטנר** דאג לשגר הוכחה מצולמת מלונדון שהוא כבר התחדש באלבום.

החודש נערך מעמד ייסוד הקהילה החסידית ברמת בית שמש ג'. הופיעו: **זאנוויל ויינברגר**, מקהלת **מלכות**, מקהלת הילדים **חסידימלך**, ילד הפלא **בנצי קלצקין** ו**הערשי סגל**.

אלי הרצליך עומד לפני הוצאת שיר שקט חדש. על הלחן: **אלי לאופר**, ועל העיבוד – **דוד איכילביץ'**.

גם הזמר **אהרון סיטבון** עומד לפני הוצאת אלבום נוסף. הלחנים שלו, ואילו העיבודים והמילים – של הצמד חמד **קליין-ברי**.

שיתוף פעולה מסקרן נרקם לו בימים אלה, בין **יצחק מאיר לשוע פריד**, שהלחין (באורח יוצא דופן בקריירה המוזיקלית שלו, שמתמקדת בעיבודים) שיר חדש על המילים "ידיד נפש" מסעודה עלישית, אותו ישיר יצחק מאיר.

עולם המוזיקה החסידית והמזרחית איבד החודש את אחד מסטובי הפייטנים – הרב **ארמוני (עמרם) סוסנה** ז"ל, שהלך לעולמו לאחר מחלה קשה. סוסנה היה מחלוצי המוזיקה החסידית-מזרחית מאז שנות ה'90, והופיע באירועים מתוקשרים של רבנים ואדמו"רים. בין להיטיו הגדולים: "שער הרחמים". בנו שיחי', הוא המוזיקאי והקלידן המוכשר **ישראל סוסנה**.

תחנות הרדיו החרדיות שמו לב לתאריך יום ההולדת של המוזיקאי **יהודה גלילי**, ובאותו יום פתחו רבים משדרני תכניות המוזיקה את תכניתם בשירים מעיבודיו של גלילי. "קול פליי" אף הקדישו ספיישל שידור מיוחד, שעתיים מלאות של מוזיקה, מהיצירות בהן מעורב גלילי. מזל טוב גם מאיתנו. גלילי גם הספיק להופיע לפני כשבועיים בחיידר בירושלים עם מקהלה של 1,200 ילדים ששירו ביחד את כל השירים.

שלום ברנהולץ מגיש עוד סינגל חדש ומוצלח, "עם סגולה". ברנהולץ רואה את המקצוע שלו כזמר חתונות ושמחות, ועדיין, מעת לעת נכנס לאולפן כדי להקליט חומרים מוזיקליים חדשים. את השיר החדש הלחין **אלחנן אלחדד**, ועיבדו **קליין ברי**.

מיכה גמרמן הדהים את עולם המוזיקה בחודש האחרון כשהודיע על פרישה מעולם המוזיקה. אז גמרמן אולי טען

פראג - מחוץ למסלול הקבוע

דודי רובינשטיין יועץ תיירות ומנהל "חול" מהודר"

תעודת זהות: פראג, עיר הבירה של צ'כיה | **שפה:** צ'כית | **מטבע:** קורונה (לא הנגיף...) | **האזור היהודי:** רובע 1 | **מלון יהודי כשר למהדרין:** קינג דיוויד (מחוץ לרובע 1) | **חברות** | **תעופה:** אלעל, וויזאיר, צ'ק איירליינס, סמארט ווינגס

מבוך מראות. על גבעת פטו'ין ממוקם מבנה בדמוי טירה, בתוכו נמצא מבוך מראות מרהיב. במקרה ותצליחו לעבור את כל המבוכ מבלי שהמראות יבלבלו אתכם, מחכה לכם בסוף המבוכ תמונה ענקית תלת מימדית המתארת קרב עתיק אשר התקיים על גשר קארל בפראג. כמו כן, בהמשך המבוכ ישנו אולם הנקרא "אולם הצחוק", בו נמצאות מראות שמעוותות את המראה שלכם, משמן לרוח, מגבוה לנמוך, ועוד. משעשע במיוחד.

חצי האי קאמפה. חצי אי מקסים בלב פראג. נחבא מאחורי גשר קארל. מקום מדהים במרכז פראג עם פינות ירוקות, תעלות זורמות, מסעדות הממוקמות טוב ותצפית מדהימה על גשר קארל, הנהר והעיר העתיקה. לטייל ברחובות קאמפה, להרגיש בונציה, ללכת לגלגל תחנת קמח. לטייל בפארק ולתצפת ממנו על הנהר והסירות ששטות בו. הסירות הצרות ביותר מצליחות להשתחל לתעלה שבתוך קאמפה.

מיצג דמוי הפינגווינים בקאמפה - Yellow Penguins. תתקדמו לפארק הירוק של חצי האי קאמפה, משם תראו את המיצג. שורה ארוכה של פסלי פינגווינים צהובים בנהר: 34 פינגווינים צופים על העיר פראג. הרעיון, בגדול: תשמרו על איכות הסביבה, שלא ניעלם מהטבע, מיצג חמוד ביותר.

שוק המזכרות של פראג Havel'ské tržiště. מדובר בשוק מזכרות לתיירים, 5 דקות הליכה בסמטאות הצרות היוצאות ממגדל השעון לכיוון העיר החדשה. השוק בנוי לאורך 2 רציפים של דוכנים פתוחים וסביבם חנויות סגורות. השוק מאד חביב על תיירי פראג, וניתן למצוא בו את כל השמונצ'ס והמזכרות. תבדקו את הסחורה גם בדוכנים וגם בחנויות, תתמקחו קצת כמוכר ותיהנו מהחווייה.

אזורים שמחוץ לעיר

קרלובי וארי - קרלסבד (טיול מחוץ לעיר). נצא מהעיר הגדולה פראג לעיירת המרפא המפורסמת קרלסבד, שבה התהלכו אדמו"רים וגדולי עולם לפני מלחמת העולם בנאות דשא בקרלסבד, זאת בשל

הטור הזה נכתב כשמבצע החיסונים הגדול בישראל יצא לדרך. כשגם אירופה מצטרפת למאמץ החיסון. הקורונה עדיין פה וצריך להיזהר ולהישמר, אבל כבר יש תחושה באוויר של אור בקצה המנהרה. הדרכון הירוק נראה בהישג יד יותר מתמיד, ויש סיכוי לא רע שבאביב נחזור לטייל באירופה. אז הנה אני כבר מכין אתכם במדור הפעם לטיול הבא. נהיה אופטימיים ונבקש מהקב"ה שהכל יסתדר על הצד הטוב ביותר. **מנע מגיפה מנחלתך.**

בגיליון מספר 2 סיפרנו כאן במדור על פראג. כתבנו כי מדובר בעיר מאד יפה ומרשימה, קומפקטית, ובעיקר נוחה להתמצאות. הבטחנו חלק ב', והנה אנחנו מקיימים. הפעם, אקח אתכם למקומות מעניינים נוספים בעיר ובסביבתה, מעבר לטיולי החובה בעיר העתיקה - באלטנוי שול, או לחילופין מצודת פראג וגשר קארל.

יצאנו לדרך.

מגדל ז'יז'קוב מידע שימושי: פתוח עד חצות, כניסה 250 קורונות. נעלה למגדל לקומות התצפית שבגובה 100 מטר, ממנה רואים את כל פראג מלמעלה בכל הכיוונים. במקום שלושה חדרי תצפית, אחד מהם עם ערסלים תלויים. יש גם מסעדות ובתי קפה שניתן להשקיף מהם על העיר.

קבר הנווד ביהודה. מתחת למגדל, יש בית קברות יהודי בו נטמן הנווד ביהודה.

גבעת פטו'ין. קצת על הגבעה: גבעת פטו'ין, היא גבעה בגובה 327 מטר. ניתן לעלות על הגבעה ברגל או בפוניקולר (מעין הכרמלית שלנו בחיפה) תיירותי מיוחד - רכבת גלגלי שיניים שמטפסת את הגבעה בנסיעה קצרה. בראש הגבעה נמצא פארק ירוק, שמאד נחמד להסתובב בו.

מגדל אייפל של פראג. בראש גבעת פטו'ין, נמצא עותק של מגדל אייפל המקורי, שנבנה כאן בשנת 1891, והוא קטן פי 5 ממגדל אייפל בפריז. מומלץ לעלות למגדל לתצפית. מחיר: הכניסה לפארק בחינם, הכניסה למגדל עולה 110 קורונות.

מגדל ז'יז'קוב

חצי האי קאמפה

מבוך המראות

בית העלמין היהודי בפראג

מגדל פטריין

ניתן לקבל בדוכני התיירות, אם כי אל תטרחו. מזהים אותם בקלות מהטיילת.

הגיזור, אחד המעיינות מתפרץ מהאדמה בצורת גיזור. המעיין נקרא Hot Spring Colonnade והוא נמצא לקראת סוף הטיילת שעל הנהר, שווה ביקור וצילום (חינם).

המדרחוב ובית הליקר. כנסו למדרחוב מסריק masaryk. מיד בתחילת המדרחוב נמצא מבשלת הליקר המפורסמת Becherovka, ליקר העשבים הצ'כי המפורסם בעולם. כנסו לחנות ותתרשמו. אפשר להיכנס ולראות את תהליכי הייצור והחביות. טעימות מותר? יש אומרים שכן, משום שזה מעשבים, ויש אומרים שלא, וכל אחד יעשה שאלת רב.

תמשיכו על המדרחוב עם החנויות לתיירים, עד שתגיעו לנהר, שם תפנו ימינה לכיוון המלונות והמעיינות.

הרכבל לגבעת דיאנה. לפני המלון יש סמטה קטנה שתיקה אתכם לפוניקולר שמטפס מהנהר אל מעל העיירה להרים. בתחנה העליונה יש גם מגדל תצפית. אפשר לשוטט שם ולמלא את הריאות באוויר מיוחד. אפשר לחזור ברגל או ברכבל.

אחרי יום כזה, נחזור לפראג לקראת ערב, עמוסי חוויות נופים ורשמים...

סגולת מעיינות המרפא החמים הנובעים במרכז העיירה, וביערות המקיפים את העיירה.

הנהר. הרחוב הראשי של קרלובי וארי על הנהר החוצה אותו הוא מרשים ביותר. המבנים המרשימים משני הצדדים, ההרים הירוקים שמעל. סיירו לאורכו באופן רגוע, ותדמינו שאתם רעבעים לפני 150 שנה שיוצאים לנאות דשא בקרלסבד ומרינבד...

מים רפואיים. הגעתם עד קרלסבד, לא תשתו מים רפואיים?... הצטרפו ל"שיגעון" התיירים, זה משעשע. קודם כל 'חייבים' לקנות כוס עם קש מיוחדת, אחרת המים ממש לא רפואיים... יש הרבה דוכני מזכרות ברחוב בהם אפשר לקנות את הכוסות. תקנו אפילו אם אתם לא מתכוונים לשתות. זאת מזכרת יפה.

לאורך הרחוב פזורים ברוזים מיוחדים שמגיעים מהמעיינות. אתם תזהו אותם לפי התור של התיירים. תעמדו בתור, תצטלמו, תמלאו את הכוס... תשתו לבריאות. אבל היי, זהירות! זה חמים ולא טעים! אמנם נכון שיש בזה ברזל, קלציום, מגנזיום ועוד סגולות רפואיות. בקיצור, לשיקולכם.

המעיינות - הקולונדות. מלבד הברזים, לאורך הרחוב פזורים מספר נביעות בתוך מבנים מרשימים, כאשר הכניסה והמים חינם. ליד כל ברז או מעיין יש שלט שמציין את הטמפרטורה של המים. המעיין הכי חם הוא 70 מעלות! את מפת המבנים של המעיינות

קרלובי וארי

תעודת זהות

ד"ר זילברשטאם

גיל: 38, מגורים: מושב חמד.
עיר מוצא: חיפה. נשוי למיכל ואב ל-4.
אם לא היית גר בחמד, איפה היית גר? ביישוב
מרוחק בפסגת הגולן או השומרון.

יצאנו לאכול

יוסי אטינגר & אלי הלמן

"הטיפ שלי למבשלים: לקבל השראה ממטבחים אחרים ושונים"

הארוחות נחלו הצלחה מסחררת והשתתפו בהן אלפי סועדים שזכו לחוויה שלא ניתן לחוות דוגמתה במסעדות. לצד זאת, בפרט בעת הקורונה, מוכר דודי יחד עם זוגתו, מיכל, בעלת כישרון בפני עצמה, מעת לעת מאכלי שבת ממטבחו במושב חמד.

מה הזיכרון הראשון שלך מהמטבח?

"כנפיים בתנור, האושר של הילדות שלי".

כמה שנים אתה כבר בתחום האוכל?

"מאז שנולדתי פחות או יותר".

מהו חומר הגלם האהוב עליך במיוחד?

"שמן זית".

מהו סוג האוכל שמאפיין אותך?

"בשרים מעושנים".

מה מרגש אותך בעבודה עם אוכל?

"לגרום לאנשים אושר כשאוכלים את האוכל שלי".

איך אתה מתמודד עם מעבר הקורונה, והטראומה הגדולה שהיא גרם לענף המסעדנות?

"אין כל כך דרך להתמודד עם משהו שהוא בלתי צפוי, אלא לזרום ולנסות להתאים את עצמך למצב בכל רגע נתון".

ולסיום, טיפ למבשל:

"ידע זה כוח. לקרוא וללמוד כל הזמן על חומרי הגלם ועל שיטות בישול, לקבל השראה ממטבחים אחרים ושונים ממה שהורגלנו".

הכותבים הם מנהלי "דוילישס", קהילת הקולינריה הכשרה הגדולה בישראל

צילום: אסף אבנר

אופן ההכנה והרכבת המנה:

נערבב בקערה גדולה את כל המרכיבים, נזהר לא ללוש את המסה (העיסה) שתישאר אוורירית.

נטעם ונתקן תיבול.

נמרח שמן זית ומעט זעתר על חצי פיתה ונקלה בתנור.

נניח תלולית יפה של הטרטר על הפיתה, נזוף מעט טחינה גולמית ונגיש מיד.

פינת מחתפון

טרטר בקר ים תיכוני

מצרכים:

- 300 גר' שייטל או פילה בקר קצוץ דק
- חצי כוס כוסברה קצוצה
- חצי פלפל ציילי אדום קצוץ
- כף לימון כבוש קצוץ
- חצי תפוח ירוק חמוץ קצוץ דק
- חצי חציל קלוי קלוף וקצוץ דק
- שמן זית, מלח וסומאק

lechaimb2@gmail.com

ישראל ברגמן & יואב שוורץ

לחיים בשניים

תחביב מקצועי: אז איך הכל התחיל?

עם השנים למדתי להעריך יינות שמוגדרים פשוטים ומחירים זול, בעיקר כי הגעתי למסענה אחרי הרבה מאוד ניסיונות וטעימות, שהעולם האמיתי נמצא דווקא יינות במחירים של 120-50 ₪, שבדרך כלל מספקים תמורה גדולה יותר למחיר מאשר יינות יקרים ויוקרתיים. אך לצד זאת אסייג ואומר: בהחלט שיינות יקרים הם לרוב טובים מאוד ולעיתים לאין ערוך ושיעור מיינות זולים, אבל בשביל ליהנות באמת - נוח יותר ואפשרי יותר לעשות זאת ביינות איכותיים סטנדרטיים.

ואם פתחנו את המדור במפגש הראשון שלי עם יין, אז נסגור אותו במעבר מעניין לעניין באותו העניין: את מרבית היינות שרכשתי בחיי רכשתי באותה החנות ואצל אותו הספק (שותפי למדור) שהינו מורי ורבי לתחום היין ומקצוען בכל קנה מידה, ועם השנים הפכנו לחברים קרובים. נדמה לי שכל מי שקרא את המדור נפגש כבר בשמו: קוראים לו יואב שוורץ, ולחנות קראו שירת היין (היא נסגרה, למרבה הצער, בתחילת משבר הקורונה).

בפועל, המעגל יכול היה להיסגר כאן, אך ישנה עוד פינה קטנה שתסגור אותו בצורה מדויקת יותר:

הסיבה שבגללה הגעתי לאותה ההזדמנות לפגוש את היין ההוא שטעמתי לראשונה בחנות שירת היין אצל יואב שוורץ, הייתה חבר נוסף, ושמו ישראל אלטר, ששכנע אותי לבוא ולנסות משהו חדש. כן, גם שמו כנראה כבר מוכר לקוראים הקבועים...

אז כיום, אחרי מעט יותר מעשור, ואלפי בקבוקי יין, אנחנו משתדלים להמשיך לחוות, ללמוד, וליהנות, כל אחד בנפרד, ופעם בחודש ביחד - כדי להביא מדור מעניין וייחודי. במסגרת כתיבת המדורים נפגשתי ביינות חדשים וביקבים חדשים, לצד חברים ישנים ומוערכים.

בעז"ה, אני מאחל לכולנו שבקרוב יסתיים משבר הקורונה, ונשוב - כבר במדור הבא - לכתיבה טעימה ומעניינת.

לחיים בשניים! ישראל ברגמן.

סגר שלישי כבר כאן, לא ניתן לנסוע ליקבים השונים ולסקר לכם בקבוקים ייחודיים. לכן, לרגל הסגר השלישי, הפעם אני, ישראל, אחרוג קצת ממנהגי ואכתוב קצת על עולם היין מהזווית האישית שלי.

המפגש הראשון שלי עם יין יבש איכותי, היה בשנת 2011, בחנות בני ברקית קטנה ברחוב ירושלים. אני זוכר עדיין את הבקבוק שטעמנו: זה היה שילה לג'נד 2 בציר 2009. שתיתי והתאהבתי בו מידית: יין עם גוף מלא, פירותי מאוד, צבע אדום עז קרוב לשחור. זה היה יין מופלא שהיה בו הכל מהכל.

עד אז נחשפתי בעיקר ליין מתוק (שממש שנאתי) ולמשקאות עתירי אלכוהול, בעיקר וויסקי, וגם בירות, שהיו תחביב מפוצץ פחמימות וקלוריות.

באותו הרגע החל מסע מופלא שהוביל אותי לחיבור עמוק ורחב עם עולם היין לעומקו, ואהבה מיוחדת ליקב שילה שבהמשך התפתחה לידידות אישית קרובה עם היינן עמיחי לוריא (גילוי נאות וכו').

בין השנים 2011-2014, ניסיתי בעיקר להכיר כמה שיותר יינות. רכשתי כל הזמן בקבוקים שלא הכרתי. נאלצתי להסתפק במעט תערוכות יין, בגלל הכשרות, אך המעט שהיו סיפקו חוויה יוצאת דופן ומרשימה. השתתפתי בעשרות ערבי יינות מודרכים עם חברים במסגרת אותה החנות, שבה פגשתי לראשונה את היין ההוא, ושבהמשך עברה לרחוב הרב קוק למקום גדול ומרווח שכלל מרתף יינות ואולם טעימות מסודר, שביליתי בו מאות שעות.

לצד מסע ההתעניינות, התחלתי לרכוש יינות וליישן בעצמי. רכשתי מקרר יינות די גדול שהתמלא עד אפס מקום, ואני מחזיק באוסף יינות מתיישנים שמדי פעם מתפנה בו מקום. אני שותה לא מעט בקבוקי יין בכל שבוע, רובם המוחלט עם חברים. לטעמי, אין שום צורך בסיבה מיוחדת בכדי לפתוח בקבוק יין. רק צריך זמן ומנוחת הדעת (וקצת פרנסה...), והחוויה תמיד תהיה טובה.

עולם היין

צוות היינים הטוב ביותר

צוות שופטי תחרות TERRAVINO תחרות היין והאלכוהול החשובה והיוקרתית בעולם הנערכת בישראל מדי שנה בהשתתפות שופטים ומומחי יין מובילים, הכריז על רשימת הזוכים לשנת 2020.

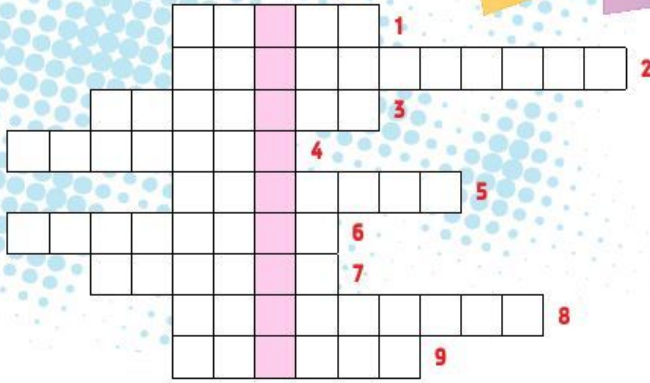
צוות היינים של יקבי ברקן וסגל זכה בתואר צוות היינים הטוב ביותר בתחרות. בנוסף, יקב ברקן זכה במדליית העל - זהב כפול, ארבע מדליות זהב ומדליית כסף. יקבי ברקן וסגל זוכים לכשרות המהודרת של בד"ץ חוג חתם סופר פ"ת ובד"ץ בית יוסף וכן הכשרות המהודרת של מומחה הכשרות הגר"ד לנדאו.

בתחרות השנה נטעמו ונשפטו 474 יינות, 268 מהם ישראלים

והשאר מ-14 מדינות שונות ברחבי העולם. צוות השופטים המורכב מומחי יין, גורמה, סומליירים מובילים, טועמי יין ישראלים, המקורבים בעשייתם ופעילותם בעולם היין בישראל. במסגרת התחרות, קברנה סוביניון מסדרת אלטיטוד 585+, בציר 2016 של יקב ברקן זכה במדליית זהב כפול; קברנה סוביניון מסדרת ספיישל רובר, בציר 2017 של יקבי ברקן זכה במדליית זהב. וכך עוד שורה של יינות מהיקב, שזכו במדליות זהב וכסף. יקב ברקן הוא היקב המעוטר ביותר בתחרויות יין בינלאומיות, לאורך השנים זכה היקב בכ-500 מדליות בתחרויות יין נחשבות. ברקן הוא היקב הישראלי גדול ביותר וגם היקב המוביל במכירות היין.

תשבץ קולפליי

תשבץ אלבומים

גלו בקיאות ומצאו את הפתרון: בהגדרות התשבץ תתבקשו לאמץ את הזיכרון ולהזכר בשמות אלבומי מוזיקה חסידיית ידועים. אם תענו נכונה על כל ההגדרות, בקוביות הבולטות תקבלו את שמו של זמר חסידי ידוע (4, 5)

1. אחד מאלבומיו של יידל ורדיגר
2. אלבומו האחרון של מנדי ג'רופי
3. אלבומו החדש של שמילי אונגר
4. האלבום הראשון של ר' שלמה קרליבך ע"ה
5. אחד מאלבומיו של יעקב שוואקי
6. האלבום שאלו לאופר עיבד למרדכי בן דוד
7. האלבום האחרון של חיים ישראל
8. האלבום המפורסם של יוסי גרין
9. אחד מאלבומיו של מרדכי שפירא

הלחן הראשון

האם תדעו מהו הלחן הראשון שהלחין משה לאופר לאברהם פריד?

פתרונות מגיליון שעבר:

תפזורת אלבומי מרדכי בן דוד: אין עוד מלבדו, אני מאמין, אפשר לתקן, צעקה, הנני, וכל מאמינים, זכרונות, ירושלים לא למכירה, כולם אהובים, תמיד בשמחה, סימן טוב, משיח במהרה יבוא, מאמינים בני מאמינים, מהרה יבנה המקדש, לולי תורתך, נגוני בית אבא, כיסופים.

מי שר בהאסק: השיר הוא "אברהם יגל", והוא הושר בהאסק 2 על ידי ליבלה השל ז"ל, ובהאסק 3 על ידי אברהם פריד יבדלח"ט.

העיבוד של רזאל: העיבוד שכתב אהרן רזאל לליפא שמעלצר הוא לשיר "איה" ששר ליפא עם מרדכי בן דוד. את העיבוד בפועל, ביצע אלי לישניסקי.

הזכרים: יהושע שיינפלד, אשדוד; ליאור סיטון, פתח תקווה

השיר המפתיע

איזה שיר הלחין המלחין החסידי יוסי גרין עבור גד אלבז?

@

פתרונות ניתן לשלוח למייל: magazine@kol-play.co.il

דוליק בולש

דוליק מאתר עובדות לא ידועות במוזיקה היהודית, וגם משיב לכם לשאלות

בשם מנחם הרץ, אך לא מצאתי עדות לכזה אלבום, לא ברשת ולא באף מקום אחר (ישראל). ובכן, אלבום כזה יצא גם יצא, גם הוא בלחניו ועיבודיו של לאופר, ואף ניתן לראות את עטיפת האלבום מצורפת למדור. לגבי מנחם הרץ עצמו, אכן לא מצאנו אליו אף עקבות מעבר לאלבום היחיד הנשכח שלו, "הבטחות" (Promises).

הידעתם? שירו הנודע של הרב הלל פלאי "מתיקות התורה", לא הולחן בכלל עבור אלבומו של ישראל ורדיגר. הוא הולחן לבקשתו של הרב פתחיה ליצמן, מנהל סמינר בירושלים (ואחיו של שר השיכון יעקב ליצמן), עבור מסר תורני ייחודי לתלמידות. המעבד שוע פריד הוא שדאג להכניס את השיר, בעיבוד מחודש, לאלבומו הרביעי של ורדיגר, והשאר – היסטוריה.

הידעתם? השיר הנודע "אין ערוך" (מיכאל שטרייכר), שמושר כמעט בכל בתי הכנסיות בשחרית של שבת, והולחן על ידי ר' בני הרשקוביץ ז"ל (שבימים אלה מלאו חמש שנים לפטירתו), הולחן במקור על מילים שונות לחלוטין: "וייתי לנא ולכל נפשותנא".

נתקלתי בעטיפות שני אלבומים במלחין נהדר בשם "דוד קליין", שהלחין את השיר "מי כמוך" (שאויל וולדנר) ואת "שבתי לירושלים" (ישראל ורדיגר) אבל לא ראיתי עוד לחנים שהוא הלחין. מיהו? (יהושע). ובכן, "דוד קליין" שבעטיפות הללו, אינו אלא המלחין אלי קליין, המוכר כיום מהצמד "קליין-בריי". היה זה ממש בתחילת דרכו, ובשתי העטיפות הללו, משום מה, חלה טעות, וזאת הזדמנות היסטורית לתקן זאת. אלי קליין אישר את הפרטים.

הידעתם? השיר הידוע "הנה מה טוב", שפורסם באלבום השלישי של פיטסבורג בשנת תשמ"ט, באלבום שנקרא במקור "הנה מה טוב (חיימקה)" שיצא בהמשך במהדורה חדשה בשם "הוא יזכנו", יצא כידוע אחרי כעשור באלבום "אדרבה" של אברהם פריד והפך ללהיט ענק, אלא שהוא בכלל לחן של מלחין בעלזאי בשם ר' אליהו אייזנבאך, שהלחין שירים ידועים וביניהם את "וידעו" המפורסם, זאת למרות שבאלבום של פריד ניתן הקרדיט לאדמו"ר מפייטסבורג זצ"ל...

אני מחפשת ביצועים ל"ממקומך" ולי"אתני", שהולבש לאחר מכן ע"י רבי שלום שבדרון על "הנה כחומר" (הודיה). ביצוע יפה ומיוחד ל"כי הנה כחומר" בנוסח התפילה של ר' שלום שבדרון, מופיע באלבום "לבקר בהיכלו", ששרר ר' אביש בראדט והופק לפני מספר שנים.

הקורא אפי כותב: בגיליון שעבר כתבתם במדור שהשיר האחרון שהוציא אייבי רוטנברג הוא "הרי את" של יעקב שוואקי. שכחתם לציין שאייבי הוציא במהלך השנה החולפת אלבום שלם מלחניו, "אש 3", בו משתתפים אייבי עצמו, שלמה שמחה, חיים ישראל, בני פרידמן ועוד זמרים. **דוליק:** אתה צודק לחלוטין, שגיאות מי יבין וכו'.

לאיפה נעלם הזמר דוד גבאי? (צבי) שאלה טובה מאוד! על הזמר דוד גבאי, שהוציא עד היום ארבעה אלבומים מלאים ומצליחים, והתארח גם בהרבה מאד פרויקטים ואלבומים, אתם לא שומעים בשנים האחרונות, מאחר וכיום גבאי הוא איש עסקים בכיר בתחום הפיננסים בארה"ב. הוא עדיין שולח יד במוזיקה פה ושם, מופיע (לעתים יותר רחוקות) וגם אין להתפלא אם יוציא בקרוב סינגל או אלבום, אבל עיקר זמנו היום מוקדש לעולם העסקים.

הידעתם? בגיליון שעבר סיפרנו לכם על לחן של משה לאופר שהושר פעמיים, על מילים שונות. כעת, הקורא משה מירושלים מוסיף לנו שיר נוסף: השיר "ויזמרון לך" שהלחין משה לאופר ושר אורי רוטרמן באלבום הנושא את אותו שם, הושר כמה וכמה שנים לאחר מכן בלחן זהה אך בעיבוד שונה לגמרי, על ידי מנדי ורדיגר באלבום "חברים 2", והפעם על המילים "הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרובה".

הקורא משה הסיסי ושאל: בהזדמנות זו רציתי לשאול מה עם אורי רוטרמן כיום. ובכן, אורי רוטרמן הוא כיום איש עסקים בלוס אנג'לס. הוא אכן הוציא בעבר אלבום מלחני ועיבודי משה לאופר, וגם השתתף בכמה משיריו של ר' חיים בנט. רוטרמן סיפר לנו השבוע כי הוא עומד להוציא בקרוב, אחרי שנים רבות, סינגל או שניים חדשים.

הידעתם? השיר "יחדשהו", שהלחין משה לאופר לישראל פרנס, הוצע גם ליידל ורדיגר שלטש אליו עיניים וכמעט שהקליט אותו. ברגע האחרון סובבו משמעים שהשיר היפה ינחת דווקא אצלו פרנס ולא אצל יידל. **הזכרתם בגיליון שעבר אלבום של זמר**

שואלים את דוליק יש לכם עובדה לא ידועה על המוזיקה היהודית? שאלות בנושאי מוזיקה? מעוניינים לדעת מי הלחין שיר נשכח? איפה מרדכי בן דוד ביצע את השיר ההוא, ומי עיבד את השיר הזה והזה של חיים ישראל? דוליק יבלוש עבורכם ויענה בשמחה. שאלות, בקשות והתקלות, יתקבלו בתיבת המייל שלנו (לציין: עבור מדור "דוליק בולש"), ודוליק יענה על הנבחרות שבהן בעדה במדור הבא

magazine@kol-play.co.il

מתחסנים לקורונה וחוזרים לשגרה

מתחמי החיסונים של כללית בריכוזים
החרדיים ברחבי הארץ ערוכים למענכם

לזימון תור לחיסון יש לפנות למרפאה
או לחייג 2700 * שלוחה 8 *

צעד לפני,
בשביל הבריאות שלך